

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สารนิพนธ์
ของ
รักชนก ลาภนุณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

ตุลาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

153.947
ธ ๒๕๒๒
๗๓

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ
ของ
รักชนก ลาภหนุน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
ตุลาคม 2548

๒ 282160 ๗ 3

รักชนก ลากหนูน (2548) แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สารนิพนธ์ กศ ม (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร ทศพร ประเสริฐสุข

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท คือด้านศิลปะ ด้านนาฏศิลป์ และด้าน
ดนตรี และแต่ละด้านแบ่งออกเป็นด้านการรู้จัก ด้านความสนใจ และด้านบุคลิกภาพ กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547
โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน
และสังกัดกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 800 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,200 คน ซึ่งได้มา
จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของ
การเป็นศิลปิน จำนวน 131 ข้อ ประกอบด้วยด้านศิลปะ จำนวน 48 ข้อ ด้านนาฏศิลป์ จำนวน 48 ข้อ
และด้านดนตรีจำนวน 35 ข้อ ซึ่งแต่ละด้านประกอบด้วย ด้านการรู้จัก ด้านความสนใจและด้าน
บุคลิกภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหา ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดและ
สร้างเกณฑ์ปกติในรูปของคะแนนปกติ

ผลการวิจัยพบว่า

1 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินประกอบด้วย 3 ประเภท แบบวัด
ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านศิลปะ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2 38-10 44 แบ่งเป็น ด้านการรู้จัก
อยู่ระหว่าง 2 07-3 92 ด้านความสนใจอยู่ระหว่าง 2 07-4 42 ด้านบุคลิกภาพอยู่ระหว่าง 2 33-4 78
แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านนาฏศิลป์อยู่ระหว่าง 1 79-14 48 แบ่งเป็นด้านการรู้จักอยู่ระหว่าง
3 50-4 07 ด้านความสนใจอยู่ระหว่าง 2 96-4 07 ด้านบุคลิกภาพอยู่ระหว่าง 3 46-4 78 แบบวัด
ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านดนตรี มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1 89-14 12 แบ่งเป็นด้านการรู้จักอยู่
ระหว่าง 2 94-3 90 ด้านความสนใจอยู่ระหว่าง 2 88-3 90 ด้านบุคลิกภาพอยู่ระหว่าง 2 98-3 62

2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน แบบวัดลักษณะ
ที่พึงประสงค์ด้านศิลปะมีค่า รวมทั้งฉบับเท่ากับ 92 แบ่งเป็นด้านการรู้จักมีค่า 86 ด้านความสนใจ
มีค่า 88 ด้านบุคลิกภาพมีค่า 76 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านด้านนาฏศิลป์มีค่ารวมทั้งฉบับ
เท่ากับ 91 แบ่งเป็นด้านการรู้จักมีค่า 89 ด้านความสนใจ มีค่า 85 ด้านบุคลิกภาพมีค่า 79,
แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านดนตรีมีค่ารวมทั้งฉบับเท่ากับ 95 แบ่งเป็นด้านการรู้จักมีค่า 89
ด้านความสนใจ มีค่า 90 ด้านบุคลิกภาพมีค่า 90

3 เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน แบบวัด
ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านศิลปะมีช่วงคะแนนที่-ปกติอยู่ระหว่าง T20 –T77 แบ่งเป็นด้านการรู้จัก
อยู่ระหว่าง T27-T77 ด้านความสนใจอยู่ระหว่าง T21-T76 ด้านบุคลิกภาพอยู่ระหว่าง T20-T75
แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านนาฏศิลป์มีช่วงคะแนนที่-ปกติอยู่ระหว่าง T20 –T80 แบ่งเป็น

ด้านการรู้คิดอยู่ระหว่าง T20-T77 ด้านความสนใจอยู่ระหว่าง T25-T79 ด้านบุคลิกภาพอยู่ระหว่าง T21-T80 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านดนตรีมีช่วงคะแนนที่-ปกติอยู่ระหว่าง T20 -T80 แบ่งเป็นด้านการรู้คิดอยู่ระหว่าง T20-T77 ด้านความสนใจอยู่ระหว่าง T21-T79 ด้านบุคลิกภาพอยู่ระหว่าง T22-T80 สำหรับคะแนนที่ที่เหมาะสมกับการเรียนวิชาศิลปะ นาฏศิลป์และดนตรี อยู่ที่คะแนนT45 ขึ้นไป

AN ARTISTIC DESIRABLE CHARACTERISTICS INVENTORY
OF MATHAYOM SUKSA 6 STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
RAKCHANOK LUPNUN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2005

Rakchanok Lupnun (2005) An Artistic Desirable Characteristics Inventory of Mathayom
Suksa 6 students Master's Project, M Ed (Guidance and Counselling Psychology)
Bangkok Graduate School, Srinakharinwirot University Project Advisor
Assist Prof Dr Tossaporn Prasertsuk

The purpose of this study was to construct an artistic desirable characteristics inventory of Matthayom Suksa 6 students. The artistic desirable characteristics inventory comprised of three types of artistry: art, dance and music. Thus, the study included an art desirable characteristics inventory, a dance desirable characteristics inventory, and a music desirable characteristics inventory. Each inventory comprised of three dimensions: cognition, interest and personality. The total of 1200 subjects were purposively selected from Matthayom Suksa students of secondary schools under the Office of the Basic Education Commission in Bangkok in the academic year 2004. Mean, standard deviation, coefficient of internal consistency or reliability coefficient, Normalized T-score, and percentile ranks were used to analyze the data.

The results of the study were as follows:

1. The art desirable characteristics inventory's discrimination power (t) ranged from 2.38 to 10.44. This inventory comprised of 3 dimensions: cognition, interest and personality. The discrimination powers of each dimension: the cognition dimension ranged from 2.07 to 3.92, the interest dimension ranged from 2.07 to 4.42 and the personality dimension ranged from 2.33 to 4.78.

The dance desirable characteristics inventory's discrimination power (t) ranged from 1.79 to 14.48. The discrimination powers of each dimension: the cognition dimension ranged from 3.50 to 4.07, the interest dimension ranged from 2.96 to 4.07 and the personality dimension ranged from 3.46 to 4.78.

The music desirable characteristics inventory's discrimination power (t) ranged from 1.89 to 14.12. The discrimination powers of each dimension: the cognition dimension ranged from 2.94 to 3.90, the interest dimension ranged from 2.88 to 3.90 and the personality dimension ranged from 2.98 to 3.62.

2. The art desirable characteristics inventory's reliability revealed .92. The reliabilities of this inventory of each dimension: the cognition dimension was .82, the interest dimension was .88, and the personality dimension was .76.

The dance desirable characteristics inventory's reliability revealed 91
The reliabilities of this inventory of each dimension the cognition dimension was 89,
the interest dimension was 85, and the personality dimension was 79

The music desirable characteristics inventory's reliability revealed 95
The reliabilities of this inventory of each dimension the cognition dimension was 89,
the interest dimension was 90, and the personality dimension was 90

3 The art desirable characteristics norms for raw scores corresponding to
designated T-score T20 to T77 for Mathayom Suksa 6 students Also, the cognition
dimension T-scores revealed between T27 to t77, the interest dimension T-scores
revealed between T21 to T76, and the personality dimension T-scores revealed between
T20 to T75

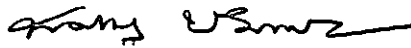
The dance desirable characteristics norms for raw scores corresponding
to designated T-score T20 to T80 for Mathayom Suksa 6 students Also, the cognition
dimension T-scores revealed between T27 to T77, the interest dimension T-scores
revealed between T25 to T79, and the personality dimension T-scores revealed between
T21 to T80

The music desirable characteristics norms for raw scores corresponding
To designated T-score T20 to T80 for Mathayom Suksa 6 students Also, the cognition
dimension T-scores revealed between T20 to t77, the Interest dimension T-scores
revealed between T21 to T79, and the personality dimension T-scores revealed between
T22 to T80

The data revealed that the appropriate T-score for art, dance and music
studying was above T45

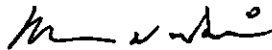
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ของ รักชนก ลาภหุณ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร ทศพร ประเสริฐสุข)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร ทศพร มณีศรีชา)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร ทศพร ประเสริฐสุข)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

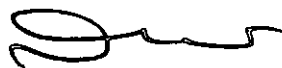
(ศาสตราจารย์ ดร ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร นันทนา วงษ์อินทร์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร สมชาย ชูชาติ)

วันที่ 14 เดือนตุลาคม พ ศ 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผศ.ดร. ทศพร ประเสริฐสุข อาจารย์ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำแนวทางที่ถูกต้องตลอดจนให้ข้อคิดและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสารนิพนธ์ฉบับนี้ ทางผู้วิจัยจึงกราบขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ และให้คำแนะนำในการทำวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้ทางผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน ครู และนักเรียนโรงเรียนดอนเมือง จาตรุงจินดา โรงเรียนสตรีวิทยา 2 โรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่มีส่วนช่วยให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเสร็จสมบูรณ์

รักชนก ลาภหนุน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	4
2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ	12
ความหมายของศิลปะ	12
ความสำคัญของศิลปะ	13
ประโยชน์ของศิลปะ	14
ประเภทของศิลปะ	15
ความหมายของดนตรี	16
ความสำคัญของดนตรี	18
ประโยชน์ของดนตรี	18
ประเภทของดนตรี	19
ความหมายของนาฏศิลป์	19
ความสำคัญของนาฏศิลป์	22
ประโยชน์ของนาฏศิลป์	23
ประเภทของนาฏศิลป์	23
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544	23
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	23
การจัดการเรียนรู้กลุ่มการเรียนรู้ศิลปะ(ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)	24
คุณภาพของผู้เรียนศิลปะเมื่อจบช่วงชั้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)	26
การวัดและประเมินผล	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)		
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่มีบุคลิกภาพ	
	ด้านศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์	28
	การวัดลักษณะที่พึงประสงค์	28
	ความถนัด	28
	ความหมายของความถนัด	28
	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความถนัด	29
	ชนิดของความถนัด	30
	ความสนใจ	30
	ความหมายของความสนใจ	30
	ความสำคัญของความสนใจ	31
	ชนิดความสนใจ	32
	บุคลิกภาพ	33
	ความหมายของบุคลิกภาพ	33
	ทฤษฎีบุคลิกภาพ	35
	ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านศิลปะ	39
	ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านดนตรี	44
	ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านนาฏศิลป์	49
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
3	วิธีดำเนินการดำเนินการวิจัย	54
	ประชากร	54
	กลุ่มตัวอย่าง	54
	วิธีการดำเนินการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน	54
	ตัวอย่างข้อสอบและวิธีตอบ	65
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	68
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	71
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
การแปลความหมายของคะแนน	80
5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	81
ความมุ่งหมายในการวิจัย	81
กลุ่มตัวอย่าง	81
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	81
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	82
การวิเคราะห์ข้อมูล	83
สรุปผลการวิจัย	83
อภิปรายผลการวิจัย	85
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก	96
ภาคผนวก ข	126
ภาคผนวก ค	162
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	164

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	สรุปความถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปินจากการศึกษา จากเอกสารและความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องด้านศิลปะ	43
2	สรุปความถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นนักดนตรีจากการศึกษา จากเอกสารและความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องด้านดนตรี	49
3	สรุปความถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของนาฏศิลป์จากการศึกษาจากเอกสารและ ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องด้านนาฏศิลป์	51
4	ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของ กลุ่มตัวอย่าง ($n = 100$)	72
5	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของกลุ่ม ตัวอย่าง ($n=50$)	74
6	ค่าเฉลี่ยสวนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความเชื่อมั่นแบบวัดลักษณะที่พึง ประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของกลุ่มตัวอย่าง ($N = 1,200$)	75
7	เกณฑ์ปกติ (Norms) ในแต่ละด้าน ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการ เป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ($N = 400$)	75
8	เกณฑ์ปกติ (Norms) ในแต่ละด้านของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการ เป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ($N = 400$)	77
9	เกณฑ์ปกติ (Norms) ในแต่ละด้านของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการ เป็นศิลปิน ด้านดนตรี ($N = 400$)	79
10	ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ	97
11	ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์	99
12	ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี	101
13	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของ แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านการรู้จัก ของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) ($n = 100$)	103

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านความสนใจของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)	104
15	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านบุคลิกภาพของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)	104
16	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านการรู้จักคิดของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)	105
17	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านความสนใจของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)	106
18	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านบุคลิกภาพของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)	107
19	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านการรู้จักคิดของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)	108
20	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านความสนใจของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)	109
21	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านบุคลิกภาพของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)	109
22	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านการรู้จักคิดที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50)	110

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านความสนใจ ที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50) 111
24	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านบุคลิกภาพที่ใช้กับกลุ่ม รู้จัก (Known Group) (n = 50) 112
25	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านการรู้จักที่ใช้กับกลุ่ม รู้จัก (Known Group) (n = 50) 113
26	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านความสนใจ ที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50) 114
27	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านบุคลิกภาพ ที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50) 114
28	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านการรู้จักที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50) 116
29	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านความสนใจ ที่ใช้กับกลุ่ม รู้จัก (Known Group) (n = 50) 116
30	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านบุคลิกภาพ ที่ใช้กับกลุ่ม รู้จัก (Known Group) (n = 50) 117
31	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านการรู้จัก (n = 400) 118

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
32	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านความสนใจ (n = 400) 119
33	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านบุคลิกภาพ (n = 400) 119
34	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านการรู้จักคิด (n = 400) 120
35	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านความสนใจ (n = 400) 121
36	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านบุคลิกภาพ (n = 400) 122
37	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านการรู้จักคิด (n = 400) 123
38	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านความสนใจ (n = 400) 124
39	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านบุคลิกภาพ (n = 400) 124

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	บุคลิกภาพที่ประกอบด้วยพฤติกรรม 4 ระดับ	36
2	บุคลิกภาพตามทฤษฎีของไอแซกส์	38
3	การสร้างแบบสอบถาม	56
4	แบบจำลองเชิงทฤษฎีของบุคลิกภาพความเป็นศิลปิน	58

บทที่ 1

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้านั้นย่อมจะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี การปรับเปลี่ยนปฏิรูปสังคมไปสู่ความเป็นสังคมใหม่ ประกอบกับแนวคิดใหม่ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนสมบูรณ์มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม สามารถพัฒนาตนเองและร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์จึงต้องมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม สนุกสนาน มีความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ ดังนั้นกิจกรรมศิลปะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนโดยตรงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาระบบการรับรู้ทางศิลปะ การเห็นภาพรวม การสังเกตรายละเอียด สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพได้ ด้วยการมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข (กรมวิชาการ 2544 3) ซึ่งในการจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะนั้นก็ได้นำแบ่งกลุ่มสาระไว้ 3 สาระ คือ สาระศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์

หากเรากล่าวถึงคำว่าศิลปะนั้นก็เป็นแขนง ๆ หนึ่งที่กว้างมาก และจากการสืบค้นความเป็นมาเกี่ยวกับศิลปะ ได้พบหลักฐานที่บ่งบอกถึงความสามารถสร้างสรรค์มนุษย์นับเป็นเวลากว่า 15,00 – 10,000 B.C. หลักฐานที่เก่าแก่ คือภาพวาดสีผนังถ้ำ ซึ่งเป็นรูปเขียนสีภาพสัตว์ ต่าง ๆ ภาพวาดเหล่านี้แสดงลักษณะทางอารมณ์ ความรู้สึก แสดงว่ามนุษย์มีความสามารถในการสร้างสรรค์ศิลปะมาตั้งแต่โบราณกาล ส่วนในประเทศไทยนั้นได้แบ่งศิลปะออกเป็น 2 ยุค ใหญ่ ๆ คือ ศิลปะยุคก่อนประวัติศาสตร์ชาติไทย และศิลปะยุคประวัติศาสตร์ชาติไทย สำหรับศิลปะที่ปรากฏในยุคก่อนประวัติศาสตร์ชาติไทย และยุคประวัติศาสตร์ชาติไทย พบว่าผลงานจะมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางพุทธศาสนา และศาสนาฮินดูในส่วนของพระศิวะและพระนารายณ์เป็นส่วนใหญ่ ทั้งผลงานด้านสถาปัตยกรรม ประติมากรรม และจิตรกรรม (มานพ ถนอมศรี 2544 45) และสำหรับศิลปะแขนงหนึ่งก็คือดนตรี แม้ในยุคสมัยก่อน ดนตรีมี บทบาทต่อมนุษย์ เช่นคนสมัยโบราณจะเดินรอบ ๆ กองไฟตีกลอง ร้องวิงวอนต่อเทพเจ้าต่าง ๆ จนถึงทุกวันนี้ดนตรีเองก็ยังช่วยในการผ่อนคลายอารมณ์หรือถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ช่วยบำบัดโรคภัยไข้เจ็บใช้ในพิธีฉลองเนื่องใน

โอกาสต่าง ๆ แม้ในด้านเศรษฐกิจตนเองก็นำมาโฆษณาขายสินค้า ดังนั้นเราอาจกล่าวได้ว่าดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ (อรวรรณ บรรจงศิลป์ 2538 : 80) และสำหรับทางด้านนาฏศิลป์แล้ว ในยุคโบราณของมนุษยชาติอาจไม่ใช่ศิลปะแขนงหนึ่งที่ยอมรับนับถือกันในปัจจุบัน มนุษย์มีการออกทำทางและการเคลื่อนไหวไปต่าง ๆ นานา เมื่อเกิดอาการทางร่างกายหรือจิตใจ แต่การแสดงท่าทางเหล่านั้นเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเป็นพฤติกรรมปกติของมนุษย์หรือที่เรียกกันในปัจจุบันว่า ภาษากาย หรือ ภาษาท่าทาง ต่อมา มนุษย์มีการพัฒนาด้านดนตรี เช่น การเคาะไม้และการร้องเพลง มนุษย์ก็เกิดความสนุกสนานไปกับดนตรีจึงขับร่างกายตามไปด้วย การที่มนุษย์ได้ฟังเพลงหรือได้ยินเสียงดนตรีแล้ว ขับร่างกายหรือเต้ารำตามไปนั้น เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ที่เริ่มต้นที่เร้าด้วยเสียงดนตรี เมื่อผ่อนคลายด้วยการเต้นรำแล้วก็มีความสุข นาฏศิลป์ดำรงอยู่ได้ด้วยผู้แสดง ผู้ดู และผู้สนับสนุน คนเหล่านี้ เปลี่ยนพฤติกรรมและเปลี่ยนรสนิยมไปตามการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่เกิดขึ้นในสังคมของตน จึงส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในนาฏศิลป์ของสังคมเสมอ นาฏศิลป์จึงไม่สามารถดำรงอยู่ในสภาพเดิมได้ตลอดไป ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา (สุพหล วิรุฬห์รักษ์ 2544 : 41)

กล่าวได้ว่าคนเรามีศิลปะอยู่รอบ ๆ ตัวเราทั้งสิ้นและอาจกล่าวได้ว่าเป็นสิ่งหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนเราไปแล้วด้วย ด้วยเหตุนี้ศิลปะแต่ละแขนงจึงเข้าถึงใจของคนในสังคมปัจจุบันมากขึ้นทุกวัน จึงทำให้ผู้คนสนใจศิลปะในแขนงต่าง ๆ มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการวาดรูป ดนตรี หรือแม้แต่ นาฏศิลป์เองก็มีคนสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ฝึกฝนเพิ่มเติมเพิ่มมากขึ้นทุกวัน แต่ใครล่ะที่จะสามารถศึกษาสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้คงไม่ใช่ทุก ๆ ก็สามารถที่จะศึกษาได้ เพราะอย่างน้อย บุคคลที่สนใจในงานศิลปะ ดนตรี หรือนาฏศิลป์นั้นก็คงจะต้องเป็นผู้ที่มีใจรักในงานศิลปะก่อนเป็นอันดับแรก ชอบเที่ยวชมนิทรรศการต่าง ๆ ชมคอนเสิร์ตหรือชมการแสดงละครต่าง ๆ แล้วก็มีคามสนใจเพิ่มขึ้นเรื่อย มีโอกาสได้ไปศึกษาหาความรู้ ฝึกฝน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ รวมทั้งจะต้องเป็นผู้ที่ขยันอดทน ใฝ่รู้ในสิ่งที่เรากำลังศึกษาอีกด้วย

ซึ่งสิ่งที่จะสามารถวัดได้ว่าบุคคลคนนั้นจะสามารถเรียน ในสิ่งที่เขาสนใจนั้นได้หรือไม่นั้น ทางการแนะแนวเองก็ได้มีการสร้างเครื่องมือต่าง ๆ ออกมามากมาย เช่น แบบทดสอบวัดความถนัด แบบทดสอบวัดความสามารถและเชาว์ปัญญา และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ แบบทดสอบวัดความสนใจในอาชีพ ฯลฯ ซึ่งเครื่องมือวัดเหล่านี้ก็จะเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจให้ผู้ที่กำลังจะศึกษาต่อนั้นได้มีความมั่นใจมากขึ้น เช่น หากต้องการที่จะรู้ว่าเราเหมาะที่จะเรียนทางด้านศิลปะไหม เราก็เดินไปหาครูแนะแนวแล้วขอทำแบบทดสอบต่าง ๆ แล้วเราก็จะได้คำตอบออกมาเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการที่เราจะเลือกเรียนหากเราคะแนนของแบบทดสอบความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพของเราออกมาว่าเรามีสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เหมาะแก่การเรียนศิลปะเราก็เรียน เพราะการที่เราจะเลือกเรียนอะไรนั้นเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะนั่นหมายถึงอนาคตของเราด้วย การตัดสินใจเลือกแนวทาง

การศึกษานั้นเรา (เอกสารศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ 2544) จะต้องรู้จักกำหนดเป้าหมายชีวิต เราควรมีกวางเป้าหมายชีวิตในการเรียนด้วยตนเองอย่างรอบคอบ กระตือรือร้นที่จะนำตนไปสู่เป้าหมาย ทั้งที่การที่จะทำตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้สอดคล้องกับความเป็นตัวของเราเองหรือไม่ รวมทั้งต้องมีการศึกษาและพิจารณาแนวทางการศึกษา สอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานประกอบการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาที่ สอดคล้องกับตัวผู้เรียนเองให้มากที่สุด รวมทั้งมองการไกลไปสู่การเลือกอาชีพต่อไปด้วย

จากการสำรวจสภาพปัญหาของการแนะแนวในโรงเรียนจากครูแนะแนวที่เข้าร่วมการประชุมสัมมนาของสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2547 ณ โรงแรม เอเชีย กรุงเทพมหานคร จำนวน 240 คน สรุปได้ว่าปัญหาที่พบในการจัดการแนะแนวการศึกษาสำหรับนักเรียนคือการขาดเครื่องมือให้เด็กและเยาวชนได้รู้จักตนเอง ให้รู้จักใช้ประสบการณ์ทักษะในการศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพสามารถนำข้อมูลของตนเองที่มีอยู่มาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการเรียน ชีวิต และอาชีพ ต่อไปในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของเครื่องมือของงานแนะแนวว่าเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนไทย ผู้วิจัยเองจึงได้จัดทำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อช่วยในการตัดสินใจของเยาวชน

ศิลปะนับว่ามีบทบาทกับสังคมมากขึ้นและก็ยังมีคนทำงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของศิลปะไว้ไม่มากนัก โดยเฉพาะเกี่ยวกับแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน ซึ่งรวบรวมลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ที่สนใจเรื่องศิลปะ เรื่องดนตรี และนาฏศิลป์ และเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการเลือกเรียนเกี่ยวกับด้านศิลปะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะจึงได้จัดทำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปินขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

- 1 เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- 2 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะได้แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปินที่มี คุณภาพที่จะเป็นประโยชน์ต่อนักการศึกษาศิลปะ อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนให้เหมาะสม และยังเป็นแนวทางการสร้างแบบวัดลักษณะทางด้านอื่น ๆ หรือกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 6,363 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 ภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,200 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ดังรายละเอียดดังนี้

- 1 โรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิชาเอกดนตรี จำนวน 400 คน
 - 2 โรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิชาเอกนาฏศิลป์ จำนวน 400 คน
 - 3 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 แผนก ศิลปะ จำนวน 400 คน
- รวมทั้งสิ้น 1,200 คน

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1 ลักษณะที่พึงประสงค์ของศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีแนวโน้มว่าบุคคลนั้นจะประสบผลสำเร็จทางด้านศิลปะ นาฏศิลป์ และดนตรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักเกี่ยวกับศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ ด้านความสนใจทางด้านศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ และด้านบุคลิกภาพของการเป็นศิลปิน

2 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีลักษณะที่พึงประสงค์ของศิลปิน โดยวัดทางด้านการรู้จัก ด้านความสนใจ และด้านบุคลิกภาพ ซึ่งแบ่งได้ดังต่อไปนี้

ลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านศิลปะ แบ่งเป็น 3 ด้าน

1 ด้านการรู้จัก หมายถึง ลักษณะความสามารถในการคิดจากสิ่งที่ตนเองได้รับรู้จากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเกี่ยวกับศิลปะ แบ่งเป็น

1 1 ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่จากสิ่งที่
มีอยู่เดิมแล้วหรือสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ ได้แก่

- 1 1 1 มีความสามารถพลิกแพลงแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ลุล่วง
ด้วยดี
- 1 1 2 ไม่ยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกินไป ชอบทำงานเพื่อ
ความสุขและความพอใจของตนเอง
- 1 1 3 มีความแคล่วคล่อง แก้ปัญหาเร็ว คิดได้หลายอย่าง
ในเวลาเดียวกัน
- 1 1 4 มีความสามารถในการตัดสินใจ
- 1 1 5 มีความสามารถในการจัดทำขึ้นใหม่โดยใช้งานเดิม
เป็นแนวคิด

1 2 สังเกต หมายถึง จดจำสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวได้ดี แยกความแตกต่าง
ได้อย่างรวดเร็ว รับรู้สิ่งผิดปกติได้ ช่างจดจำ โดยมีลักษณะดังนี้

- 1 2 1 สนใจสิ่งที่อยู่รอบตัว
- 1 2 2 แยกแยะความเหมือนและความต่างได้เร็ว
- 1 2 3 รับรู้สิ่งผิดปกติได้
- 1 2 4 ช่างจดช่างจำ
- 1 2 5 จดจำสิ่งต่าง ๆ เป็นรูปภาพมากกว่าเสียง

2 ด้านความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบและสนใจในศิลปะ แบ่งเป็น

2 1 รักงานด้านศิลปะ หมายถึง ชอบงานเกี่ยวกับด้านศิลปะ ติดตาม
ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และฝึกฝนตนเองในงานด้านศิลปะอยู่เสมอ โดยมีลักษณะดังนี้

- 2 1 1 ติดตามผลงานของศิลปินต่าง ๆ
- 2 1 2 สะสมงานเกี่ยวกับศิลปะ
- 2 1 3 ชอบดูนิทรรศการเกี่ยวกับศิลปะหากมีโอกาส
- 2 1 4 ชอบที่จะวาดรูปในเวลาว่างมากกว่าทำอย่างอื่น
แสดงออกว่าชื่นชอบงานศิลปะ
- 2 1 5 สนุกกับการขีด เขียน การวาดภาพ การระบายสี
การปั้น

2 2 ใส่ใจในงาน หมายถึง ตั้งใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้เป็นเวลานาน และ
ฝึกฝนอยู่เสมอ ๆ และพัฒนาฝีมือให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีลักษณะดังนี้

- 2 2 1 หุ่่มเท่กับงานศิลปะอย่างจริงจังและมีความสุขที่ได้
ทำงานศิลปะ

2 2 2 มีสมาธินานถ้าทำงานศิลปะ

3 ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลรวมทั้งท่าทาง อุปนิสัย ที่รวมกันเป็นแบบอย่างเฉพาะบุคคล จะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ ซึ่งทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรม การแสดงออกทางร่างกายที่สามารถสังเกตได้ แบ่งเป็น

3 1 มีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว หมายถึง สร้างสรรค์งานออกมาด้วยตนเองเป็นงานที่ไม่ซ้ำแบบใคร โดยมีลักษณะดังนี้

3 1 1 สามารถผสมผสานความคิด จินตนาการ และอารมณ์ออกมาเป็นงานศิลปะได้ด้วยตนเองโดยไม่ซ้ำใคร

3 1 2 มีลักษณะงานเฉพาะตัว และมีวิธีสร้างงานทางศิลปะอย่างไม่ซ้ำแบบซึ่งอาจแตกต่างจากประเพณีนิยมหรือที่ปฏิบัติมา

3 2 รักอิสระ หมายถึง มีความคิดและการกระทำเป็นอิสระ ไม่ชอบอยู่ในกรอบหรือกฎเกณฑ์ของสังคม มีเหตุผลเป็นของตนเอง โดยมีลักษณะดังนี้

3 2 1 ไม่ชอบอยู่ในกฎเกณฑ์

3 2 2 ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าที่จะทำงานเป็นกลุ่ม

3 2 3 มีความคิดและความรู้สึกที่เป็นอิสระ

3 2 4 มักทำงานด้วยความพึงพอใจ

3 2 5 มองหลายแง่หลายมุมไม่มีลักษณะตายตัว

ลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านดนตรี แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1 ด้านการรู้จัก หมายถึง ลักษณะความสามารถในการคิดจากสิ่งที่ตนเองได้รับรู้จากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเกี่ยวกับดนตรี แบ่งเป็น

1 1 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางดนตรี หมายถึง สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพลงขึ้นมาใหม่หรือทำสิ่งเดิมให้ดีขึ้น โดยมีลักษณะดังนี้

1 1 1 สามารถสร้างท่วงทำนอง หรือเนื้อร้องได้ด้วยตนเอง

1 1 2 สามารถถ่ายทอดเพลงออกมาได้หลากหลายอารมณ์

1 1 3 ปรับท่วงทำนอง ให้เป็นไปตามต้องการได้

1 1 4 ชอบเสนอผลงานทางดนตรีต่อที่สาธารณะ

1 1 5 มีความมั่นใจในตนเอง

2 ด้านความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบและสนใจในดนตรี แบ่งเป็น

2.1 ทักษะการฟังและเรื่องจังหวะดนตรี หมายถึง ฟังและแยกแยะเรื่องของจังหวะของดนตรีได้ โดยมีลักษณะดังนี้

- 2.1.1 สามารถแยกแยะเพลงที่มีท่วงทำนองคล้ายกันได้ อย่างแม่นยำ
- 2.1.2 สามารถบอกได้ว่าเพลงที่ได้ยินเล่นด้วยเครื่องดนตรีชนิดใด
- 2.1.3 สามารถสนองตอบต่อจังหวะดนตรีได้ตรงจังหวะ (จังหวะแม่นยำ)
- 2.1.4 รับรู้ความแตกต่างของเสียงดนตรีได้อย่างละเอียด ทั้งระดับเสียงความดังและจังหวะ

2.2 สนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี หมายถึง มีความสนใจเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับดนตรี โดยมีลักษณะดังนี้

- 2.2.1 ชอบศึกษาติดตามประวัติและผลงานของนักดนตรีที่มีชื่อเสียง
- 2.2.2 กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรี
- 2.2.3 ขวนขวายหาความรู้ทางดนตรีเพิ่มขึ้นด้วยตนเอง
- 2.2.4 ติดตามรายการแสดงดนตรีและเข้าร่วมฟังทุกครั้งที่มีโอกาส
- 2.2.5 สนุกประกวดเล่นดนตรีหรือร้องเพลงทุกครั้งที่มีโอกาส
- 2.2.6 ชอบสะสมผลงานเพลง
- 2.2.7 สนใจอยากมีอาชีพทางดนตรี เช่น เป็นนักร้อง นักดนตรี นักแต่งเพลงฯ
- 2.2.8 ชอบคบหาพูดคุยกับผู้ที่มีความสนใจทางดนตรี

2.3 ขยันฝึกซ้อม หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับเรื่องดนตรีอย่างเต็มที่ โดยมีลักษณะดังนี้

- 2.3.1 ทุ่มเวลาให้กับการฝึกซ้อมดนตรี
- 2.3.2 มีวินัย ในการฝึกซ้อม
- 2.3.3 มีความสุขขณะที่ฝึกซ้อม
- 2.3.4 ตั้งใจฝึกซ้อม
- 2.3.5 มีสมาธิในการฝึกซ้อม

2 4 รักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ หมายถึง ชอบเกี่ยวกับเรื่องเสียงดนตรีต่าง ๆ โดยมีลักษณะดังนี้

- 2 4 1 มีอารมณ์คล้อยตามบทเพลง
- 2 4 2 มีความประทับใจต่อเสียงดนตรี
- 2 4 3 ชอบจินตนาการตามบทเพลง
- 2 4 4 เพลิดเพลินใจไปกับเสียงดนตรี
- 2 4 5 มีความสุขที่ได้อยู่กับเสียงดนตรี
- 2 4 6 ในแต่ละวันให้เวลาในการฟังเพลงมาก
- 2 4 7 ฟังดนตรีได้หลากหลายแนว
- 2 4 8 ชีวิตขาดเสียงเพลงไม่ได้

3 ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลรวมทั้งท่าทาง อุปนิสัย ที่รวมกันเป็นแบบอย่างเฉพาะบุคคล จะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ ซึ่งทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรม การแสดงออกทางร่างกายที่สามารถสังเกตได้ แบ่งเป็น

3 1 อุตทน หมายถึง ไม่ย่อถ้อต่อความยากลำบากในการทำงาน สามารถทำงานได้ครั้งละนาน ๆ โดยมีลักษณะดังนี้

- 3 1 1 ไม่ย่อถ้อต่อความยากลำบากในการฝึกฝนดนตรี
- 3 1 2 พยายามแก้ไขปัญหาก็อาจเกิดขึ้น
 - 3 1 3 สามารถทำกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรีได้ครั้งละนาน ๆ
 - 3 1 4 มีความมุ่งมั่นถึงความสำเร็จทางดนตรี
 - 3 1 5 สามารถทำกิจกรรมซ้ำ ๆ เกี่ยวกับดนตรีได้
 - 3 1 6 เล่นดนตรีหรือร้องเพลงได้แม้อยู่ในสภาวะที่ถูกรบกวน

ลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านนาฏศิลป์ แบ่งเป็น 3 ด้านดังนี้

1 ด้านการรู้จัก หมายถึง ลักษณะความสามารถในการคิดจากสิ่งที่ตนเองได้รับรู้ จากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเกี่ยวกับนาฏศิลป์ แบ่งเป็น

1 1 ความจำดี หมายถึง สามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดี แม่นยำ โดยมีลักษณะดังนี้

- 1 1 1 สามารถจดจำท่ารำต่าง ๆ ได้
- 1 1 2 สามารถจดจำท่วงทำนองของเพลงได้
- 1 1 3 สามารถจดจำเนื้อร้องของเพลงได้

2 ด้านความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบและสนใจในดนตรี แบ่งเป็น

2.1 ศิลปนิสัย หมายถึง รัก สนใจ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในนาฏศิลป์ โดยมีลักษณะดังนี้

- 2.1.1 การเป็นผู้มีใจรักเกี่ยวกับนาฏศิลป์
- 2.1.2 มีความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนาฏศิลป์
- 2.1.3 มีการติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนาฏศิลป์
- 2.1.4 มีความถนัดทางด้านนาฏศิลป์
- 2.1.5 อนุรักษ์ในงานศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณี
- 2.1.6 มีทัศนคติที่ดีต่อนาฏศิลป์

3 ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลรวมทั้งท่าทาง อุปนิสัย ที่รวมกันเป็นแบบอย่างเฉพาะบุคคล จะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ ซึ่งทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรม การแสดงออกทางร่างกายที่สามารถสังเกตได้ แบ่งเป็น

3.1 ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ทำงานอย่างเต็มความสามารถ ไม่ทอดทิ้งงาน และฝึกฝนอยู่เป็นประจำ โดยมีลักษณะดังนี้

- 3.1.1 มีการฝึกฝนอยู่เสมอ
- 3.1.2 ตรงต่อเวลา
- 3.1.3 รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 3.1.4 มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนาฏศิลป์

3.2 ความอดทน หมายถึง ไม่ย่อถอยต่อความยากลำบากในการทำงาน สามารถทำงานได้ครั้งละนาน ๆ โดยมีลักษณะดังนี้

- 3.2.1 อดทน อดกลั้นต่อความยากลำบากและอุปสรรคต่าง ๆ
- 3.2.2 มีความเพียรพยายาม

3.3 ความสามัคคี หมายถึง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ราบรื่น ไม่มีปัญหา โดยมีลักษณะดังนี้

- 3.3.1 สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
- 3.3.2 ให้ความร่วมมือกับทุก ๆ คน
- 3.3.3 ชอบทำงานเป็นกลุ่ม

3.4 กล้าแสดงออก หมายถึง ชอบแสดงออกทางด้านความคิดและการกระทำต่อสาธารณะชน มั่นใจ ในตนเอง ช่างซักถาม โดยมีลักษณะดังนี้

- 3.4.1 กล้าแสดงออกในการคิด การพูด การกระทำ
- 3.4.2 มีความมั่นใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ
- 3.4.3 มีความเป็นผู้นำ

3 5 ความอ่อนน้อมต่อมตน หมายถึง มีสัมมาคารวะ มีกิริยามารยาทที่เรียบร้อย สุภาพไม่ยกตนข่มท่าน โดยมีลักษณะดังนี้

3 5 1 เคารพผู้ใหญ่ ครูอาจารย์

3 5 2 สุภาพเรียบร้อย

3 5 3 มีสัมมาคารวะ

3 5 4 มีความเกรงใจ

3 5 5 ไม่แสดงอาการเย่อหยิ่งหรือโอ้อวด

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ

- 1 1 ความหมายของศิลปะ
- 1 2 ความสำคัญของศิลปะ
- 1 3 ประโยชน์ของศิลปะ
- 1 4 ประเภทของศิลปะ
- 1 5 ความหมายของดนตรี
- 1 6 ความสำคัญของดนตรี
- 1 7 ประโยชน์ของดนตรี
- 1 8 ประเภทของดนตรี
- 1 9 ความหมายของนาฏศิลป์
- 1 10 ความสำคัญของนาฏศิลป์
- 1 11 ประโยชน์ของนาฏศิลป์
- 1 12 ประเภทของนาฏศิลป์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

- 2 1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
- 2 2 การจัดการเรียนรู้กลุ่มการเรียนรู้ศิลปะ(ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)
- 2 3 คุณภาพของผู้เรียนศิลปะเมื่อจบช่วงชั้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)
- 2 4 การวัดและประเมินผล

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน

- 3 1 การวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน
 - 3 1 1 ความถนัด
 - 3 1 2 ความสนใจ
 - 3 1 3 บุคลิกภาพ
- 3 2 องค์ประกอบของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์

4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ , ดนตรี , นาฏศิลป์

1.1 ความหมายของศิลปะ

ศิลปะ แต่เดิมหมายถึง งานช่างฝีมือ เป็นงานที่มนุษย์ใช้สติปัญญาสร้างขึ้นด้วยความประณีตวิจิตรบรรจง ฉะนั้น งานศิลปะจึงไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เป็นผลงานที่มนุษย์ใช้ปัญญาความศรัทธา และความพากเพียรพยายามสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่

คำว่า Art ตามแนวสากลนั้น มาจากคำ Artu และ Arte ซึ่งเริ่มใช้ในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา ความหมายของคำ Artu นั้น หมายถึง กลุ่มช่างฝีมือในศตวรรษที่ 14, 15 และ 16 คำ Arte มีความหมายถึงฝีมือ ซึ่งรวมถึงความรู้ของการใช้วัสดุของศิลปิน ด้วย เช่น การผสมสีลงพื้นสำหรับการเขียนภาพสีน้ำมัน หรือการเตรียมและการใช้วัสดุอื่นอีก การจำกัดความให้แน่นอนลงไปว่า ศิลปะ คืออะไรนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะว่าศิลปะ เป็นงานสร้างสรรค์

ศิลปินมีหน้าที่ สร้างงานที่มีแนวคิดและรูปแบบแปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา ทฤษฎีศิลปะ ในสมัยหนึ่งอาจ ขัดแย้งกับของอีกสมัยหนึ่งอย่างตรงกันข้าม และทฤษฎีเหล่านั้นก็ล้วนเกิดขึ้นภายหลังผลงานสร้างสรรค์ที่เปลี่ยนแปลง และก้าวล้ำหน้าไปก่อนแล้วทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม ทศนะเกี่ยวกับ ความหมายของศิลปะ ได้ถูกกำหนดตามการรับรู้ และตามแนวคิดต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยบุคคลต่าง ๆ ซึ่งพอยกตัวอย่างได้ดังนี้

ศิลปะ คือ ผลแห่งความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่แสดงออกมาในรูปลักษณะต่าง ๆ ให้ปรากฏซึ่งสุนทรียภาพ ความประทับใจ หรือความสะเทือนอารมณ์ ความอัจฉริยภาพ พุทธิปัญญา ประสบการณ์ รสนิยมและทักษะของแต่ละบุคคล เพื่อความพึงพอใจ ความรื่นรมย์ ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี หรือ ความเชื่อทางศาสนา (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2530 771)

ศิลปะ คือ ผลงานการสร้างสรรค์รูปลักษณะแห่งความพึงพอใจขึ้นมา และรูปลักษณะก่อให้เกิด อารมณ์ รู้สึกในความงาม อารมณ์รู้สึกในความงามนั้นจะเป็นที่พึงพอใจได้ก็ต่อเมื่อประสาทสัมผัสของเราชื่นชมในเอกภาพ หรือความประสมกลมกลืนกันในความสัมพันธ์อันมีระเบียบ แบบแผน (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ 2544 7 , อ้างอิงจาก Herbert Read 1959)

ศิลปะ คือ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก สติปัญญา ความคิด และ หรือ ความงาม (ชะลูด นิมเสมอ 2534 14)

เพลโต นักปรัชญาชาวกรีก ได้ให้ คำนิยาม ศิลปะ ไว้ว่า หมายถึง การจำลองแบบ (Art as Imitation) จากธรรมชาติ โดยมีความเห็นว่าสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้ล้วนเป็นการเลียนแบบ และการรับรู้สิ่งต่าง ๆ จากธรรมชาติ เป็นเพียงความเชื่อซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ สำหรับความจริงนั้นมียู่เพียงในอุดมคติเท่านั้น (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ 2544 7 , อ้างอิงจาก Plato 1954)

อริสโตเติล ในทฤษฎีศิลปะของอริสโตเติล ซึ่งเป็นศิษย์ของเพลโต ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ศิลปะ ไม่เป็นเพียงการเลียนแบบคุณลักษณะของรูปทรงภายนอกแต่ต้องสามารถแสดงออกถึงคุณลักษณะภายในของสิ่งนั้นๆ ด้วย เช่น เมื่อวาดรูปคน สิ่งสำคัญไม่ใช่เพียงวาดให้เหมือนที่สุด แต่จะต้องสามารถถ่ายทอดแสดงออกถึงบุคลิกภาพ หรือ อารมณ์ ความรู้สึก (Art as Representation) ของคน ๆ นั้นด้วย (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ 2544 8, อ้างอิงจาก Aristotle 1960)

ลีโอ ตอลสตอย ให้ทฤษฎีว่า ศิลปะเป็นการแสดงออก (Art as Expression) ด้านอารมณ์ และความรู้สึก เพื่อสื่อสาร ไปยังผู้อื่น ให้เกิดการรับรู้ร่วมกับศิลปินดังที่ได้กล่าวไว้ว่า Art is one of the means of intercourse between man and man Where as by words a man transmits this thought to another ,by means of art the transmits his feeling ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ศิลปะเป็นวิธีการสื่อสารระหว่างมนุษย์ ในขณะที่ภาษาสื่อสารความคิด แต่ศิลปะสื่อความรู้สึก (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ 2544 9 , Leo Tolstoy 1965)

เฮร์เบิร์ต รีด สรุปว่าศิลปะไม่ใช่การเลียนแบบธรรมชาติ (Art is not Imitation of Nature) หากศิลปะเป็นเพียงการเลียนแบบธรรมชาติ ผู้สามารถเขียนภาพได้เหมือนหรือใกล้เคียงธรรมชาติมากที่สุด ก็คงได้รับการยกย่องว่ามี คุณค่ามากที่สุด แต่แท้จริงแล้ว เมื่อศิลปินวาดรูปทิวทัศน์ จุดมุ่งหมายของศิลปินไม่ต้องการแสดงภาพท้องฟ้าที่เหมือนท้องฟ้าที่สุด ภาพทะเลที่เหมือนทะเลมากที่สุด แต่ต้องการสื่อความหมายหรืออารมณ์บางสิ่งบางอย่างที่ศิลปินได้สัมผัสเกี่ยวกับท้องฟ้า หรือทะเลนั้น ท้องฟ้าอาจหมายถึงความปลอดโปร่งความเป็นเสรี และคลื่นทะเลแสดงถึงความปั่นป่วน บ้าคลั่งของอารมณ์ที่สับสน เป็นต้น (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ 2544 9 อ้างอิงจาก Herbert Read 1977)

ถ้าพิจารณาจากความหมายที่มีผู้นิยามไว้นี้ สรุปได้ว่า ศิลปะเป็นผลงานสร้างสรรค์จากภูมิปัญญาของมนุษย์ที่ถ่ายทอดออกมาโดยผ่านสื่อ เทคนิควิธีการต่าง ๆ มีหลากหลายรูปแบบและผลงานที่จะได้รับการยกย่องว่าเป็นศิลปะนั้น ต้องมีคุณค่าต่อจิตใจ หรือก่อให้เกิดการสะท้อนอารมณ์ (มานพ ถนอมศรี 2544 14)

1 2 ความสำคัญของศิลปะ

(เอกสารประกอบการสอนวิชาดนตรีศึกษา 2544 4) ได้แบ่งความสำคัญของศิลปะเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1 ความสำคัญของศิลปะต่อส่วนบุคคล

- 1 1 ช่วยในการเลือกและการปฏิบัติกิจส่วนตัวในชีวิตประจำวัน
- 1 2 ช่วยในการปฏิบัติตามหน้าที่และอาชีพของแต่ละบุคคล
- 1 3 ช่วยให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน

1 4 ช่วยให้มีรสนิยมและค่านิยมที่เหมาะสม

1 5 ช่วยให้มีรายได้และมีอาชีพที่มั่นคง

1 6 ช่วยให้เกิดความสุขความสบายใจ

ความเข้าใจในศิลปะและประสบการณ์ในกิจกรรมทางศิลปะที่เหมาะสมจะช่วยให้สามารถเลือกและปฏิบัติกิจส่วนตัวในชีวิตประจำวันได้เหมาะสมยิ่งขึ้นได้แก่ในการปฏิบัติและระวังรักษาสุขภาพของร่างกาย เช่นการทำความสะอาดร่างกาย การบริหารร่างกาย การวางท่าทาง การเคลื่อนไหว ตลอดจนการเลือกเครื่องแต่งกาย เครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ให้มีลักษณะรูปร่าง รูปทรง ขนาด สัดส่วน สี ลวดลาย ตลอดจนคุณสมบัติในด้านอื่น ๆ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของตัวเองแต่ถ้าขาดความเข้าใจและ ประสบการณ์ทางศิลปะ การปฏิบัติกิจส่วนตัวในชีวิตประจำวันก็อาจจะเป็นไปได้ด้วยความลำบาก

ความเข้าใจในศิลปะและมีประสบการณ์ทางศิลปะจะช่วยให้เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานหรืออาชีพที่ตนเองรับผิดชอบและมีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะความเข้าใจดังกล่าวจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองมีความกล้าในการแสดงออก รู้จักคิด ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพ และโอกาสได้

ความเข้าใจศิลปะเข้าใจคุณค่าความงามของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินสดชื่น และสุขภาพสบายใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นยอดปรารถนาของมนุษย์

2 ความสำคัญของศิลปะต่อส่วนรวม

ดังได้กล่าวมาแล้วว่าถ้าประเทศใดมีความเจริญรุ่งเรืองในทางศิลปะมากนั้น ประเทศนั้นย่อมมีความเจริญในด้านอื่นมากเช่นเดียวกัน ศิลปะเป็นเครื่องบ่งชี้ชัดลงไปว่านิสัยใจคอของ คนในประเทศนั้นเป็นอย่างไร มีรสนิยม มีความคิดความอ่านมากน้อยแค่ไหน ถ้าจะพูดถึงประโยชน์ของศิลปะต่อส่วนรวมแล้ว พอจะแยกเป็นข้อ ๆ ได้ดังต่อไปนี้

2 1 ศิลปะช่วยทำให้เกิดความเป็นชาติ

2 2 ศิลปะช่วยให้ประเทศชาติเกิดความมั่นคง

2 3 ศิลปะช่วยในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

2 4 ศิลปะช่วยในด้านการพัฒนาการทางสังคม

2 5 ศิลปะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างมนุษย์ชาติทั้งมวล

1 3 ประโยชน์ของศิลปะ

เราทราบกันมาแล้วว่าศิลปะ (Art) เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ทางด้านความงามอันเป็นการตอบสนองทางด้านจิตใจและการใช้สอย ซึ่งเป็นการตอบสนองทางด้าน

ชีวิตความเป็นอยู่ผลิตผลต่าง ๆ ของมนุษย์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ยืนยันให้เป็นความเกี่ยวพันอันเหนียวแน่นระหว่างมนุษย์กับศิลปะมาโดยตลอด (มานพ ถนอมศรี 2544 21)

มนุษย์ตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน สร้างศิลปะขึ้นด้วยเหตุผลต่างกัน เช่น

- 1 สนองความเชื่อ
- 2 สนองความศรัทธาในศาสนา
- 3 สนองอำนาจความยิ่งใหญ่ของอาณาจักร
- 4 สนองความสะดวกสบายในการใช้สอย
- 5 สนองความสุขทางจิตใจ

1.4 ประเภทของศิลปะ

ผลงานศิลปะที่ปรากฏอยู่ตราบนานทุกวันนี้มีมากมายหลายประเภท เพื่อความสะดวกในการศึกษาและทำความเข้าใจ นักวิชาการศิลปะจึงแบ่งไว้ 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ วิจิตรศิลป์ ประยุกต์ศิลป์ ทัศนศิลป์ และศิลปศึกษา (มานพ ถนอมศรี 2544 17)

1 วิจิตรศิลป์ หมายถึง ศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยสติปัญญา ความรู้สึกอันประณีตละเอียดอ่อน โดยมีมุ่งหมายให้เกิดความรู้สึกนึกคิด จินตนาการเสริมสร้างสติปัญญามากกว่าประโยชน์ใช้สอย ผลงานประเภทวิจิตรศิลป์นี้จะให้เห็นคุณค่าทางสุนทรีย์ที่ สะเทือนอารมณ์แก่ผู้ชมหรือผู้ที่ได้สัมผัสรับรู้ ผลงานวิจิตรศิลป์สามารถจำแนกออกเป็น 3 แขนงได้แก่

1.1 ทัศนศิลป์ หมายถึง ศิลปะที่รับรู้ด้วยการเห็น มี 4 ประเภท ได้แก่ จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม และภาพพิมพ์

1.2 โสตศิลป์ หมายถึง ศิลปะที่รับรู้ด้วยความรู้สึกนึกคิด ได้แก่ ดนตรี และวรรณศิลป์

1.3 โสตทัศนศิลป์ หมายถึง ศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการแสดง ได้แก่ ละคร ระบายสี ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นต้น

2 ประยุกต์ศิลป์ หมายถึง การนำเอาศิลปะมาประยุกต์ สร้างสรรค์สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง เป็นศิลปะที่มุ่งประโยชน์ใช้สอย แต่ยังคงคุณค่าทางความงามอยู่ ผลงานประเภท ประยุกต์ศิลป์ ได้แก่ หัตถศิลป์ เกษศิลป์ ชูริกศิลป์ มัณฑนศิลป์ ประณีตศิลป์

3 ทัศนศิลป์ หมายถึง การนำศิลปะมาใช้ในงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสิ่งของจำเป็นจำนวนมาก เช่น การออกแบบ และผลิตภัณฑ์ เครื่องไฟฟ้า เป็นต้น

4 ศิลปศึกษา หมายถึง การนำศิลปะมาใช้ในการศึกษา เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาและดำรงชีวิต

1.5 ความหมายของดนตรี

วาสิษฐ จรรย์ยานนท์ (2538. 1) ได้กล่าวว่าเสียงเป็นผล จากการที่วัตถุเคลื่อนไหวในอากาศ อาจกล่าวโดยรวมว่าที่ใดมีการเคลื่อนไหว ที่นั่นมีเสียงถ้าการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปอย่างมีระเบียบ เสียงที่เกิดขึ้นย่อมเป็นเสียงที่มีระเบียบน่าฟังเช่นกัน ในบรรดาเสียงหลากหลายที่เกิดขึ้นและเราได้ยินรอบๆ ตัวเรานั้น มีเสียงดนตรีอยู่ด้วย คนส่วนใหญ่ มักจำแนกเสียงดนตรีและเสียงที่ไม่ใช่เสียงดนตรีได้ไม่ค่อยชัดเจนนักเสียงบางประเภทสามารถเลียนเสียงและระดับเสียงได้เช่นเสียงร้องเพลง และเสียงเครื่องดนตรี แต่เราไม่สามารถจะ เลียนเสียงการปิดประตูดังปัง หรือเสียงแก้วแตกได้ เสียงดนตรีนั้นจะมีระดับเสียงที่เราสามารถ ติดตามได้ เช่นเสียงร้องเพลง เสียงพูด รวมไปถึงเสียงหวูดรถไฟ ด้วย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเสียงนั้น (สัจด์ ภูเขาทอง 2532 9) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ดนตรีเป็นเรื่องของเสียงที่อาศัยโสตประสาท เป็นเครื่องรับรู้และแปลความหมายโดยอาศัยวิธีจินตนาการ หรือคิดคำนึงอันละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง และเสียงที่ได้ยินนั้น อาจมีความหมายหรือไม่ก็ได้ ดุจเดียวกับเสียงของภาษาพูดซึ่งในการตีความหมาย อาจจะแตกต่างกันไปตามแต่ละความคิด แต่คนจะรับรู้ไปคนละอารมณ์ก็ได้ซึ่ง ทั้งนี้เป็นเรื่องของความรู้อันจิตวิทยา

สุกรี เจริญสุข (2529 43) ได้โต้แย้งในวารสารถนนดนตรีไว้ว่า ดนตรีไม่ใช่ภาษาดังที่มีความเข้าใจกัน ดนตรีเป็นภาษาของอารมณ์ แต่ดนตรี เป็นเพียงการแสดงออกของอารมณ์ที่ว่า ดนตรีไม่ใช่ภาษา เพราะภาษาเป็นสื่อ เป็นสัญลักษณ์ ที่สามารถถ่ายทอดความหมายที่ตรงกันทันทีทันใด และชัดเจนไม่ต้องแปลความหมายเสียงดนตรี มีความหมายที่จะแปลเป็นภาษาพูด แม้ถ่ายทอดเป็นโน้ต แต่ ตัวโน้ตไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นความหมายในภาษาได้ เสียงดนตรีไม่ใช่สัญลักษณ์ของภาษา เป็นสัญลักษณ์ทางสุนทรียะที่มีความหมายในตัวของมันเอง

วิภา คงคากุล (2529 34) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรีไว้ว่า ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์มาตั้งแต่มีมนุษย์เกิดขึ้นในโลก ซึ่งมีความสัมพันธ์จะควบคู่กับชีวิตประจำวันของมนุษย์ใน ทุกๆ ด้าน ดังนี้ ดนตรีในฐานะที่เป็นวิชาการ หรือเป็นส่วนหนึ่งของวิจิตรศิลป์ เป็นสิ่งที่สังคมประดิษฐ์ขึ้น แต่ละวัฒนธรรมคิดและพัฒนาดนตรีเพื่อที่จะนำมาใช้สนองตอบต่อจุดประสงค์ของตนเอง ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรม ถ้าจะกล่าวอย่างกว้างๆ แล้ว ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเช่นเดียวกับความเชื่อทางศาสนา ศิลปะ ธรรมเนียม ประเพณี และศิลปะ ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์กระทำให้เกิดขึ้นจนเกิดความเคยชิน

สอดคล้อง กับแนวความคิดเห็นของ สงัด ภูเขาทอง (2530 49) ซึ่งได้กล่าวในวารสาร ถนนดนตรี ไว้ว่า ประชาชนบางกลุ่ม เช่นจีน อินเดีย หรือแม้แต่ชาวตะวันตกที่คิดว่าเสียงดนตรีเป็นเสียงแห่งความลึกลับ เป็นเสียงที่แฝงไปด้วยอำนาจและอิทธิพลยังผลให้มีการนำเอาเสียงดนตรีไปใช้เป็นสื่อในด้านต่างๆ เช่นความรัก ความพยายาม ความเคียดแค้นชิงชัง ความเศร้า แม้กระทั่งความตาย นอกจากนี้ยังได้นำเอาเสียงดนตรีใช้เป็นสื่อติดต่อกับอำนาจลึกลับหรือเทพเจ้าในจินตนาการเพื่อประโยชน์หรือความสุขแห่งตน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตาม มักเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติของสังคม ชีวิต และความเป็นอยู่ของบุคคลในสังคมทั้งสิ้น

เรื่องขององค์ประกอบของดนตรีและวรรณคดีดนตรีนั้น ญรุธ สุธจิตต์ (2534 10) ได้อธิบายไว้ว่า องค์ประกอบดนตรีได้แก่เนื้อหาทางด้านทฤษฎีดนตรี ซึ่งเป็นโครงสร้างของดนตรี องค์ประกอบดนตรีมี 6 ประการคือ จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปแบบลีลา และสัญลักษณ์ของเสียง องค์ประกอบทั้งหมดนี้เป็นพื้นฐานที่ทำให้ดนตรีมีรูปแบบเฉพาะของตนเอง แตกต่างไปจากศิลปะแขนงอื่น วรรณคดีดนตรี ได้แก่บทเพลงและประวัติดนตรี ซึ่งจัดเป็นเนื้อหาอีกส่วนหนึ่งของดนตรีที่เป็นผลของการสร้างสรรค์ดนตรี และพัฒนาการทางดนตรี

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ (2543 18) กล่าวถึง ความหมายของ ดนตรี ว่า ดนตรี คือ เสียงที่มี อิทธิพลต่อความรู้สึกมนุษย์ เป็นการร้อยเรียงกลุ่มเสียงเข้าหากันอย่างมีจังหวะลีลา มีทำนองหนึ่งหรือหลายทำนองประกอบซ้อนกัน อาจเป็นในรูปของการขับร้องประกอบการบรรเลง หรือในรูปของการบรรเลงด้วยดนตรีล้วน ๆ

พูนพิศ อมาตยกุล (2529 3) กล่าวว่า การฟังเพลงก็เช่นเดียวกับการฟังภาษาพูด ผู้ฟังเพลงแต่ละคนจะรับรู้ รับความรู้สึกเข้าใจ เกิดอารมณ์ มากน้อยตื่นหรือลึกลับไม่เท่ากัน ทุกคนไป ประสบการณ์ของผู้ฟังแต่ละคนจะพาให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้อย่างมาก แต่จะได้รายละเอียดลึกซึ้งเพียงใด ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง และประสบการณ์ ของแต่ละบุคคล ดนตรีโดยทั่วไปแล้วให้คุณมากกว่าโทษ เป็นน้ำเย็นที่ดื่มช่วยบรรเทาความร้อน เป็นเพื่อนยามทุกข์ยามเหงา เป็นเครื่องสำหรับสมานสามัคคี เป็นสื่อแห่งความรัก และยังเป็นเครื่องมือสำหรับการยิงชีพอีกด้วย

ตามที่ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นความหมายของดนตรีมาแล้วนั้น อาจสรุปได้ว่า ดนตรีเกิดจากเสียงที่อยู่รอบข้างตัวมนุษย์ มนุษย์กระทำให้เกิดขึ้นโดยจัดเสียงให้เป็นระบบ ถ่ายทอดออกมาเป็นโน้ต ดนตรีมีความละเอียดอ่อนและเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ เป็นศิลปะที่แสดงออกของมนุษย์ในหลายสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นความสุข สนุกสนาน ความตื่นเต้นหรือความทุกข์โศกเศร้า องค์ประกอบของดนตรีคือ ทำนอง จังหวะ รูปแบบ เสียงประสาน ลีลา และลักษณะของเสียง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ทำให้ดนตรีมี รูปแบบเฉพาะของตนเอง คุณสมบัติของเสียงที่สำคัญได้แก่ ระดับเสียง ความยาวของเสียง ความเข้มของ

เสียง และคุณภาพของเสียง คุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับเวลาคือ เรื่องของความเร็วช้า และ อัตราจังหวะ เมื่อนำเสียงและเวลามาสัมพันธ์กันจึงเกิดเป็นองค์ประกอบของดนตรี

16 ความสำคัญของดนตรี

การสอนดนตรีเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพตาม เป้าหมายของการจัดการศึกษาทั้งนั้นเพราะการเรียนดนตรี (วรรณชური ชะเอม 2546 10) จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานมีโอกาสได้แสดงออกด้านการร้องเพลง การเคาะจังหวะ และการเคลื่อนไหวร่างกายในลีลาจังหวะต่าง ๆ ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังที่สำนักงาน (คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2534 288) กล่าวไว้ดังนี้

1 ด้านบุคลิกภาพความเคยชินต่อการแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียน เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ยอมรับสภาพความจริง ปรับตัวให้เข้าสถานการณ์ต่าง ๆ ได้มี ลักษณะคล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง ก่อให้เกิดบุคลิกภาพของผู้เรียนในที่สุด

2 ด้านสังคมการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่อง “กลุ่ม” การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีทำอย่างไรจึงสามารถเข้ากับคนอื่นได้ ให้ผู้เรียนผลัดกันเป็นผู้ชมและผู้แสดงทำให้ รู้จักมารยาททางสังคม ในการให้เกียรติผู้อื่นรู้จักการยอมรับความสามารถของผู้อื่น ยอมรับ ความผิดพลาด ของตนเอง

3 ด้านอารมณ์ กิจกรรมดนตรี เป็นการตอบสนองความต้องการทางอารมณ์อย่าง หนึ่ง โดยเฉพาะ ถ้าผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน อบอุ่น ได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครูจะ ช่วยลดความวิตกกังวลตามธรรมชาติลง ผ่อนคลายความตึงเครียด หรืออารมณ์ที่ขุ่นมัวถ้า เข้าร่วม

4 กิจกรรมสม่ำเสมอผู้เรียนมีอารมณ์ที่แจ่มใส สนุกสนาน ร่าเริง เกิดการพัฒนา อารมณ์ไปในทางบวก ทำให้ผู้เรียนสามารถควบคุมอารมณ์ของตนในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เป็นอย่างดี

5 ด้านเจตคติผู้เรียนจะเห็นความสำคัญของดนตรี ว่ามีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ทำให้มีความสุขอย่างสมบูรณ์ เข้าใจความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม ของชาติตนและชาติอื่น และรู้จักเลือกที่จะรับศิลปวัฒนธรรมอันดีได้อีกด้วย

17 ประโยชน์ของดนตรี

ดนตรีเป็นสิ่งทำให้จิตใจเบิกบานร่าเริงแจ่มใส ณ ที่ใดมีเสียงดนตรี ที่นั่นเต็มไปด้วย ไมตรีจิตมิตรภาพ ปราศจากความสับสนวุ่นวาย มนุษย์เรามีความเฉลียวฉลาดลึกล้ำอยู่มากถ้าสามารถประดิษฐ์เสียงต่าง ๆ อันได้แก่เสียงสูงเสียงต่ำที่เกิดจาก ธรรมชาติทั้งหลาย ให้เป็นเสียงดนตรีโดยนำมาเรียบเรียงด้วยความประณีตบรรจง เกิดเป็นเสียง อันไพเราะมี อิทธิพลต่ออารมณ์ของมนุษย์อย่างมาก ดนตรีมีบทบาทอันสำคัญต่อวงสังคมของมนุษย์

โดยทั่วไปแม้แต่แต่ักการเมือง นักการทหารก็ใช้เพลงเป็นเครื่องปลุกปลอบหรือเร้าใจ ให้ประชาชนเกิดความรักชาติบ้านเมืองของตน มนุษย์เรามีสัญชาตญาณในการดนตรีอยู่แล้วทุกคน แม้แต่ทารกก็ยังพอใจและชอบเสียงเพลงซึ่งจะเห็นได้ว่าเพลงแห่งลุ่มนั้น มีด้วยกันทุกชาติทุกภาษา ไฉนประเทศที่เจริญแล้วหรือยังไม่เจริญ มนุษย์กับดนตรีเป็นของคู่กันโลกเจริญก้าวหน้าในวิทยาการต่าง ๆ มากเพียงใด ดนตรีก็เป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการและจำเป็นสำหรับมนุษย์มากขึ้น เพียงนั้น (เรณู โกศินานนท์ 2534 23)

1.8 ประเภทของดนตรี

แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- 1 ดนตรีสากล
- 2 ดนตรีไทย

19 ความหมายของนาฏศิลป์

ความหมายของคำว่า “นาฏศิลป์” ได้มีนักปราชญ์ นักวิชาการ ทางด้านนาฏศิลป์ และเอกสารทางวิชาการกล่าวไว้มากมาย ในที่นี้จะขอยกมาเพียงบางส่วน เพื่อการศึกษาครั้งนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน,ราชบัณฑิตยสถาน (2525 438) นาฏ, นาฏ (นาต, นาตตะ-,นาตตะ) น นางละคร, นางพื่อนรำ,ใช้ประกอบกับคำอื่น หมายความว่า หญิงสาวสวย เช่น นางนาฏ นุชนาฏ (ป. ส) นาฏกรรม (นาตตะก่า) น การละครหรือการพื่อนรำ (กฎ) งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่าหรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องเป็นราว และหมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีไปด้วย (ส) นาฏดนตรี (นาตตะดนตรี, นาตตะดนตรี) น ลิเก นาฏศิลป์ (นาตตะสิน) น ศิลปะแห่งการละครหรือ การพื่อนรำ (ส) นาฏก (นาตตะกะ,นาตตะกะ) (แบบ) น ผู้พื่อนรำ (ป. ส)

นาฏย (นาตตะยะ-) (แบบ) ว เกี่ยวกับการพื่อนรำ,เกี่ยวกับการแสดงละคร เช่น นาฏยศาลา, (ส)

อดีตอธิบดีกรมศิลปากร ได้ให้ความหมายของคำว่านาฏศิลป์ที่ปรากฏ ในคัมภีร์อินเดียบโบราณว่า มีความหมายครอบคลุมการพื่อนรำ และดนตรี ดังนี้ (ธนิต อยู่โพธิ์ 2516

1)

“นาฏศิลป์ ถ้าแปลอย่างไม่ประหยัดก็ว่า ความซ้ำของในการละครพื่อนรำ ซึ่งเป็นคำแปลของข้าพเจ้าเองเท่าที่เคยคลุกคลีกับงานประเภทนี้มานานพอควร แต่ในพจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน แปลไว้ว่า ศิลปะแห่งการละครหรือการพื่อนรำ”

Victoria Ginn นักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม อธิบายถึงนาฏศิลป์ในลักษณะของการมี คุณสมบัติทั้งที่เป็นสากลและเป็นของท้องถิ่นและใช้สื่อความหมายต่าง ๆ

“นาฏศิลป์ คงเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่ายที่สุดและเป็นสากลที่สุด นาฏศิลป์ในแวดวงของ วัฒนธรรมท้องถิ่น จะเป็นรูปลักษณะทางทัศนศิลป์เพื่อการเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ความหมายต่าง ๆ นั้น ถ่ายทอดได้ด้วยการเคลื่อนไหวของร่างกาย การแสดงสีหน้า การทำมือเป็นรูปต่าง ๆ ซึ่งมักจะประกอบด้วยดนตรีและขับร้อง” (เรณู โกสินานนท์ 2543 4, อ้างอิงจาก Victoria Ginn 1960)

Bhavnani, Enakshi นักวิชาการทางด้านนาฏศิลป์ของอินเดียท่านหนึ่ง ได้จำแนกนาฏศิลป์ออกเป็น 3 ลักษณะ แต่ละลักษณะมีชื่อมีความหมายต่างกัน และนาฏศิลป์ซึ่งประกอบขึ้นจากส่วนต่าง ๆ ที่ต้องสัมพันธ์กันดังนี้ (เรณู โกสินานนท์ 2543 5, อ้างอิงจาก Bhavnani, Enakshi 1970)

นาฏยศาสตร์ แสดงให้เห็นชัดเจนว่าการละครและการแสดง กับการฟ้อนรำและการดนตรีแยกกันไม่ได้ สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยซึ่งกันและกัน นาฏศิลป์ หรือการฟ้อนรำนั้น อาจแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

นาฏยะ เป็นการผสมผสานการฟ้อนรำและการแสดงละคร

นฤตตะ เป็นการฟ้อนรำล้วน ๆ การเคลื่อนไหวต่าง ๆ ไม่มีความหมายเฉพาะ หรือมีอารมณ์เป็นการแสดงกลวิธีที่ละเอียดซับซ้อนของจังหวะท่าทางต่าง ๆ

นฤตยะ เป็นการฟ้อนรำที่ประกอบด้วยการเคลื่อนไหวของร่างกาย มือ แขน ขา ตลอดจนการแสดงสีหน้ากอรด้วยรสหรืออารมณ์เป็นการแสดงที่กระทำเป็นเพียงประโยคหนึ่ง หรือ ตอนใดตอนหนึ่งหรือเป็นการแสดงละครทั้งเรื่องก็ได้

นาฏยศาสตร์ แสดงให้เห็นว่าการฟ้อนรำ เกิดจากการผสมผสานอย่างต่อเนื่องของท่าทางของร่างกาย 3 ส่วนหลัก คือ

กึ่งของร่างกาย (แขน ขา มือ เท้า นิ้ว ศีรษะ)

ตัวเรือนร่าง

ใบหน้า

ส่วนทั้งสามของร่างกายนี้ต้องแสดงให้สัมพันธ์กันอย่างมีเอกภาพด้วยอัตราความเร็ว ความละเอียดอ่อน ความสมดุล การควบคุมร่างกาย ความหลากหลาย การใช้สายตา การแสดงสีหน้า ความคิด สรรพสำเนียงและเสียงเพลงในกระแสนิยมแห่งชาติแห่งความกลมกลืน

โรดา เกราเออร์ นักวิจัยชาวอเมริกันให้ความเห็นว่า นาฏศิลป์เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม และต้องเข้าใจวัฒนธรรมนิยม และให้คำจำกัดความของ นาฏศิลป์ ในแง่ต่าง ๆ ทางสังคมว่า

“เราจะเข้าใจวัฒนธรรมที่หล่อหลอมนาฏศิลป์นั้น เราต้องเปิดตัวเรารับวัฒนธรรมที่นาฏศิลป์นั้นถือกำเนิด และในทางตรงกันข้าม ถ้าเราเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงนาฏศิลป์ชุดนั้น เราก็อยู่ในวิถีทางที่จะเข้าใจวัฒนธรรมที่หล่อหลอมนาฏศิลป์นั้น”

“นาฏศิลป์ เป็นเครื่องหมายแห่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม”

“นาฏศิลป์ เป็นการแสดงออกของการบวงสรวงในศาสนา”

“นาฏศิลป์ เป็นเครื่องแสดงระเบียบทางสังคมและอำนาจ”

“นาฏศิลป์ เป็นเครื่องแสดงปทัสถานของสังคม”

“นาฏศิลป์ เป็นประณีตศิลป์”

“นาฏศิลป์ เป็นสื่อกลางของการผสมผสานทางวัฒนธรรม”

“นาฏศิลป์ เป็นการสร้างสรรค์จำเพาะตนของศิลปิน”

“นาฏศิลป์ เป็นดัชนีบ่งชี้สถานภาพปัจจุบัน และความเป็นไปในอนาคต” (เรณู โกสินานนท์ 2543 6, อ้างอิงจาก Grauer, Rhoda 1985)

โชดาราโซโน (Soedarasono) นักวิชาการนาฏศิลป์อินโดนีเซีย กล่าวว่า นาฏศิลป์ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ มีการพัฒนามาพร้อมมนุษย์และทำหน้าที่เพื่อสังคม (เรณู โกสินานนท์ 2543 6, อ้างอิงจาก Soedarasono 1974)

“ศิลปะเป็นมิติหนึ่งในวัฒนธรรมของมนุษย์ที่มุ่งเน้นแง่มุมแห่งความสุนทรีย์ และความเป็นศิลปะในสรรพสิ่งทั้งปวง ศิลปะสาขาหนึ่งที่นับว่าสำคัญมาก คือ การฟ้อนรำหรือนาฏศิลป์ เราอาจกล่าวได้ว่า การกำเนิดของนาฏศิลป์ เริ่มพร้อมกับความเป็นมนุษย์ ผลที่ติดตามมาก็คือ ธรรมชาติของมนุษย์เอื้อต่อการฟ้อนรำ แต่ความสามารถของการฟ้อนรำในแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความถนัดและ ศักยภาพเฉพาะตน”

“นาฏศิลป์ เป็นการแสดงของวิญญาณของมนุษย์ โดยวิถีทางแห่งการเคลื่อนไหว ด้วยจังหวะ อันงดงามเพียบพร้อมด้วยการสะท้อน (implication) บทบาททางสังคม เราอาจกล่าว ได้ว่านาฏศิลป์มีคุณค่าทางศิลปะก็ต่อเมื่อนาฏศิลป์และคนดูประกอบกัน คุณค่าแห่งศิลปะขึ้นอยู่กับบุคคลทั้ง 2 กลุ่ม ผลก็คือนาฏศิลป์นั้น อาจมีคุณค่าในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ หรือระดับ นานาชาติก็เป็นได้ เราอาจกล่าวได้อีกเช่นกันว่า นาฏศิลป์ไม่ใช่ผลงานเพื่อศิลปะแต่เป็นศิลปะเพื่อสังคม นาฏศิลป์จะแสดงต่อสังคมและเพื่อสังคมเสมอ ”

อาโรรา ราซัส หลิม นักวิชาการนาฏศิลป์ชาวฟิลิปปินส์ กล่าวว่า นาฏศิลป์มีลักษณะทางสากลสภาพที่ทำให้ดูแล้วเข้าใจ แต่หากจะเข้าใจให้ลึกซึ่งต้องรู้จักจารีตนั้นด้วย (เรณู โกสินานนท์ 2543 7, อ้างอิงจาก Lim,arora Roxas 1986)

“นาฏศิลป์ เป็นการรวมความเป็นเลิศของศิลปะแขนงต่าง ๆ นาฏศิลป์ ถือกำเนิดจาก ชีววิทยา โดยอาศัยร่างกายเป็นปัจจัยในการแสดงออก นาฏศิลป์สามารถลวงพันความแตกต่างของ วัฒนธรรมได้ในขณะที่ศิลปะสาขาอื่น ๆ จากวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย ต้องการการศึกษาด้วยความอดทน และใช้เวลานานนั้น นาฏศิลป์กลับมีข้อจำกัดน้อยมาก เราชื่นชอบและตอบสนองต่อนาฏศิลป์ได้ โดยที่ความหมายของผลงานนั้นมีได้ลดน้อยลงไปมากนัก เราเข้าใจกับอารมณ์โกรธเกรี้ยวได้จากการขีดตีสระอย่างกระตั้นหัน เราทราบถึงความกระวนกระวายได้จากการขยับนิ้วมือ นาฏศิลป์พูดกับเราตรงจุดที่เราสนใจและสัมพันธ์กับการเต้นของหัวใจ เราก้าวล่วงไปสู่เวลาที่ขมวดเข้ม โดยผ่านจังหวะจะโคนของนาฏศิลป์ แต่ถึงอย่างไรเราก็ควรสำนึกไว้เสมอว่า นอกเหนือไปจากทาทาทางที่เป็นสากล

ดังกล่าวแล้ว เราจะสัมผัสความหมายและความบันเทิงของนาฏศิลป์ได้ดีก็ต่อเมื่อเรามีความรู้ในจารีตแห่งนาฏศิลป์นั้นมาก่อน”

นาฏศิลป์เป็นจารีตที่มีไวยากรณ์และคำศัพท์เฉพาะ ซึ่งไม่อาจแยกออกจากวัฒนธรรมที่แวดล้อมอยู่นั้น ความหมายทางปรัชญาแห่งการฟ้อนรำของศิวนาฏราชจะขาดหายไป ถ้าไม่ทราบวานาฏศิลป์นี้แสดงถึงวงจรอันเป็นนิรันดรของการเกิดแห่งจักรวาล นั่นคือ การเกิด การตาย และการเกิดใหม่

จะเห็นได้ว่าคำนิยามที่ยกมาเป็นตัวอย่างข้างต้น มีใจความคล้ายคลึงกันพอจะสรุปได้ว่า

นาฏศิลป์ เป็นสัญชาติญาณชนิดหนึ่งของมนุษย์ที่แสดงออกมาเมื่อเกิดอารมณ์ขึ้น นาฏศิลป์ มีวิวัฒนาการมาพร้อมกับความเจริญของมนุษย์ โดยอาศัยพลังและเจตนา เป็นเครื่องผลักดันให้จิตกระตุ่นร่างกายให้แสดงการเคลื่อนไหว มีจังหวะ มีแบบแผน เพื่อให้เกิดความสุข ความเข้าใจและความงดงามแก่ตนเองและผู้อื่น เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของมนุษย์ในชุมชนนั้น ๆ และเมื่อสังคมเจริญเติบโตขึ้น ก็สามารถจำแนกผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางนาฏศิลป์ และมีการจัดระเบียบแบบแผนของนาฏศิลป์ให้มีความงดงามยิ่งขึ้น ชุมชนเป็นผู้ที่ทั้งสร้างนาฏศิลป์ให้เกิดขึ้นและเป็นผู้ที่อนุรักษ์รักษาวัฒนธรรมนาฏศิลป์ต่าง ๆ ในชุมชนด้วย และเมื่อนาฏศิลป์ได้เจริญถึงจุดหนึ่งก็จะมีคุณสมบัติเป็นสากลที่คนทั่วไปเข้าใจและชื่นชอบได้ หากคนเหล่านั้นมีความเข้าใจวัฒนธรรมทางนาฏศิลป์เป็นอย่างดี

ประดิษฐ์ อินทนิล (2542 9) ได้ให้ความหมายของนาฏศิลป์ ว่า หมายถึง การเคลื่อนไหวอิริยาบถต่าง ๆ ทั้งมือ แขน ขา ลำตัว และใบหน้า เป็นสื่อถ่ายทอดความหมายและอารมณ์เพื่อให้ ผู้ชมคนดูเกิดความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ต่าง ๆ

นาฏศิลป์ (Dance) ตามรูปศัพท์ หมายถึง การร่ายรำและการเคลื่อนไหวไปมาอย่างมีจังหวะจะโคน ซึ่งมนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นด้วยความประณีตเกิดเป็นการเคลื่อนไหวที่สวยงาม น่าชม สื่อความหมายสู่ผู้ชม เพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกรวมกัน อาจจะเป็นอารมณ์สะท้อนใจ เศร้าใจ สุขใจ สนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นต้น (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ 2543 8)

1 10 ความสำคัญของนาฏศิลป์

นาฏศิลป์เป็นศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะตัว และมีความเป็นไทยในตัวเอง นับได้ว่าเป็นสมบัติอันเป็นวัฒนธรรมของชาติที่น่าภาคภูมิใจยิ่ง นาฏศิลป์มีลักษณะที่บ่งบอกถึงความ เป็นไทยที่เด่นชัดขึ้นคือ

1 ท่ารำ มีความอ่อนช้อยงดงาม และแสดงอารมณ์ตามลักษณะที่แท้จริงของคนไทยมีความหมายอย่างกว้างขวาง

2 ดนตรีประกอบ ดนตรีนี้จะแทรกอารมณ์ไปตามท่วงทำนอง ซึ่งการจะรำกับเพลงที่มีแต่ทำนองก็ได้ หรือมีเนื้อร้องและให้แสดงทำไปตามเนื้อร้องนั้น ๆ

3 คำร้อง หรือเนื้อร้องที่ใช้จะต้องเป็นคำประพันธ์ ส่วนมากจะเป็นกลอนแปด ซึ่งจะนำไปร้องเพลงชั้นเดียว หรือสองชั้นได้ทุกเพลง คำร้องนี้ทำให้ผู้สอนหรือผู้นำกำหนดทำไปตามเนื้อร้อง

4 เครื่องแต่งกายละครไทย มีแบบอย่างของตนโดยเฉพาะขนาดยืดหยุ่นได้ตามสมควรเพราะการสวมใส่จะใช้ตรึงด้วยด้ายแทนที่จะเย็บสำเร็จรูป (ชนิด อยู่โพธิ์ 2516 28)

1.11 ประโยชน์ของนาฏศิลป์

ขนิษฐา ไพโรจน์ (2544 19) ได้สรุปการเรียนนาฏศิลป์ให้ประโยชน์แก่ผู้เรียน ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในการฝึกปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบแผน สามารถดัดแปลง ปรับปรุงทำให้เกิดศิลปะชุดใหม่ได้หลากหลายและเกิดพัฒนาด้านค่านิยม ด้านเจตคติ ด้านพฤติกรรม ส่งผลด้านบุคลิกภาพตลอดจนทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความสามารถของตนเอง ตามความถนัดและความสนใจ พร้อมทั้งเป็นการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมให้เยาวชนรุ่นหลังได้สืบทอดเป็นมรดกอันล้ำค่ายิ่งของประเทศไทยสืบต่อไป

สรุป นาฏศิลป์สามารถปรับเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าอย่างยิ่งทั้งด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านบุคลิกภาพ ด้านการถ่ายทอดและสืบสานวัฒนธรรมอันดีงาม

1.12 ประเภทของนาฏศิลป์

นาฏศิลป์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1 นาฏศิลป์ไทย

1 1 โขน

1 2 ละคร

2 นาฏศิลป์สากล

2 1 การเต้นแจ๊ส

2 2 Modern dance เป็นต้น

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน :2544)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการ คือ

1 เป็นการศึกษเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่ไปกับความเป็นสากล

2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมโดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- 3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนา และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และมีศักยภาพ
- 4 เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
- 5 เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

- 1 เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือ ตามหลักการของศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
- 2 มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
- 3 มีความรู้อันเป็นสากลรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและมีศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี โดยการปรับวิถีคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
- 4 มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างทางปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
- 5 รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
- 6 มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
- 7 เข้าใจประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- 8 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 9 รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

โครงสร้าง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีโครงสร้างดังนี้

- 1 ระดับช่วงชั้น กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้
 - ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2 สาระการเรียนรู้ กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งจะประกอบไปด้วยองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ของผู้เรียน เป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้	คณิตศาสตร์
กลุ่มสาระการเรียนรู้	วิทยาศาสตร์
กลุ่มสาระการเรียนรู้	สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
กลุ่มสาระการเรียนรู้	สุขศึกษาและพลศึกษา
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ศิลปะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้	การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาต่างประเทศ

3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

การเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ การคิดที่เป็นเหตุเป็นผล ถึงวิธีทางศิลปะ ความเป็นมาของรูปแบบ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรากฐานทางวัฒนธรรม ค้นหาว่าผลงานทางศิลปะสื่อความหมายกับตนเอง ค้นหาศักยภาพของ ความสนใจส่วนตัว ฝึกการรับรู้ การสังเกต ที่ละเอียดอ่อนนำไปสู่ความรัก เห็นคุณค่าและเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะและสิ่งรอบตัว พัฒนาเจตคติ สมาธิ รสนิยมส่วนตัว มีทักษะ กระบวนการ วิธีการแสดงออก การคิด สร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทของศิลปกรรมในสังคม ในบริบทของการสะท้อน วัฒนธรรมทั้งของตนเองและวัฒนธรรมอื่น พิจารณาว่าผู้คนในวัฒนธรรมของตนมีปฏิกริยาตอบสนองต่องานศิลปะ ช่วยให้มีมุมมองและเข้าใจโลกทัศน์ กว้างไกล ช่วยส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ มโนทัศน์ ด้านอื่น ๆ สะท้อนให้เห็นมุมมองชีวิต สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และความเชื่อความศรัทธาทางศาสนา ด้วยลักษณะธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ การเรียนรู้เทคนิค วิธีการทำงาน ตลอดจนการเปิดโอกาสให้แสดงออกอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้คิดริเริ่มสร้างสรรค์ จัดแปลงจินตนาการ มีสุนทรียภาพ และเห็นคุณค่าของศิลปะ วัฒนธรรมไทยและสากล

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเสริมสร้าง ให้ชีวิตมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ช่วยให้ มีจิตใจงดงาม มีสมาธิ สุขภาพกายและสุขภาพจิตมีความสุข อันเป็นรากฐานของการพัฒนาชีวิตที่สมบูรณ์ เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษยชาติโดยส่วนตน และส่งผลต่อการยกระดับ คุณภาพชีวิตของสังคมโดยรวม

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะแล้ว ผู้เรียนจะมีจิตใจ งดงาม มีสุนทรีย์ภาพ รักความสวยงาม ความเป็นระเบียบ รับรู้อย่างพินิจพิเคราะห์ เห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปะ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นพัฒนาตนเองได้และแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีสมาธิในการทำงาน มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

คุณภาพของผู้เรียนด้านศิลปะเมื่อจบช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6)

เมื่อจบการศึกษาแต่ละช่วงชั้นผู้เรียนจะมีคุณภาพ ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

- สร้าง นำเสนอหรือแสดงผลงานศิลปะ โดยเลือกใช้การผสมผสานของทัศนธาตุ องค์ประกอบดนตรี องค์ประกอบนาฏศิลป์ และทักษะทางเทคนิคให้ ๆ ได้ผลตามที่ ต้องการ ประเมินผลงานของตนเอง และอธิบายให้ผู้อื่นรับรู้ได้
- วิเคราะห์เทคนิคการจัดทัศนธาตุ องค์ประกอบดนตรี องค์ประกอบนาฏศิลป์ ที่มีผล ต่อการสื่อความคิด ความรู้สึก และผลกระทบต่องานศิลปะสาขาต่าง ๆ อธิบายหลัก และความงามของศิลปะในการสร้างงานศิลปะได้
- วิเคราะห์งานศิลปะสาขาต่าง ๆ โดยวิธีการเปรียบเทียบความแตกต่างของงานศิลปะ จากกาลเวลา และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน อธิบายเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมที่มี ผลต่องานศิลปะได้
- นำความรู้ทางศิลปะที่ตนถนัดและสนใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการ เรียนรู้กลุ่มสาระนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- เห็นคุณค่าของการสร้างสรรค์งานศิลปะ รับผิดชอบ และมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ในการทำงานศิลปะร่วมกับผู้อื่น
- เห็นคุณค่าของศิลปะ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รัก หวงแหน ภูมิใจในภูมิปัญญา ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล การสืบทอดงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ไทย

สาระ

- สาระที่ 1 ทักษะศิลป์
- สาระที่ 2 ดนตรี
- สาระที่ 3 นาฏศิลป์

สาระการเรียนรู้และองค์ความรู้

- ความรู้ ขอบข่าย สัญลักษณ์ แนวทางศิลปะ
- การสร้างสรรค์ และการแสดงออก
- การวิเคราะห์ วิจัยงานศิลปะ และสุนทรียภาพ
- การประยุกต์ใช้ความรู้ทางศิลปะ
- ศิลปะกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ไทยสากล ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษายกระดับพื้นฐาน

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

- มาตรฐาน ศ 1 1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิด
สร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์
ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม
และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ศ 1 2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และ
วัฒนธรรมเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระที่ 2. ดนตรี

- มาตรฐาน ศ 2 1 เข้าใจ และแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรี
อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ศ 2 2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และ
วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระที่ 3: นาฏศิลป์

- มาตรฐาน ศ 3 1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ศ 3 2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

การวัดและการประเมินผล

หลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็น สำคัญโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการติดตามประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระ การเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ซึ่งใช้เป็นเป้าหมายของการพัฒนา ผู้เรียนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม การประเมินผลต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิม โดยมี ตัวบ่งชี้ (Benchmark) แสดงคุณภาพของ ผู้เรียนตามมาตรฐานการประเมินเกี่ยวกับด้านความรู้จะประเมินจากความรู้ที่พัฒนาแล้ว คือ การนำความรู้ไปใช้และรวมทั้งการประเมินทักษะและประเมินเจตคติผสมผสานกัน

การประเมินด้วยตนเองจะเป็นแก่นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งวิธีการประเมิน อาจทำได้โดยจัดให้มีการประเมินร่วมกัน โดยให้ผู้เรียนประเมินตนเอง ให้กลุ่มเพื่อนนักเรียน ประเมินผู้เรียน และผู้สอนประเมินผู้เรียน แล้วนำการประเมินทุกส่วนมาสรุปเป็นผลการ ประเมินขั้นสุดท้าย และการประเมินผลควรกระทำอย่างต่อเนื่อง คือ ประเมินผลระหว่าง เรียน (formative evaluation) และประเมินผลรวบยอด (summative evaluation) ที่สำคัญคือ จะไม่เน้นผลงานศิลปะเป็นตัวหลักในการกำหนดคุณภาพและความสำเร็จของผู้เรียน

3.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้มี

บุคลิกภาพด้านศิลปะ

3 1 การวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน

3 1 1 ความถนัด

3 1 2 ความสนใจ

3 1 3 บุคลิกภาพ

ความถนัด

ความหมายของความถนัด

ได้มีผู้ให้ความหมายของความถนัดไว้หลายท่านมากมาย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า ดังต่อไปนี้

มาลี จูซา (2542 180) ความถนัดเป็นสมรรถภาพ ทางสมองของบุคคลที่พร้อมจะเข้าเรียน เพื่อการศึกษาอบรม เพื่อความสำเร็จในการเรียน การปฏิบัติงาน และเพื่อการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ

วรรณิ ลิ้มอักษร (2541 42) ความถนัด หมายถึง ศักยภาพของบุคคลในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้ดีมีประสิทธิภาพ ซึ่งศักยภาพเหล่านั้นถูกพัฒนาขึ้นมาจากการจัดสภาพแวดล้อมให้บุคคลได้เรียนรู้หรือฝึกฝนอย่างเหมาะสม

มาลินี จุฑะรพ (2537 180) ความถนัด เป็นสมรรถภาพทางสมองของบุคคลที่พร้อมจะเข้าเรียน เพื่อการศึกษาอบรม เพื่อความสำเร็จในการเรียน การปฏิบัติงานและเพื่อการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ

ปราณี งามสุต (2528 169) ความถนัดหมายถึง ความสามารถซึ่งมีอยู่ในตัวคนเราที่จะส่งเสริมให้คนเราทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ได้ผลดีโดย ไม่ต้องฝึกฝนมากนัก

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2525. 41) ความถนัด หมายถึง ความสามารถที่บุคคลได้รับประสบการณ์ ฝึกฝนตนเองและมีการ สั่งสมไว้มากจนเกิดเป็นทักษะพิเศษเด่นชัดด้านใดด้านหนึ่งพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรมด้านนั้นได้อย่างดี

ฟรีแมน ได้ให้ความหมายของความถนัดไว้ว่า เป็นผลรวมของคุณลักษณะต่าง ๆ ที่จะชี้ให้เห็นถึงสมรรถวิสัยของแต่ละคนในการที่จะได้มาซึ่งความรู้ ทักษะ หรือการตอบสนอง (มาลินี จุฑะรพ 2537 180 , อ้างอิงจาก Freeman 1960)

วาเร็น ได้ให้ความหมายของความถนัดไว้ว่า ความถนัดคือสภาวะที่ส่งผลถึงความสามารถของแต่ละบุคคลในการเรียนรู้ อันก่อให้เกิดความรู้ ทักษะ หรือการตอบสนองในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ ม ป บ 2538 106, อ้างอิงจาก Warren 1975)

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปถึงความหมายของความถนัดได้ว่า ความถนัดหมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ที่จะทำให้เห็นถึงศักยภาพของบุคคล ในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้เป็นอย่างดี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความถนัด

วรรณิ ลิ้มอักษร (2541 42 – 43) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความถนัดไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคนเรามีทั้งจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม และเมื่อมาพิจารณาถึงความถนัดที่มีอยู่ ในแต่ละบุคคลจะเห็นว่า บางองค์ประกอบของความถนัดมีมาตั้งแต่เกิดหรือได้รับอิทธิพลจาก พันธุกรรม เช่น การมีนิ้วมือที่เรียวยาว และมีความคล่องแคล่วว่องไวในการเคลื่อนไหว เมื่อมาเรียนรู้หรือฝึกทักษะในการเล่นเปียโน พิณพื๊ด ผ่าตัดศัลยกรรมหรือประกอบเรือนนาฬิกา ก็จะทำให้ดีกว่าบุคคลอื่น หรือผู้ที่มีธรรมชาติโครงสร้างของร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ก็จะเหมาะกับการเล่นกีฬา หรือการทำงานที่ต้องอาศัยกำลังกาย

ได้ตี ลักษณะที่ได้มาจาก พันธุกรรม ไม่ได้เป็นสิ่งเดียวที่มีอิทธิพลในการกำหนดความถนัดให้กับบุคคล แต่ยังรวมไปถึง ความสนใจและการแสวงหาความรู้และทักษะงานนั้นๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดด้วย กล่าวคือ พันธุกรรมได้ให้ลักษณะทางร่างกายที่เหมาะสมกับกิจกรรมหรืองานชนิดใดชนิดหนึ่งแล้ว แต่มีความสนใจในการแสวงหาความรู้และฝึกฝนน้อย ก็ย่อมจะปรากฏความถนัดออกมาให้เห็นน้อยกว่าผู้ที่มีร่างกายไม่เหมาะสม แต่มีความสนใจในการแสวงหาความรู้และมีการฝึกฝนมากกว่า กล่าวได้ว่า การที่บุคคลใดมีความถนัดมากกว่าคนอื่น ๆ ในงานบางอย่าง จึงไม่อาจสรุปได้แน่นอนว่าได้รับมาจากพันธุกรรมหรือแสวงหามา เพราะขึ้นอยู่กับทั้งสองปัจจัย คือทั้งที่ได้รับอิทธิพล มาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม แต่สภาพแวดล้อมจะมีอิทธิพลมากกว่า เพราะถึงแม้ว่าบุคคล ได้รับอิทธิพลมาจากพันธุกรรมแล้ว แต่สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และการฝึกฝน ก็ย่อมจะไม่ปรากฏความถนัดให้เห็นได้

ชนิดของความถนัด

แมคคอนเนล ได้แบ่ง ความถนัดออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ๆ ชนิดแรกคือ ความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude) ให้ความหมายว่า ความถนัดทางการเรียนเป็นความสามารถในการเรียนวิชาการใดๆ ได้สำเร็จเป็นชนิดของความถนัดที่มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับระดับเชาวน์ปัญญา มีแนวโน้มว่า ผู้ที่มีเชาวน์ปัญญาดีมักจะมี ความถนัดทางการเรียนสูงด้วย ชนิดที่สองคือ ความถนัดพิเศษ (Specific Aptitude) เป็นชนิดความถนัด หรือความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมหรือทักษะเฉพาะอย่าง มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับระดับเชาวน์ปัญญาน้อย เช่น ความถนัดทางด้านดนตรี ความถนัดทางด้านศิลปะ หรือความถนัดทางการบิน เป็นต้น (วรรณิ ลิ้มอักษร 2541 43, McConnell 1980)

ความสนใจ

ความหมายของความสนใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายของความสนใจไว้มากมาก ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้ ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2542 24) ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบกิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่นๆ เป้าของความรูสึก เป็นกิจกรรม ดังนั้นความรู้สึกใดๆ ที่มีต่อเป้าที่เป็นกิจกรรมถือว่าเป็นความสนใจ

รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533 171) ความสนใจ หมายถึง ศักยภาพในของบุคคลที่รู้สึกพอใจ ต้องการอยากรู้อยากเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด และพยายามจะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 214) ความสนใจ คือ ลักษณะอาการที่จิตใจถูกชักนำให้มีความผูกพันและจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

สฤณี วีรดากร (2525 159) ความสนใจ หมายถึง สภาพจิตใจของคนที่มีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะทำให้บุคคลเอาใจใส่หรือจดจ่อต่อสิ่งนั้นจนสามารถทำกิจกรรมได้จนบรรลุจุดมุ่งหมาย

วารินทร์ สายโอบเอื้อ (2522 129) ความสนใจเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกในทางที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งจะทำให้ แนวโน้มของพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ดี

วณิช บรรจง (2514 29) ความสนใจ คือ ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ความรู้สึกอันนั้นทำให้บุคคลเอาใจใส่และกระทำจนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

คอนบลัค ได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสวงหากิจกรรมและวัตถุบางอย่าง และแนวโน้มที่จะเลือกสิ่งนั้นมากกว่าสิ่งอื่นๆ (สถิติ วงศ์สวรรค์ 2525 202, อ้างอิงจาก Cronbach 1954)

แบร์ ได้ให้ความหมายของ ความสนใจไว้ว่า ความสนใจคือ เจตคติในทางบวกที่ทำให้คนเราแสวงหากิจกรรมเพิ่มขึ้นในเรื่องนั้นๆ หรือหมายถึงความพร้อมของคนเราในอันที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (กฤษณา ศักดิ์ศรี 2530 213, อ้างอิงจาก Blair 1962)

จากที่กล่าวความหมายของความสนใจมาข้างต้นนั้น พอสรุปความหมายของความสนใจก็คือ ความรู้สึก พอใจ ชื่นชม ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลเอาใจใส่

ความสำคัญของความสนใจ

ความสนใจนับว่าเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียน เป็นต้นทางที่จะทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจอยากรู้ อยากทราบในวิชาที่จะสอนและเอาใจใส่เพียงเล็งคิด นี้ก็ถึงการเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเกิดความพอใจ และรู้สึกว่า การเรียนเป็นของสนุก น่ากระทำ เมื่อนักเรียนพอใจในสิ่งที่เรียนก็ย่อมจะขวนขวายพยายามค้นคว้าหาความรู้เตรียมพร้อมที่จะแก้ไขอุปสรรคต่างๆ ให้ผ่านพ้นไปด้วยดีเพื่อให้บรรลุจุดหมายดังที่ประสงค์ และก่อให้เกิดความพอใจในด้านอื่นๆ ด้วย (กฤษณา ศักดิ์ศรี 2530 213)

จิตรา วสุวานิช (2538 44 – 45) กล่าวถึง ความสำคัญของความสนใจไว้เป็นสองด้านด้วยกันด้านแรก คือ ด้านสาเหตุ ความสนใจเป็นสาเหตุที่ทำให้คนมีความชื่นชมในบุคคลใด คนหนึ่ง หรือสิ่งของหรือเหตุการณ์อันใดอันหนึ่งมากกว่าบุคคลอื่นสิ่งของอื่น และเหตุการณ์อื่นใดทั้งสิ้น เช่น เด็กชายแดงชอบวิชาวาดเขียนมากเป็นพิเศษ แต่ไม่ชอบด้านวิชาการต่างๆ เลย เมื่อจบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงเลือกเรียนโรงเรียนเพาะช่าง เพื่อที่จะได้เข้าเรียนฝึกฝนทางด้านศิลปศึกษา ต่อไป เขาจะไม่เข้าศึกษาต่อในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 4-5 หรือสาขาวิชาอื่นใดตั้งนี้เป็นต้น ด้านที่สอง คือ ด้านผลลัพธ์ ทำให้ได้รับ

ประสบการณ์ที่น่าชื่นชมจากการที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับบุคคล สิ่งของ หรือร่วมในกิจกรรมที่ตนสนใจ เด็กเล็กจะชื่นชมยินดีกับการได้เล่นของเล่นชิ้นที่ตนชอบ เป็นพิเศษ ในด้านการเรียน เด็กจะรู้สึกสนุกและไม่เบื่อเมื่อได้เรียนวิชาที่ตนชอบและสนใจมากกว่าวิชาอื่นๆ

จากข้างต้นที่กล่าวถึงความสำคัญของความสนใจนั้น พอสรุปถึงความสำคัญของความสนใจว่า ความสนใจเป็นเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลชอบ หรือสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเป็นพิเศษ

ชนิดของความสนใจ

ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องชนิดของความสนใจไว้มากมาย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้า ดังนี้

ซูเปอร์ และไครท์ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ 2542:25 อ้างอิงจาก Super and Cnte 1962) ได้แบ่งชนิดของความสนใจออกเป็น 3 อย่างโดยมองการแสดงออกของคนเป็นหลัก

1 ความสนใจส่วนตัว (Expressed Interest) ความสนใจลักษณะนี้ เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคล ที่ชื่นชอบสิ่งหนึ่งมากกว่าอีกสิ่งหนึ่ง เป็นการแสดงความสนใจของตนเองแบบเจียมๆ การแสดงออกไม่กระโตกกระตากมากนัก แต่เป็นการแสดงออกที่เห็นได้จากการทำกิจกรรม เช่น ชอบปลูกต้นไม้ ชอบอ่านหนังสือ ชอบสะสมของเก่า เป็นต้น ความสนใจของ คนประเภทนี้ไม่ไปยุ่งกับคนภายนอกมากนัก

2 ความสนใจขั้นอาสา (Manifest Interest) ความสนใจระดับนี้เป็นความสนใจด้านอาสาสมัครร่วมวงกับกลุ่มทำกิจกรรม เข้าร่วมชุมนุมหรือสมาคมนั้นๆ เช่น เด็กคนหนึ่งชื่นชอบคณิตศาสตร์ แต่ไม่ใช่สนใจชอบอยู่คนเดียว เข้าร่วมชุมนุมคณิตศาสตร์ด้วยความเต็มใจและอาสาทำงานให้ชุมนุมเต็มที่ด้วย

3 ความสนใจจากรายการวัด (Inventoried Interest) เป็นความสนใจที่ได้จากรายการวัดในแบบทดสอบวัดความสนใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับนิยามความสนใจของเครื่องมือวัดนั้นๆ เนื้อหารายการถามต่างๆ ใช้ในการค้นหาความสนใจอาจแตกต่างกัน แต่ก็สามารถนำมาแปลผลได้ว่า คนนั้นมีความสนใจด้านใดขนาดไหน ซึ่งสามารถพูดได้ว่าเป็นความสนใจชนิดที่แบบทดสอบนั้น วัดได้ตามผู้ชำนาญการกำหนด

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 215) ได้แบ่งชนิดของความสนใจเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ชนิด คือ

อย่างแรกคือ ความสนใจภายใน เป็นความสนใจที่เกิดเองตามธรรมชาติ คล้ายสัญชาตญาณ รู้สึกพอใจ อยากคิด อยากทำ ความสนใจชนิดนี้ก่อให้เกิดนิสัยการทำงาน

อย่างที่สองคือ ความสนใจภายนอก เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นภายหลัง เกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุต่างๆ กัน เช่น ความกลัวสออบตก กลัวได้รับโทษ สิทธิพิเศษ ฯลฯ

บุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ

คำว่า บุคลิกภาพ (Personality) มาจากภาษาละตินว่า Persona แปลว่า หน้ากาก ซึ่งใช้สวมใส่เวลาแสดงการละเล่น เพื่อเปลี่ยนลักษณะของคนหนึ่งไปเป็นอีกคนหนึ่งใน พจนานุกรมไทย (ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 - 44) ให้ความหมายบุคลิกภาพว่า เป็นสภาพนิสัยจำเพาะคน แต่นิสัยหมายถึงความประพฤติที่เคยชิน ดังนั้นบุคลิกภาพก็คือ ความประพฤติที่เคยชินจำเพาะคน

นักจิตวิทยาหลายคนให้ความหมายของบุคลิกภาพไม่ค่อยจะเหมือนกันร้อยคนก็ ร้อยอย่าง บางกลุ่มให้ความหมายกว้างขวาง แต่บางกลุ่มให้ความหมายไว้แคบ ๆ จะยึดถือ ใครก็ต้องคิดให้ดี ของใครถูกจริง ๆ ก็ยังไม่ทราบ เป็นแนวคิดของแต่ละบุคคล

แอลพอร์ต (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 214 อ้างอิงจาก Allport 1937) บุคลิกภาพเป็นการผสมผสานของคุณลักษณะหลาย ๆ อย่าง ซึ่งพิจารณาได้จาก บทบาทและสถานภาพทางสังคมของบุคคลในสังคมนั้น

แคทเทิลล์ (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 214 อ้างอิงจาก Cattell 1950) บุคลิกภาพเป็นลักษณะที่เกี่ยวข้องด้วยพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคล ทั้งที่เป็น พฤติกรรมที่แสดงออกและพฤติกรรมที่ซ่อนเร้นภายใน

กอร์ดอน (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 214 อ้างอิงจาก Gordon 1963) บุคลิกภาพคือผลรวมทั้งหมดของพฤติกรรมของแต่ละบุคคล

การ์ริสัน (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 214 อ้างอิงจาก Garrison 1964) บุคลิกภาพเป็นลักษณะทั้งหมดของบุคคล ซึ่งประกอบด้วยความถนัด ทัศนคติที่สามารถที่ สังคมจากการเรียนรู้มาแล้ว และเป็นผลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของ พฤติกรรม ความคิด คำนิยม และความคาดหวังของบุคคล

เจอร์ซิด (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 215 อ้างอิงจาก Jersild 1968) บุคลิกภาพคือผลรวมทั้งหมดของคุณลักษณะที่พิเศษและเป็นเอกลักษณ์ของมนุษย์

คาร์เมล (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 215 อ้างอิงจาก Karmel 1970) บุคลิกภาพเป็นผลรวมคุณลักษณะและพฤติกรรมของบุคคล รวมทั้งทุกอย่างจากด้านสติปัญญา จนถึงความสัมพันธ์ทางสังคม

เบอร์นาร์ต (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 215 อ้างอิงจาก Bernard 1974) บุคลิกภาพ คือ ทุก ๆ สิ่งที่คุณคนนั้นเป็นอยู่ บุคคลนั้นมีและบุคคลนั้นกระทำ

เอ็คเคิน (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 215 อ้างอิงจาก Aiken 1989) บุคลิกภาพเป็นลักษณะรวมทางกายภาพ สมอ อารมณ์ และคุณภาพทางสังคมของแต่ละ บุคคล นั่นคือ เป็นการรวมทั้งหมดอันเกิดจากด้านสติปัญญา ด้านความรู้สึกและด้านทักษะ กลไก

มิลตอน (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 215 อ้างอิงจาก Millon 1996) บุคลิกภาพ เป็นตัวแบบที่สลับซับซ้อน ซ่อนคุณลักษณะทางจิตวิทยาไว้ลึก ๆ และเปลี่ยนแปลงได้ยาก แสดงออกมาได้โดยอัตโนมัติเกือบทุกสถานการณ์

กิลฟอร์ด (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 215 อ้างอิงจาก Guilford 1939) บุคลิกภาพเป็นแบบลักษณะนิสัยเอกลักษณ์หนึ่งของบุคคล

ลาซารัส (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 215 อ้างอิงจาก Lazarus 1961) บุคลิกภาพ คือ การจัดโครงสร้างที่มั่นคงของบุคคล ซึ่งมีความโน้มเอียงที่จะกระทำสิ่งนั้นแน่นอน

เอ็ดเวอร์ต (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 215 อ้างอิงจาก Edwards 1968) บุคลิกภาพ เป็นแบบคุณลักษณะของความประพฤติแต่ละบุคคล

สเคลเลนเบิร์ก (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 216 อ้างอิงจาก Schellenberg 1970) บุคลิกภาพ คือ การจัดคุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะของบุคคลได้บุคคลหนึ่ง

ฟิสค์ (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 216 อ้างอิงจาก Fisk 1971) บุคลิกภาพเป็นนามธรรมที่ได้มาจากการสังเกตแต่ละบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

ซาราซัน (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 216 อ้างอิงจาก Sarason 1972) บุคลิกภาพ อาจอธิบายได้ในรูปของความสามารถในการปรับตัว ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัว

ไรท์แมน (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 216 อ้างอิงจาก Wrightman 1979) บุคลิกภาพ คือ การจัดความเป็นเอกลักษณ์ของคุณลักษณะที่มีความคงที่ของแต่ละบุคคล

คูน (ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ 2543 216 อ้างอิงจาก Coon 1983) บุคลิกภาพเป็นแบบพฤติกรรมที่คงทนอยู่จนเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคล

ศิริสมบุรณ์ สายโกสุม (2535 317) บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะแบบแผนพฤติกรรมและแนวความคิดที่บุคคลมีในการปรับตัวกับสิ่งแวดล้อม พฤติกรรม และแนวความคิดที่มีแนวโน้มที่จะมีความคงที่ แม้ว่าสถานการณ์นั้นจะเป็นอย่างไรก็ตาม

โสภา ชปัดมันน์ (2536 6) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะหรือเอกลักษณ์ประจำตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งมีผลต่อบุคคลนั้น ในด้านเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและต่อการแสดงพฤติกรรม

แนวคิดที่เกี่ยวกับกรอบบุคลิกภาพ

แนวคิดของไอแซงค์

ไอแซงค์ (Eysenck 1954) เป็นนักจิตวิทยาชื่อดังมากคนหนึ่ง เสนอลำดับความรู้สึกรู้สึกของมนุษย์อีกแบบหนึ่ง คือ เริ่มจากความเชื่อ (Beliefs) เมื่อมีความเชื่อหลาย ๆ อย่างจากสิ่งหนึ่งเป็นผลให้เกิดเป็นเจตคติ (Attitude) จากความรู้สึกรู้สึกแบบเจตคติหลาย ๆ อย่างรวมกันแล้วจะเกิดเป็นค่านิยม (value) และจากความรู้สึกรู้สึกแบบค่านิยมหลาย ๆ อย่างรวมกันแล้วส่งผลให้เกิดเป็นบุคลิกภาพ (Personality)

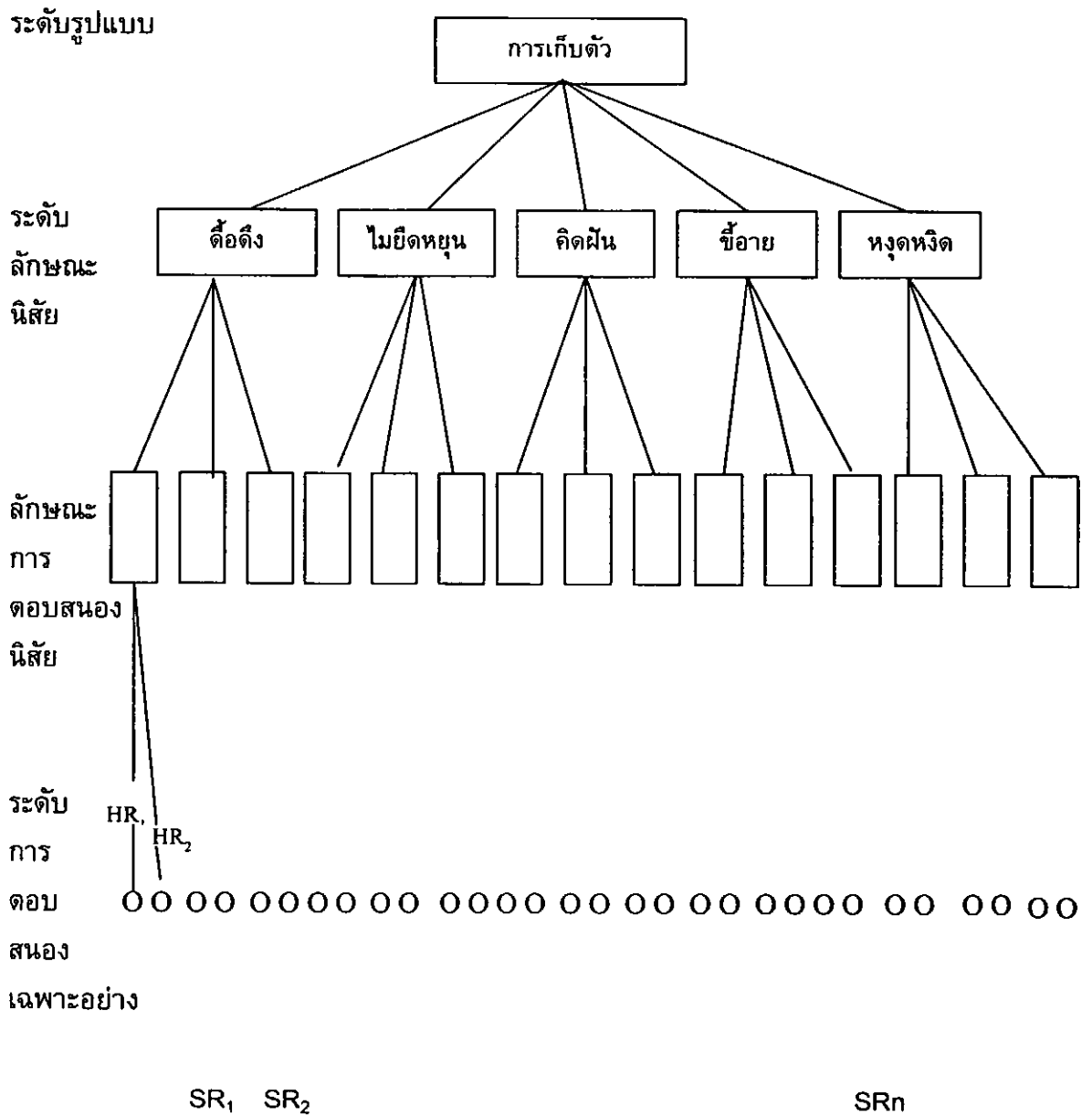
ทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

ในการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของศิลปินครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยทฤษฎีบุคลิกภาพของของไอแซงค์ (Eysenck) ซึ่งได้แก่ทฤษฎีลักษณะ (The trait – type theory)

ทฤษฎีคุณลักษณะ (Trait Theories)

คำว่า Trait มีคนแปลไว้หลายคำ เช่น สันดานลักษณะนิสัย (ราชบัณฑิตยสถาน 2530 90) ลักษณะและคุณลักษณะ (พจนานุกรมอังกฤษ – ไทย ไทยวัฒนาพานิช 2530 180) ในที่นี้ขอใช้คำว่า “คุณลักษณะ” ซึ่งมีความหมายว่า เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นลักษณะประจำของสิ่งหนึ่งต่างจากอีกสิ่งหนึ่ง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 หรือ เป็นลักษณะเฉพาะ (Webster 1994) แอลพอร์ต (อรวรรณ แซ่เจียว 2540 85, อ้างอิงจาก Allport 1937) เคยให้ความหมายไว้ว่า เป็นโครงสร้างของระบบจิตประสาทเฉพาะของแต่ละบุคคลที่มีวิสัยสามารถทำให้สิ่งเร้าทำหน้าที่ได้อย่างสมดุลและเป็นตัวเริ่มทำให้การปรับตัวและการแสดงออกของพฤติกรรมมีความสมดุล (อรวรรณ แซ่เจียว 2540 98, อ้างอิงจาก Ryckma 1989) คุณลักษณะไม่ใช่นิสัย (habit) นิสัย เช่น ชอบแปร่งผม แปร่งฟัน ล้างมือ แต่งกายเสื้อผ้าสะอาด ทำความสะอาดเล็บ ฯลฯ แบบนี้เป็นคุณลักษณะ (trait) ของความสะอาด (cleanliness) คุณลักษณะไม่ใช่เจตคติ (attitude) เพราะเจตคติเป็นความรู้สึกบวก หรือลบต่อเป้า นั่นคือจะเกิดเจตคติได้ต้องประเมินความเชื่อที่มีต่อเป้าเจตคติก่อน เจตคติจึงละเอียดอ่อนน้อยกว่าคุณลักษณะ คุณลักษณะไม่ต้อง ใช้การประเมิน เช่น ความก้าวร้าว ความอาย เป็นต้น

ทฤษฎีการจัดระบบบุคลิกภาพของไอแซงค์ (อรวรรณ แซ่เจียว 2540 40, อ้างอิงจาก Eysenck 1970 13-15) อธิบายว่าบุคลิกภาพประกอบด้วยพฤติกรรม 4 ระดับ พฤติกรรมดังกล่าวจัดระบบขึ้นตามขั้น จากระดับต่ำสุดถึงสูงสุด ดังภาพ ประกอบ

ภาพ 1 บุคลิกภาพที่ประกอบด้วยพฤติกรรม 4 ระดับ

ที่มา อรรถวรรณ์ แซ่เจียว 2540 40, อ้างอิงจาก Eysenck 1970 13-15

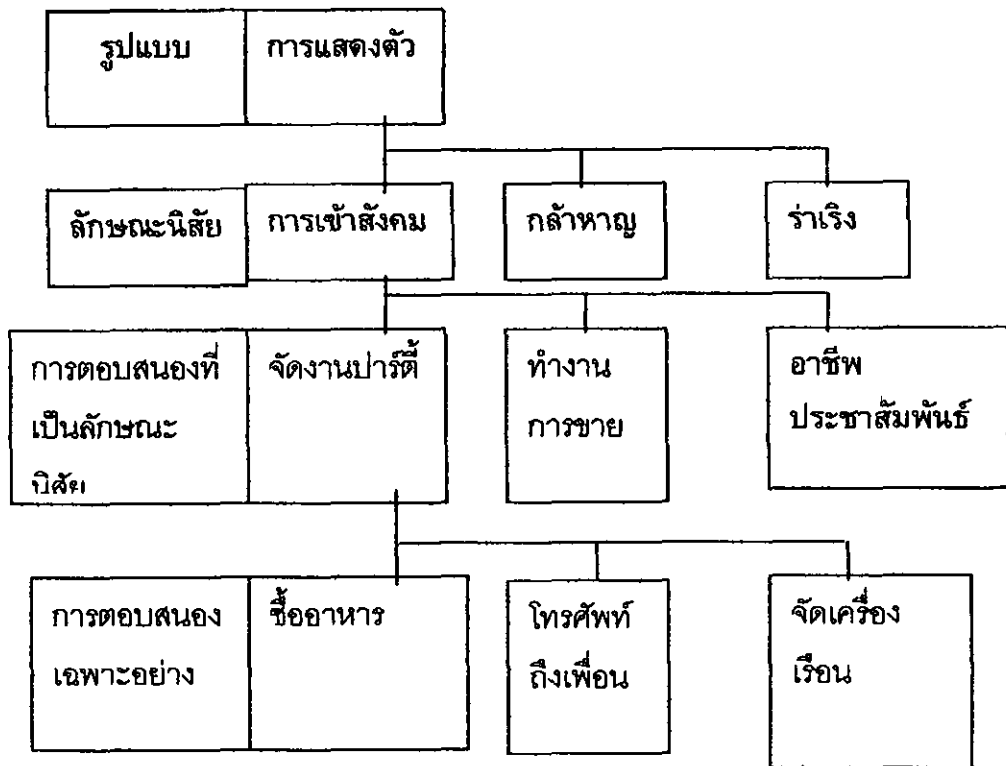
ระดับต่ำสุด คือ ระดับการตอบสนองเฉพาะอย่าง (Specific Responses) ใช้สัญลักษณ์ SR_1, SR_2, \dots, SR_n พฤติกรรมในระดับนี้ คือการแสดงออก (Acts) ต่าง ๆ เช่น การตอบสนองต่อการทดลองในการทดลองต่าง ๆ การสนองตอบต่อประสบการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน พฤติกรรมนี้สามารถสังเกตเห็นได้ อาจเป็นลักษณะ (Characteristic) ของบุคคลหรือไม่ก็ได้

ระดับที่ 2 คือระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (Habitual Responses) ใช้สัญลักษณ์ HR_1, HR_2, \dots, HR_n พฤติกรรมในระดับนี้คือ การตอบสนองเฉพาะอย่าง ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเกิดซ้ำ ภายใต้เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เช่น เมื่อทำการทดลองซ้ำ การตอบสนองของบุคคลจะคล้ายคลึงปฏิกิริยาเดิม HR เป็นการจัดระบบขั้นต่ำสุด ปริมาณของการจัดระบบสามารถวัดได้ในรูปของสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น เช่น ออกมาในรูปของโอกาสที่จะเป็นไปได้ (Probability) ที่พฤติกรรมจะคงเส้นคงวาในสถานการณ์ที่เกิดซ้ำ

ระดับที่ 3 ระดับนิสัย (Trait) ใช้สัญลักษณ์ T_1, T_2, \dots, T_n พฤติกรรมในระดับนี้จัดระบบขึ้นจาก HR ตัวอย่างของลักษณะนิสัย คือ ลักษณะตื้อตึง ลักษณะความหงุดหงิด และลักษณะความไม่ยืดหยุ่น เป็นต้น ลักษณะนิสัยเป็นตัวแปร (Theoretical Constructs) ที่ขึ้นอยู่กับค่าสหสัมพันธ์ภายในที่สามารถสังเกตเห็นได้ของ HR ที่แตกต่างกันจำนวนหนึ่ง ในทัศนะของ นักวิเคราะห์องค์ประกอบ ลักษณะนิสัยคือองค์ประกอบกลุ่ม (Group Factors)

ระดับสุดท้าย คือระดับรูปแบบของบุคลิกภาพ (Types) ตามตัวอย่างในภาพประกอบ 2 รูปแบบของบุคลิกภาพ คือ การเก็บตัว พฤติกรรมในระดับนี้จัดระบบมาจากลักษณะนิสัย การจัดระบบขึ้นอยู่กับค่าสหสัมพันธ์ภายในที่สังเกตเห็นได้ของลักษณะนิสัยที่แตกต่างกับกลุ่มหนึ่ง รูปแบบของบุคลิกภาพว่าเป็นตัวแปรในระดับสูง (Higher - order Constructs)

ในการเกิดบุคลิกภาพตามทฤษฎีของไอแซงค์สามารถแสดงให้เห็นได้ชัดขึ้นได้
ดังนี้

ภาพ 2 บุคลิกภาพตามทฤษฎีของไอแซงค์

ที่มา Calvin S Hall 1990 439 อ้างอิงจาก Eysenck 1947

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าระดับการตอบสนองเฉพาะอย่างนั้น จะเป็นลักษณะที่เล็กที่สุด จะเป็นการแสดงออกหรือการตอบสนองเฉพาะอย่างเจาะจงเป็นรายไป ตัวอย่าง การซื้ออาหาร โทรศัพท์ถึงเพื่อน หรือจัดเครื่องเรือน ในระดับถัดมาเป็นระดับการตอบสนองที่เป็นลักษณะนิสัยเป็น การแสดงออกของการตอบสนองเฉพาะอย่างหลายๆ ครั้งในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันตัวอย่างจัดปาร์ตี้ ใช้เวลากับการซื้ออาหาร และเครื่องดื่ม โทรศัพท์ซื้อเชิญเพื่อเข้าร่วมงานปาร์ตี้ จัดเครื่องเรือนเพื่อการสังสรรค์

ในระดับถัดมาเรียกว่าระดับลักษณะนิสัย เป็นการรวบรวมการตอบสนองที่เป็นลักษณะนิสัยที่สัมพันธ์กัน บางคนอาจไม่ได้ร่วมงานปาร์ตี้บ่อยนัก แต่เขาอาจพบปะกับผู้คนอยู่เสมอเข้าค่ายอบรมการขาย และวางแผนในอาชีพประชาสัมพันธ์ ซึ่งพวกนี้จะมีลักษณะนิสัยในด้านการเข้าสังคม กิจกรรมที่เขาเลือกประจำจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องหรือแวดล้อมไปด้วยผู้คน

ระดับรูปแบบ เป็นการจัดขึ้นจากลักษณะนิสัย เป็นระดับที่กว้างที่สุดซึ่งลักษณะนิสัย แต่ละแบบจะสัมพันธ์กัน ประกอบกันขึ้นเป็นรูปแบบ ไอแซกส์ให้ความหมายของ "รูปแบบ" ว่าเป็นมิติที่กว้างขวางของบุคลิกภาพ ไม่ใช่ประเภทของบุคคล ดังนั้นถ้าบุคคลมีลักษณะนิสัยในด้าน เข้าสังคม ก็จะประกอบด้วยนิสัยที่กล้าหาญ ร่าเริงและอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ซึ่งเขาจะอยู่ในรูปแบบของการแสดงตัว อันเป็นด้านหนึ่งของมิติ การแสดงตัว – การเก็บตัว

ลักษณะบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์

ลักษณะที่พึงประสงค์ของศิลปิน

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ได้มีผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะ กล่าวถึงลักษณะของศิลปินไว้ดังนี้

สิริชัย ประทีปฉาย (2533 11-12) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพศิลปะกับนักปฏิบัติว่า คนที่มีอุปนิสัยในทางศิลปะ มักจะเป็นคนมีอารมณ์ละเอียดอ่อน รักสวย รักงาม จะทำอะไรก็พยายามทำให้เกิดคุณค่าทางศิลปะ แต่บางครั้งเป็นคนเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเอง เป็นคนเห็นแก่ตัวบ้างผู้ที่ฝึกฝนทางศิลปะอย่างเข้มข้น ถ้าทำอะไรได้ไม่สวยงามสนใจอย่างที่ได้คิดไว้ก็อาจทำลาย เพราะไม่พอใจ ในผลงานที่ปราศจากความงามแต่คนที่มีนิสัยเช่นนี้มีไม่มากนัก

ศรียา-ประภัสสร นิยมธรรม (2541 133) กล่าวถึง เด็กที่มีพรสวรรค์ทางศิลปะ มักมี ข้อแตกต่างจากเด็กปกติ ดังนี้คือ

1 เด็กที่มีพรสวรรค์ ทางศิลปะมีความสามารถในการสังเกต รายละเอียดของสิ่งที่จะนำมาถ่ายทอดลงในภาพได้ดีกว่าเด็กปกติ และความทรงจำจากการเห็นดีกว่า ดังนั้นภาพวาดของเด็กพวกนี้จึงดีกว่าทั้งในด้านรูปร่างลักษณะและสีที่เลือกใช้

2 เด็กที่มีพรสวรรค์ทางศิลปะมักจะนำเอาลีลาการเคลื่อนไหวของสิ่งต่าง ๆ ถ่ายทอด ลงในภาพ ในขณะที่เด็กทั่ว ๆ ไป มักวาดภาพแข็ง ๆ ทื่อ ๆ

3 แม้ว่าทุกคนจะมีจินตนาการแต่จินตนาการของเด็กที่มีพรสวรรค์ทางศิลปะจะมีมากกว่าปกติ และสามารถถ่ายทอดความนึกคิดเหล่านั้นมาเสริมต่อกับสิ่งที่เขาได้รับรู้จากสายตา

4 เด็กทั่ว ๆ ไป มักมีข้อจำกัดในการวาดภาพ คือมี Graphic Vocabulary ต่ำจึงทำให้ไม่สามารถวาดภาพที่ต้องการได้และมักจะใช้ถ้อยคำมาเพิ่มเติมในภาพเพื่ออธิบายความต้องการหรือแนวคิดของตนแต่เด็กที่มีพรสวรรค์ทางศิลปะนั้นจะสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดทั้งหมดลงในภาพได้ตามที่ต้องการ

5 เด็กที่มีพรสวรรค์ทางศิลปะจะคำนึงถึงสภาพของสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนข้อจำกัดมากกว่าเด็กปกติ ซึ่งมักจะวาดไปเรื่อย ๆ ตามที่เห็น ตัวอย่างเช่น เด็กทั่วไปส่วนมากมักวาดภาพในลักษณะแบบให้สีเสมอกัน แต่เด็กที่มีพรสวรรค์ทางศิลปะจะคำนึงถึงพื้นผิวของภาพ การเลือกใช้สี จึงสะท้อนออกมาถึงเงาหรือความลึกของภาพด้วย

6 เด็กที่มีพรสวรรค์ทางศิลปะไม่จำเป็นจะต้องเก่งเป็นเลิศในวิชาอื่น ๆ เขาอาจวาดรูปที่เขาสนใจได้ดีเยี่ยม เหมือนผู้ใหญ่มืออาชีพ ตั้งแต่เขายังเยาว์วัย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะต้องทำสิ่งอื่น ๆ ได้ในระดับเดียวกันนี้

7 เด็กทุกคนจะมีการลอกเลียนแบบโดยเฉพาะในการวาดภาพตามแบบที่เขาชื่นชมเด็กที่มีพรสวรรค์ทางศิลปะก็เช่นกัน หากแต่จะมีช่วงเวลาของการเลียนแบบเพียงระยะหนึ่ง หลังจากนั้นเขาจะแสดงฝีมือตามแนวของเขา ซึ่งอาจตัดแปลงจากแบบที่เขาเคยนิยมชมชอบก็ได้

ลักษณะของศิลปิน อุษณีย์ โพธิสุข (2543 54)

- 1 ชอบหาเวลาว่างขีดเขียน วาดภาพ แกะสลักหรือทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะ
- 2 สนใจเรื่องสี ความงดงามของภาพวาดหรืองานทางศิลปะ
- 3 ชอบและสนใจรวมกิจกรรมทางศิลปะ
- 4 มีสมาธินานถ้าทำงานศิลปะ
- 5 หมกมุ่นกับงานศิลปะอย่างจริงจังและมีความสุขที่ได้ทำงานศิลปะ
- 6 สนใจงานทางศิลปะ
- 7 ชอบอ่านประวัติและผลงานของศิลปินที่มีชื่อเสียงแขนงต่าง ๆ
- 8 ชอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานศิลปะ
- 9 ชอบสะสมผลงานด้านศิลปะ
- 10 อยากจะประกอบอาชีพทางศิลปะ เช่น เป็นนักแสดง จิตรกร เป็นต้น
- 11 มีจินตนาการดี สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้หลายมิติ
- 12 มีประสาทสัมผัส มือ-ตาดีเยี่ยมตั้งแต่เยาว์วัย
- 13 มีทักษะการวาดหรือขีดเขียนเส้นก้าวหน้ากว่าเพื่อน ๆ
- 14 มีความคิดและความรู้สึกที่เป็นอิสระ
- 15 มีความสามารถในการสร้างผลงานด้านศิลปะ (เช่นการวาดภาพ งานปั้น งานแกะสลัก เป็นต้น) ได้อย่างสร้างสรรค์กว่าผู้อื่น
- 16 สามารถใช้กิริยาท่าทางเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้เป็นอย่างดี
- 17 แสดงออกถึงความสามารถในจินตนาการอย่างโดดเด่น
- 18 สามารถดัดแปลงวัสดุให้เป็นงานศิลปะได้

- 19 สามารถผสมผสานความคิด จินตนาการ และอารมณ์ออกมาเป็นงานศิลปะที่กระตุ้นความรู้สึกและอารมณ์ของผู้พบเห็นได้
- 20 มีรสนิยมกับงานศิลปะ
- 21 มีความเชื่อมั่นตนเองสูงเมื่อทำงานศิลปะ
- 22 มีความสามารถที่จะทำเรื่องธรรมดาให้เป็นงานศิลปะที่พิเศษขึ้นได้
- 23 มีลักษณะงานเฉพาะตัว และมีวิธีสร้างงานทางศิลปะอย่างไม่ซ้ำแบบ ซึ่งอาจแตกต่างจากประเพณีนิยมหรือที่ปฏิบัติมา
- 24 มีความรู้สึกไวเป็นพิเศษต่อสิ่งแวดล้อม เป็นนักสังเกตที่เฉียบแหลมมองเห็นความผิดปกติในเรื่องที่คนอื่นมองข้ามไป
- 25 มีอารมณ์อ่อนไหว

อุษณีย์ อนุรุทรวงศ์ (ไพรัช) (2545 54) กล่าวถึงเรื่องของแนวทางด้านต่าง ๆ โดยกล่าวถึงเรื่องแนวจิตรกรเอก และ แนวศิลปินไว้ดังนี้

แนวจิตรกรเอก

เรื่องการผสมผสาน

- 1 มีทักษะสูงในการผสมผสานสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
- 2 ออกแบบ และตกแต่งให้สมบูรณ์ได้ดี
- 3 จัดวางตำแหน่งต่าง ๆ อย่างสมดุล
- 4 มีวัตถุมากกว่า 3 อย่างขึ้นไปผสมผสานกันอย่างสมดุล
- 5 มีการผสมผสานอย่างซับซ้อนและแยบยล
- 6 มีรายละเอียดอย่างวิจิตรพิสดารเหนือใคร ๆ

แนวศิลปิน

ลักษณะที่อาจสังเกตได้มีดังนี้

- 1 ความสัมพันธ์มือ – ตาดี คือความสามารถควบคุมกล้ามเนื้อเล็กคือนิ้วมือได้ดี
- 2 มีความคิดเป็นอิสระ และมองอะไรหลายแง่มุมไม่มีลักษณะ “ม้าตาบอด”
- 3 มีพลังทางความคิดและบางครั้งก็พลิกกลับความคิดอย่างรวดเร็วและ
งายตายจนคนอื่นตามไม่ทัน
- 4 ชอบที่จะเป็น “ศิลปินเดี่ยว” มากกว่าทำงานร่วมกับคนอื่น
- 5 เป็นคนที่มีสมาธิสูง มีความอดทนสูงในการทำงานสามารถเอาความรู้มาใช้ได้
ดีกว่าเด็กบางประเภท
- 6 มีจินตนาการสูงและบางคนมีญาณหยั่งรู้ว่าคนปกติ มีจินตนาการอันบรรเจิด

- 7 ระบายที่จะวาดรูปในเวลาว่างมากกว่าทำอย่างอื่น แสดงออกว่าชื่นชอบงานศิลปะ
- 8 จดจำสิ่งต่าง ๆ เป็นรูปภาพมากกว่าเสียง
- 9 มีความคิดสร้างสรรค์ในงานศิลปะกว่าเด็กอื่น
- 10 สนใจงานวาดของจิตรกรผู้ยิ่งใหญ่ และอยากวาดให้ได้เหมือนเช่นนั้น
- 11 อยากเป็นจิตรกรผู้ยิ่งใหญ่
- 12 เรียนไม่เก่ง IQ ไม่สูง อาจตกวิชาคณิตศาสตร์ แต่เด็กพวกนี้โดยปกติชอบวิทยาศาสตร์ ธรรมชาติวิทยา ปรัชญา สังคมศาสตร์ วรรณกรรม

ปัญญาทางด้านมิติ คือมีความสามารถสูงในการมองเห็นพื้นที่ ได้แก่ นายพราน ลูกเสือ ผู้นำทาง และสามารถปรับปรุงและคิดวิธีการใช้เนื้อที่ได้ดี เช่น สถาปนิก มัณฑนากร ศิลปิน นักประดิษฐ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ยกเฉพาะลักษณะที่เกี่ยวข้อง กับ ด้านศิลปะไว้ได้ดังนี้

ลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถด้านมิติ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ 2545 21, อ้างอิงจาก Campbell and other 1996 97)

- 1 เรียนรู้ได้จากการมองเห็นและการสังเกต สามารถจดจำใบหน้า วัตถุ รูปร่าง สี รายละเอียดฉาก
- 2 ใช้จินตนาการสร้างมโนภาพและรายละเอียด รวมทั้งการใช้เรียกความทรงจำกลับคืน
- 3 สนุกกับการขีด เขียน การวาดภาพ การระบายสี การปั้น
- 4 มีความสามารถและสนุกกับการสร้างภาพ 3 มิติ เป็นรูปทรงต่าง ๆ เช่น พับกระดาษเป็นรูปร่างต่าง ๆ
- 5 สามารถมองวัตถุในมุมมองที่ต่างจากผู้อื่น หรือมองเห็นสิ่งที่ซ่อนเร้นได้
- 6 สร้างสรรค์วัตถุขึ้นมาจากสิ่งที่เป็นนามธรรม
- 7 สนใจมีทักษะในงานอาชีพ ศิลปิน นักถ่ายภาพ วิศวกร มัณฑนากร สถาปนิก นักออกแบบ นักบิน นักประดิษฐ์
- 8 สร้างงานศิลปะแนวใหม่และพัฒนางานศิลปะดั้งเดิม

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะของศิลปินจากเอกสารที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมลักษณะที่คล้ายคลึงกันไว้ในหัวข้อเดียวกันเพื่อสรุปความถี่ ดังนี้

ความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย มีทักษะสูงในการผสมผสานสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกันสามารถดัดแปลงวัสดุให้เป็นงานศิลปะได้ , สร้างสรรค์วัตถุขึ้นมาจากสิ่งที่เป็นนามธรรม สร้างงานศิลปะแนวใหม่และพัฒนางานศิลปะดั้งเดิม เป็นต้น

ช่างสังเกต ประกอบด้วย จดจำสิ่งต่างรอบ ๆ ตัว เป็นรูปภาพมากกว่าเสียง ,
สังเกตรายละเอียดของสิ่งแวดล้อมรอบตัว และสามารถนำมาถ่ายทอดลงในภาพได้
มีใจรักงานด้านศิลปะ ประกอบด้วย ชอบและสนใจร่วมกิจกรรมทางศิลปะ ,
อ่านประวัติและผลงานของศิลปินที่มีชื่อเสียงแขนงต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงาน
ศิลปะ, สะสมงานทางศิลปะ

มีความตั้งใจทำงาน ประกอบด้วย หาเวลาว่างขีดเขียน วาดภาพ แกะสลักหรือ
ทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะ, วาดรูปในเวลาว่างมากกว่าทำอย่างอื่น, หมกมุ่นกับงานศิลปะอย่าง
จริงจังและมีความสุขที่ได้ทำงานศิลปะ, มีสมาธินานถ้าทำงานศิลปะ

มีผลงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ประกอบด้วย ลักษณะงานเฉพาะตัว และมี
วิธีสร้างงานทางศิลปะอย่างไม่ซ้ำแบบ

รักอิสระ ประกอบด้วย มีความคิดและความรู้สึกที่เป็นอิสระ, มีความคิดเป็นอิสระ
และมองอะไรหลายแง่มุม, ชอบที่จะเป็น “ศิลปินเดี่ยว” มากกว่าทำงานร่วมกับคนอื่น ,
ไม่ชอบอยู่ในกรอบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

และผู้วิจัยได้สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะ จำนวน 65 ท่าน โดยใช้แบบสอบถาม
ตามลักษณะที่พึงประสงค์ของศิลปิน ผู้วิจัยสามารถสรุปความถี่ของลักษณะที่เหมือน ๆ กัน
ไว้ในกลุ่มเดียวกันจากการค้นคว้าจากเอกสารข้างต้น และความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง
ด้านศิลปะ ได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปความถี่ลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน จากการศึกษาจากเอกสาร
และความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องด้านศิลปะ

ลักษณะที่พึงประสงค์	จำนวนความถี่
1 ความคิดสร้างสรรค์	33
2 ช่างสังเกต	15
3 มีใจรักงานด้านศิลปะ	20
4 มีความตั้งใจทำงาน	23
5 มีผลงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	34
6 รักอิสระ	15

ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกลักษณะที่มีผู้กล่าวถึงมากและควรเป็นลักษณะที่พึง
ประสงค์สำหรับความเป็นศิลปินไว้ 6 ประการ คือ ความคิดสร้างสรรค์ ช่างสังเกต มีใจรัก
งานด้านศิลปะ มีความตั้งใจทำงาน มีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว รักอิสระ ดังนั้นใน

การสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน จึงใช้ลักษณะ 7 ประการ ดังที่กล่าวมาเป็นคุณลักษณะ(Trait)ในการสร้างแบบทดสอบ

ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักดนตรี

คุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพความเป็นนักดนตรี ลักษณะนิสัยที่เกิดจากการเรียนดนตรี คุณสมบัติของผู้เรียนดนตรี ได้มีผู้ให้ข้อคิดเห็นในลักษณะต่างๆ ดังนี้

ฮอนแลนด์ (รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ 2533 8, อ้างอิงมาจาก Halland 1973 13 -18) กล่าวถึงบุคลิกภาพผู้มีความสนใจในอาชีพ ประเภทงานศิลปะ ดนตรีและวรรณกรรม (Artistic) ว่าผลจากพันธุกรรม และประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม ทำให้บุคคลกลุ่มนี้ มีความพึงพอใจกับ กิจกรรมซึ่งเป็นนามธรรม เป็นอิสระ ไม่เป็นระเบียบแบบแผน ดังนั้นบุคคลกลุ่มนี้มีความสามารถทางด้านศิลปะ ภาษา ดนตรี การละคร การเขียน แต่ขาดความสามารถทางธุรกิจ

อรรวรรณ บรรจงศิลป์ (2535 63) เชื่อว่าประสบการณ์ทางดนตรีมีส่วนในการพัฒนาและ ปลูกฝังลักษณะนิสัยให้เด็ก คือ มีวินัยในตนเอง รู้จักการเป็นผู้นำ ผู้ตาม รู้จักการทำงานกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น มีสมาธิ มีความอดทน รับผิดชอบ รู้จักความงามความไพเราะ ฯลฯ

กิติกร มีทรัพย์ (2535 102) กล่าวว่าดนตรีสามารถฝึกอุปนิสัย เมตตากรุณา แก่ผู้ด้อยโอกาสว่า สร้างจิตใจให้เข้มแข็ง มีความกล้าหาญ พุดจริงทำจริง ตรงต่อเวลา มีมนุษยสัมพันธ์ เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักแก้ปัญหาความยุ่งยาก และอุปสรรค ในชีวิตอย่างมีเหตุผล

สุกรี เจริญสุข (2536 16) กล่าวไว้ดังนี้ การเรียนดนตรีไม่ว่าจะแขนงใด ผู้เรียนต้องมีสมาธิ ความตั้งใจจริง อดทน จึงจะเรียนได้ผล ใจทันทีที่เราจับเครื่องดนตรี สมาธิจะเกิดโดยธรรมชาติทำให้จิตใจว่างจากความคิดฟุ้งซ่าน สมาธิที่เกิดขึ้นช่วยเสริมสร้างนิสัยสุขุม และสร้างความสงบให้จิตใจได้ดี ขณะเดียวกันก็ได้รับอิทธิพลจากเพลงที่ฝึกซ้อม ทำให้เป็น คนที่มีความรู้สึกละเอียดอ่อน สามารถสัมผัสลีลาเพลงได้ ความก้าวร้าวและความแข็งกระด้างจะถูกขจัดออกไปอย่างมาก

สมชาย รัตมี (2536 145) กล่าวถึงบุคลิกภาพของนักดนตรีที่ดี มีดังนี้ ขยัน ฝึกซ้อม หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม มีความละเอียดลออ ในการฟัง การเล่น การเขียน หมั่นดูแลรักษาเครื่องมือ เป็นคนถ่อมตน ไม่ตำหนิผู้มีฝีมือด้อยกว่า มีมนุษยสัมพันธ์ดี ตรงต่อเวลา ถ่ายทอด ความรู้แก่ผู้อื่น เคารพสิทธิส่วนบุคคลผู้อื่น รู้หน้าที่ตนเอง มองโลกในแง่ดี ให้อภัยคน ไม่โกรธง่าย

สุรัตน์ วราร์รัตน์ (2514 9) บุคลิกภาพผู้ที่สามารถเรียนดนตรีได้ดี ดังนี้ ใจ
ฝึกฝนศิลปะการดนตรี มีความอดสาหัส วิริยะ มีสมาธิ ความจำดี มีระเบียบวินัย ขวนขวาย
หาความรู้แขนงวิชาที่เกี่ยวข้อง

ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2532 4) บุคลิกภาพผู้ที่เรียนดนตรีได้ดี ดังนี้ มีความรัก
ความชอบในดนตรี มีความมานะ อดทน ขยันหมั่นเพียร มีความจำดี มีสมาธิ มีระเบียบ
วินัย สุขภาพดี

นพิสี นิมมานเหมินทร์ (2529 74-75) บุคลิกภาพโดยทั่วไปของนักดนตรี มี
ลักษณะต่อไปนี้ จุกจิก ไม่เป็นระเบียบ เจ้าอารมณ์ มีอุดมคติ เพื่อฝัน ไม่จริงจัง ใจร้อน รัก
อิสระ ช่างคิด ไม่ชอบเลียนแบบ มีความคิดริเริ่ม ชอบแสดงออก นักปราชญ์ นักปรัชญา
นักจิตวิทยา นักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการ และนักบริหารการศึกษาทั้งหลาย ไม่ว่าในสมัย
โบราณหรือในสมัยปัจจุบันต่างก็เล็งเห็นความสำคัญในแนวคิด และความเชื่อในศิลปะดนตรี
ว่า ส่งผลเป็นอิทธิพลต่อสภาพจิตใจมนุษย์อย่างมาก ในการที่จะช่วยปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี
ขัดเกลาจิตใจ โดยเฉพาะ ตั้งแต่วัยเด็กให้มีจิตใจอ่อนลมนุ่มนวล มีความ นุ่มนวล สุขภาพ
สุขุม มีจิตใจเป็นสมาธิ ไม่อวกแวก มั่นคง และมีบุคลิกภาพที่ดี

เฉลิมศักดิ์ นาดีรักษ์, บันเทิง ชลช่วยชีพ และนลินี ณ นคร (2536 85)
คุณสมบัติของผู้ที่จะเล่นเครื่องดนตรีได้ดี ว่าประกอบด้วยความสนใจศิลปะดนตรี มีความ
ถนัด หรือความสามารถทางดนตรี ฉลาด คล่องแคล่ว ว่องไว ปฏิภาณดี ร่างกาย แข็งแรง
โสตประสาทดี มีสมาธิ มานะอดทน ขยัน ฐานะดี มีระเบียบวินัย มีความ
รับผิดชอบ

ประเวท กุมุท (2521 16) กล่าวว่า นักดนตรีไทยมีนิสัยอ่อนโยน นุ่มนวล
เรียบร้อย

บุญธรรม ตราโมท (2537 36) ลักษณะนักดนตรีไทยที่ดี มีดังนี้ อดสาหัส พยายาม
ฝึกฝนเองทั้งทางฝีมือและความรู้ ตั้งใจจริง กล้าหาญ รื่นเรริง มารยาทเรียบร้อย รู้กาลเทศะ
ไม่ทะเลาะงอนตรงต่อเวลา สามัคคี อดทน มีน้ำใจนักกีฬา

เชื้อ ดนตรีรส (2533 56) กล่าวว่า คุณสมบัติของคนที่เรียนดนตรีไทย
คุณสมบัติที่สำคัญ คือ ความขยัน เอาใจใส่และมีความรับผิดชอบ

วิเชียร อ่อนละมุน (2533 62) ได้กล่าวว่าครูสมัยก่อนจะต้องใช้จิตวิทยาในการ
สอนดนตรีไทยเป็นอย่างมาก และเด็กที่เรียนจะต้องมีจิตใจชอบดนตรีด้วย ดังนั้นครูส่วน
ใหญ่ จะหาวิธีคัดเลือกเด็กด้วยการสังเกต ความขยัน ความอดทน ความพยายาม และความ
ศรัทธาต่อวิชาดนตรี

ศุภกิจ จารุวรรณ (2531 20 – 26) กล่าวถึงผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนดนตรี
ไทยตามความคิดของนายมนตรี ตราโมท ควรมีลักษณะดังนี้ ตั้งใจจริง กล้าหาญ รื่นเรริง
น่าเคารพ อ่อนน้อมถ่อมตน ทรงภูมิความรู้ สุขภาพ อ่อนโยน รักษาหน้าที่ รักษาเกียรติ ตรง
ต่อเวลา สามัคคี อดทน มีน้ำใจนักกีฬา อุทิศตนเพื่อศิลปะ ตั้งใจจริง

จำเนียร ศรีไทยพันธ์ (2535 169) กล่าวถึงดนตรีไทยว่า นอกจากการใช้สมองสติปัญญา สมาธิ ความตั้งใจ ความสนใจแล้วยังต้องอาศัยอารมณ์เยือกเย็น มีความเพียรพยายาม และ ผู้เรียนจะต้อง มีใจรัก มานะ อดทน อดกลั้น เป็นเวลานานกว่าจะประสบความสำเร็จ

มนตรี ตราโมท (2526 61) กล่าวถึงลักษณะนิสัยนักดนตรีไทย ว่ายอมไม่พอใจ จะทำสิ่งใด สิ่งหนึ่งซ้ำๆ กัน พอใจแต่จะเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าออกไป

เจียน มาลัยมัลย์ (2517 32) กล่าวถึงลักษณะนิสัยนักดนตรีไทยว่าเป็นคนสงบ เสงี่ยม

สมบัติ จำปาเงิน, สำเนียง มณีกาญจน์ (2529 222 –333) กล่าวถึงลักษณะของนักดนตรีที่ดี ดังนี้ รักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ ช่างสังเกตช่างจดช่างจำ เคารพครู มีมารยาทเรียบร้อย ไม่ข่มผู้ด้อยกว่ามีสัจจะ

โกวิทย์ ชันศิริ (2538 20) กล่าวถึงลักษณะนักดนตรีไทยที่ดีไว้ ดังนี้ รักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ ช่างสังเกต เอาใจใส่การฟังดนตรี เคารพครู ไม่ข่มผู้อื่น เป็นกันเอง

อุทิศ นาคสวัสดิ์ (2521 1-5) กล่าวถึงลักษณะนักดนตรีไทยที่ดี ดังนี้ รักดนตรีเป็นชีวิต จิตใจ ช่างสังเกต เอาใจใส่เครื่องดนตรี เคารพครู มีมารยาทเรียบร้อย ไม่ข่มผู้ต่ำกว่า มีสัจจะ

นอกจากนี้ยังมีผู้กล่าวถึงบุคลิกภาพของนักดนตรีไทยที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับทางดนตรีไทยไว้หลายท่าน ดังนี้

พูนพิศ อมาตยกุล และคณะซึ่งได้รวบรวมประวัติชีวิตนักดนตรีไทย และสรุปบุคลิกภาพแต่ละท่านไว้ดังนี้ (พูนพิศ อมาตยกุล และคณะ 2532 36-317)

จำเอกกมล (เจียน) มาลัยมัลย์ เป็นนักดนตรีไทยที่ถนัดระนาดเอก ปี ขลุ่ย มีลักษณะนิสัยดังนี้ มีความจำดี กล้าคิดกล้าทำ เรียบแต่แฝงด้วยความคิด ไม่ชอบแสดงตน ใจลักษณะอวดฉลาด (พูนพิศ อมาตยกุล และคณะ 2532 36-317)

นายเทียบ คงลายทอง เป็นผู้ที่มีฝีมือในด้านเครื่องเป่ามีลักษณะนิสัยดังนี้ วิริยะ อุตสาหะอย่างมาก กตัญญูกตเวที สุภาพ เมตตากรุณา เคารพครูอาจารย์ ซื่อสัตย์สุจริต เสมอต้นเสมอปลาย โอบอ้อมอารี วิริยะอุตสาหะ อ่อนน้อม ซื่อสัตย์ ช่างคิดช่างทำ อดทน ถ่อมตน ร่าเริง สนุกสนาน มกน้อย (พูนพิศ อมาตยกุลและคณะ 2532 36 – 317)

นายพริ้ง กาญจนผลิน มีความสามารถทางเครื่องหนังและแตกฉานในเพลงไทยมีลักษณะนิสัยดังนี้ มีความแม่นยำ คงเรียนจริงรู้จริง โอบอ้อมอารี ไม่มากพริ้ว ความจำดี ตั้งใจสอน ไม่ค่อยพูด ขยัน ไม่เกียจงานหนักเบา เอาใจใส่หน้าที่ (พูนพิศ อมาตยกุล และคณะ 2532 36 –317 , มนตรี ตราโมท 2529 5)

นายกิง พลอยเพชร มีลักษณะนิสัย ดังนี้ ถ่อมตน น้ำใจดี (ยุทธนา อยู่สิน 2521 78)

ครูวัง นิรุช คนมีประจำวงดนตรีไทยของหลวงประดิษฐไพเราะ มีลักษณะนิสัย ดังนี้ มีนิสัยอุตสาหะ ใจดี อ่อนโยน เสมอต้นเสมอปลาย (ราชินีบน 2518 40)

นายรวม พรหมบุรี มีลักษณะนิสัย ดังนี้ เสมอต้นเสมอปลาย อ่อนน้อม ไม่ค่อยพูด เยือกเย็น เมตตา นุ่มนวล (มนตรี ตราโมท 2529 6 , พูนพิศ อมาตยกุล 2529 18 , เสวก พรหมบุรี 2529 54)

ครูพุ่ม บาปุยะวาทย์ มีลักษณะดังนี้ เป็นคนตรงไปตรงมา เจ็บแต่มีวิชาความรู้ ลึกซึ้ง มีความพยายาม ละเอียดอ่อนในเรื่องของเสียงดนตรี อดทน มีสมาธิดี ขยัน เรียบร้อย พุดน้อย เมตตา (บุญยงค์ เกตุคง 2534 12-13, ศรีสุดา รัชตวรรณ 2534 45)

อุษณีย์ อนุรุทธวงศ์ (โพธิสุข) (2545 56-57) กล่าวถึงลักษณะของนักดนตรี ไว้ดังนี้ ชอบดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรี ชอบศึกษาติดตาม ประวัติและผลงานของนักดนตรีที่มีชื่อเสียง ชอบใช้เวลาว่างให้กับดนตรี (อาจเป็นการร้อง การเล่นดนตรีหรือแต่งเพลง) อยากแสดงดนตรีไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลงหรือเล่นเครื่องดนตรี ติดตามรายการแสดงดนตรีและเข้าร่วมฟัง ทุกครั้งที่มีโอกาส ชอบคบหาพูดคุยกับคนที่มีความสนใจทางดนตรี สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรี เพิ่มขึ้น ด้วยตนเอง ฝึกซ้อมเล่นดนตรีหรือร้องเพลงเป็นประจำ สมัครประกวดเล่นดนตรีหรือร้อง เพลงทุกครั้งที่มีโอกาส อยากเป็นนักดนตรีหรือนักร้องที่มีชื่อเสียง สะสมเพลงและข่าวใน วงการเพลง ชอบสะสมของที่ระลึกหรือของใช้เกี่ยวกับดนตรี เช่น เข็มกลัดรูปตัวโน้ต ฯลฯ สนใจอยากจะมีอาชีพทางดนตรี เช่น เป็นนักร้อง นักดนตรี นักแต่งเพลง ฯลฯ สามารถ เรียนรู้ที่จะเล่นเครื่องดนตรีชนิดต่างๆได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำ สามารถเล่นดนตรีตาม เสียงเพลงที่ได้ยินได้ มีความเข้าใจและสามารถที่จะใช้เสียงต่างๆให้บังเกิดต่อความรู้สึก ของคนอื่นเด่นชัดฉับไว โยกหัว หรือปรบมือสอดคล้องกับจังหวะเสียงเพลงได้เป็นอย่างดี สามารถแยกแยะเพลงที่มีท่วงทำนองคล้ายกันได้เป็นอย่างดี สามารถบอกได้ว่าเพลงที่ได้ ยินเล่นด้วยเครื่องดนตรีชนิดใด มีความมั่นใจใจการวิเคราะห์เพลงที่ฟังได้ว่าเพลงใด “ดี” หรือ “ไม่ดี” รับรู้ความแตกต่างของเสียงดนตรีได้อย่างละเอียดทั้งระดับเสียง ความดังและ จังหวะ สามารถสนองตอบต่อจังหวะดนตรีด้วยการเคลื่อนไหวร่างกาย มีความเชื่อมั่นที่จะ เล่นดนตรี หรือร้องเพลง สามารถริเริ่มสร้างทำนองได้ ปรับท่วงทำนอง เนื้อร้องให้เป็นไป ตามต้องการได้ ดัดแปลงวัสดุเหลือใช้ให้เป็นเครื่องดนตรีง่ายได้ จำเนื้อเพลงได้แม่นยำ คัดริเริ่มแต่งเพลงใหม่ๆ รู้ว่าตนเองมีความสามารถทางด้านใดเป็นพิเศษ

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะของนักดนตรีจากเอกสารที่กล่าวมาแล้วผู้ วิจัยได้ รวบรวมลักษณะที่คล้ายคลึงกันไว้ในหัวข้อเดียวกันเพื่อสรุปความถี่ ดังนี้

สนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี ประกอบด้วยกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทาง ดนตรี, ใจฝึกฝนศิลปะการดนตรี, หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม, ชอบศึกษาติดตามประวัติและ ผลงานของนักดนตรีที่มีชื่อเสียง, ขวนขวายหาความรู้แขนงวิชาที่เกี่ยวข้อง, ติดตามรายการ

แสดงดนตรีและเข้าร่วมฟัง ทุกครั้งที่มีโอกาส,ชอบคบหาพูดคุยกับคนที่มีความสนใจทางดนตรี,สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีเพิ่มขึ้นด้วยตนเอง, อยากรับเป็นนักดนตรีหรือนักร้องที่มีชื่อเสียง, สะสมเพลงและชาวในวงการเพลง,สนใจอยากจะมีอาชีพทางดนตรี เช่น เป็นนักร้อง นักดนตรี นักแต่งเพลงฯ

ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางดนตรี ประกอบด้วย ช่างคิด ไม่ชอบเลียนแบบ, มีความคิดริเริ่ม, ชอบแสดงออก, มีความเข้าใจและสามารถที่จะใช้เสียงต่างๆ ให้บังเกิดต่อความรู้สึกของคนอื่น, สามารถริเริ่มสร้างทำนองได้, ปรับท่วงทำนอง เนื้อร้องให้เป็นไปตามต้องการได้,ดัดแปลงวัสดุเหลือใช้ให้เป็นเครื่องดนตรีได้ง่ายได้, คีตริเริ่มแต่งเพลงใหม่ๆ, กล้าแสดงออกมีความเชื่อมั่นที่จะเล่นดนตรี หรือร้องเพลง

ทักษะการฟังและจังหวะดนตรี มีความละเอียดลออ ในการฟัง, โสตประสาทดี, ช่างสังเกตช่างจดช่างจำ,เคลื่อนไหว โยกหัว หรือปรบมือสอดคล้องกับจังหวะเสียงเพลงได้เป็นอย่างดี,สามารถแยกแยะเพลงที่มีท่วงทำนองคล้ายกันได้ได้อย่างแม่นยำ, สามารถบอกได้ว่าเพลงที่ได้ยินเล่นด้วยเครื่องดนตรีชนิดใด, ได้รับความแตกต่างของเสียงดนตรีได้อย่างละเอียดทั้งระดับเสียง ความดังและจังหวะ

ขยันฝึกซ้อม ประกอบด้วย พยายามฝึกฝนเองทั้งทางฝีมือและความรู้,เอาใจใส่และมีความรับผิดชอบ,รักษาหน้าที่,ตรงต่อเวลา,ทุ่มเทเวลาให้กับดนตรี

อดทน ประกอบด้วย มีสมาธิ,ความตั้งใจจริง,มีความอดุทธสาหะวีริยะ,มีความมานะ, กำลังใจเข้มแข็ง

รักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ ประกอบด้วย มีความรักความชอบในดนตรี,ทุ่มเทเวลาให้กับการเล่นดนตรีหรือฟังเพลง ร้องเพลง , มีความรู้สึกละเอียดอ่อนสามารถสัมผัสลีลาเพลงได้,มีอ่อนไหวทางดนตรี, มีความซาบซึ้งไปตามท่วงทำนองของดนตรี

และผู้วิจัยได้สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องด้านดนตรี จำนวน 56 ท่าน โดยใช้แบบสอบถาม ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักดนตรี ผู้วิจัยสามารถสรุปความถี่ของลักษณะที่เหมือนกันไว้ในกลุ่มเดียวกันจากการค้นคว้าจากเอกสารข้างต้น และความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องด้านดนตรี ได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปความถี่ลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นนักดนตรี จากการศึกษาจาก เอกสารและความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องด้านดนตรี

ลักษณะที่พึงประสงค์	จำนวนความถี่
1 สนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี	16
2 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางดนตรี	15
3 ทักษะการฟังและจังหวะดนตรี	15
4 ขยันฝึกซ้อม	28
5 อุตทน	24
6 รักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ	29

ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกลักษณะที่มีผู้กล่าวถึงมากและควรเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ สำหรับความเป็นนักดนตรีไว้ 6 ประการ คือ สนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รักการฟังดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ ขยันฝึกซ้อม อุตทน ซาบซึ้งในเสียงดนตรี ดังนั้น ในการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นนักดนตรี จึงใช้คุณลักษณะ 6 ประการ ดังที่กล่าวมา เป็นคุณลักษณะ (Trait) ในการสร้างแบบทดสอบ

ลักษณะที่พึงประสงค์ของนาฏศิลป์

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ได้มีผู้ที่เกี่ยวข้องกับงาน นาฏศิลป์กล่าวถึงลักษณะของนาฏศิลป์ไว้ดังนี้

โพธิพันธ์ พานิช (2528 7) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะ 10 ด้าน ของบุคลิกภาพ นักเรียนนาฏศิลป์ ประกอบด้วย ศิลปนิสัย ความอดทน อนุรักษ์นิยม กล้าแสดงออก การชอบสังคม ความยืดหยุ่นได้ การควบคุมอารมณ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การสร้างความประทับใจที่ดีแก่ผู้อื่น

เพทหาย เจริญคุณวิวิฏ (2535 30-32) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ ทางด้านโขน และ ละคร ว่าควรจะมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ต้องเป็นผู้มีความสามารถอย่างแท้จริง

- 1 มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสม คล่องแคล่ว
- 2 มีความขยันหมั่นเพียร อุตทน ตรงต่อเวลา รักษาหน้าที่ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- 3 มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกและมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา ดี
- 4 มีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์

วิภาดา เพชรโชติ (2538 3) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพความเป็นนาฏศิลป์ไทย ได้กล่าวถึงลักษณะของความเป็นนาฏศิลป์ไทยไว้ 4 ประการ คือ ความมีสัมมาคารวะ ความกล้าแสดงออก ความอดุสาหะ และความมีศิลปะนิสัย

จากการทำแบบสอบถาม ประพิศพรรณ ศรีเพ็ญ ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ ได้เขียนถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนนาฏศิลป์ ไว้ดังนี้ คือ มีบุคลิกภาพดี มีศิลปะนิสัย มีใจรักด้านนาฏศิลป์

ส่วนอาจารย์ผู้สอน นฤมล ชันสัมฤทธิ์ อาจารย์วิทยาลัยนาฏศิลป์ ได้เขียนว่านักเรียนนาฏศิลป์ควรมีลักษณะที่พึงประสงค์ดังนี้ บุคลิกภาพดี ร่างกายไม่พิการ มีใจรักที่จะเรียนวิชานาฏศิลป์ มีความอดทน มีความสุภาพอ่อนน้อม

วัฒนา วัฒนอุดมกิจ และสุนทรี จำศิลป์ อาจารย์วิทยาลัยนาฏศิลป์ เขียนถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนนาฏศิลป์ไว้คล้าย ๆ กัน คือ บุคลิกภาพดีมีศิลปะนิสัย มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร มีความอ่อนน้อม และใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะของนาฏศิลป์จากเอกสารที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมลักษณะที่คล้ายคลึงกันไว้ในหัวข้อเดียวกันเพื่อสรุปความถี่ ดังนี้

ความอดทน ประกอบด้วย เข้มแข็ง มีเหตุผล

ศิลปะนิสัย ประกอบด้วย มีความถนัดในงานศิลปะ (นาฏศิลป์) มีทัศนคติที่ดี ใฝ่รู้ ติดตามความเคลื่อนไหวทางด้านนาฏศิลป์ ใจรักงานด้านนี้

มีความขยันหมั่นเพียร ประกอบด้วย ฝึกฝนซ้อม ตรงต่อเวลา

ความจำดี ประกอบด้วย จำท่ารำ เพลงได้แม่นยำ

ความสามัคคี ประกอบด้วย สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ปรับตัวได้ง่าย

กล้าแสดงออก ประกอบด้วย กล้าพูด กล้าทำ มีความมั่นใจ

ความอ่อนน้อมถ่อมตน ประกอบด้วย มีมารยาทเรียบร้อย เคารพผู้ใหญ่ มีสัมมาคาราวะ เป็นผู้มีน้ำใจ

บุคลิกภาพดี ประกอบด้วย หน้าตาดี ร่างกายไม่พิการ โบหน้ารูปไข่ สูงโปร่ง รูปร่างไม่อ้วน

และผู้วิจัยได้สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนาฏศิลป์ จำนวน 73 ท่าน โดยใช้แบบสอบถามลักษณะที่พึงประสงค์ของนาฏศิลป์ ผู้วิจัยสามารถสรุปความถี่ของลักษณะที่เหมือน ๆ กันไว้ในกลุ่มเดียวกันจากการค้นคว้าจากเอกสารข้างต้น และความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับด้านนาฏศิลป์ ได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปความถี่ลักษณะที่พึงประสงค์ของนาฏศิลป์ จากการศึกษาจากเอกสารและความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องด้านนาฏศิลป์

ลักษณะที่พึงประสงค์	ความถี่
1 ความอดทน	60
2 ศิลปนิสัย	62
3 ความขยันหมั่นเพียร	48
4 ความจำดี	17
5 ความสามัคคี	11
6 กล้าแสดงออก	23
7 ความอ่อนน้อมถ่อมตน	30
8 บุคลิกภาพดี	73

ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกลักษณะที่มีผู้กล่าวถึงมากและควรเป็นลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับนาฏศิลป์ไว้ 8 ประการ คือความอดทน ศิลปนิสัย ความขยันหมั่นเพียร ความจำดี ความสามัคคี กล้าแสดงออก ความอ่อนน้อมถ่อมตน บุคลิกภาพดี ดังนั้นในการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ ของนาฏศิลป์ จึงใช้คุณลักษณะ 8 ประการ ดังที่กล่าวมาเป็นคุณลักษณะ (Trait) ในการสร้างแบบทดสอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบวัดคุณลักษณะมีดังนี้

กรรณา แดงสุวรรณ (2539 52) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบวัดคุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ทางพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 21 คน หัวหน้าผู้ป่วย 53 คน รองหัวหน้าหอผู้ป่วย 53 คน และพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ให้บริการพยาบาลแก่ผู้รับบริการโดยตรง จำนวน 283 คน ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัย และเอกชน ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยเป็นแบบวัดคุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพ ผลการวิจัย พบว่าแบบวัดคุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพ มี 117 ข้อความ ประกอบด้วยคุณลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล คุณลักษณะผู้ให้บริการพยาบาล คุณลักษณะการเป็นผู้นำ คุณลักษณะนักบริหาร จัดการ และคุณลักษณะนักวิจัย มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 9 36-10 94 และ ค่าการกระจายควอไทล์อยู่ระหว่าง 0 56-1 85 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรง ตามโครงสร้างของแบบวัดคุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพ สกัดได้ 17 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวน

ของ คุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพได้ร้อยละ 73.2 ค่าความร่วมกันของตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.60380- 0.81248 และพบว่าไม่สามารถหมุนแกนตัวประกอบได้ จึงพิจารณาคำนวณน้ำหนักองค์ประกอบจากผลการวิเคราะห์ ทางสถิติในขั้นต้น พบว่า แบบวัดคุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพประกอบด้วย 2 องค์ประกอบรวม 117 ข้อความ แบบวัดคุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพ มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์สูง เท่ากับ 0.99 แบบวัดคุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพ มีค่าความเชื่อมั่น ของการสังเกตค่อนข้างต่ำเท่ากับ 0.4194 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ รายข้อความอยู่ระหว่าง 0.2894-0.5862 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ข้อความ ในแบบวัดคุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพทุกข้อความมีอำนาจจำแนกสูง โดยมีค่าที่อยู่ระหว่าง 3.46-18.26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เกณฑ์ปกติจากการคำนวณคะแนนมาตรฐาน ได้ค่าตั้งนี้ระดับที่ 1 พยาบาลวิชาชีพที่มีคุณลักษณะดี คะแนนตั้งแต่ 487 ขึ้นไป ระดับที่ 2 พยาบาลวิชาชีพที่มีคุณลักษณะปานกลาง คะแนนระหว่าง 389-486 ระดับที่ 3 พยาบาลวิชาชีพที่มีคุณลักษณะต่ำ คะแนนตั้งแต่ 388 ลงไป

เพลินพิศ ไชยยาสุข (2534:68) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ครูประถมศึกษา แบบวัดนี้เป็นแบบสำรวจตัวเอง การสร้างแบบวัดได้สร้างเป็นข้อความเพื่อให้ ผู้ตอบพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อเป็นจริงสำหรับผู้ตอบในระดับใด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูประถมศึกษาได้แก่ ผู้บริหารศึกษานิเทศก์ ครู ผู้ปกครอง รวม 451 คน พระ 62 รูป สำหรับ กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของแบบวัดได้แก่ ครู รวม 352 คน ผลการวิจัยได้แบบวัดคุณลักษณะ ที่สำคัญ 10 คุณลักษณะ รวมจำนวน 99 ข้อได้แก่ ความรับผิดชอบและความขยันหมั่นเพียร มนุษย์สัมพันธ์ ความเสียสละ ความคิดสร้างสรรค์ ความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ความมีเหตุผล ความเชื่อมั่นในตนเอง ความมีระเบียบวินัย ความเมตตากรุณาและ ความประหยัด แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูประถมศึกษาชุดนี้ มีความเที่ยงตรง ตามโครงสร้างได้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญและการวิเคราะห์องค์ประกอบ สำหรับความเที่ยงตรงตามสภาพหาโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบจับคู่ระหว่างครูและเพื่อนครูที่สนิท พบว่ามีคุณลักษณะ 8 ด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยระหว่างตัวครูและเพื่อนครูที่สนิทไม่แตกต่างกัน แต่มีอยู่ 2 ด้านคือ ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านความมีระเบียบวินัย ที่มีค่าเฉลี่ย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 สำหรับค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ มีนัยสำคัญทุกข้อที่ระดับ 0.01 ส่วนความเชื่อมั่นในแต่ละคุณลักษณะมีค่าตั้งแต่ 7931 ถึง 9845 และความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 9599

ประกาศรี สุทะปา (2544 49) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูคณิตศาสตร์ ในระดับประถมศึกษาพร้อมทั้งหาเกณฑ์ปกติและสร้างคู่มือการใช้แบบวัดกลุ่มตัวอย่างคือ ครูคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ใช้หาคุณภาพของแบบวัด จำนวนกลุ่มละ 50 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นและสร้างเกณฑ์ปกติ ของแบบวัด และประเมินคุณลักษณะครูที่สอนคณิตศาสตร์ทั่วไปชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 502 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows หาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ผลวิจัยได้ แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูคณิตศาสตร์ 7 ด้าน ทั้งหมด 126 ข้อความ ได้แก่ด้านความสามารถในการสอน ด้านคุณสมบัติเฉพาะของ ครูคณิตศาสตร์ ด้านบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะ เป็นครูคณิตศาสตร์ ด้านเจตคติต่อการเป็น ครูคณิตศาสตร์ ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ด้านความสามารถวางแผนการสอนและดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน และด้านความสามารถในการวัดและประเมินผล แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของครูคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาชุดนี้ มีความเที่ยงตรงตามสภาพ โดยผ่านการศึกษาของผู้เชี่ยวชาญและมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 9757 และทุกข้อมีอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ถึง 001 และเกณฑ์ปกติของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 7 ด้าน มีช่วงค่าแห่งเปอร์เซนไทล์ 01 ถึง 99 90 และมีช่วงคะแนนที่ 19 ถึง 81

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 6,363 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 ภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,200 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ดังรายละเอียดดังนี้

- 4 โรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิชาเอกดนตรี จำนวน 400 คน
 - 5 โรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิชาเอกนาฏศิลป์ จำนวน 400 คน
 - 6 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 แผนก ศิลปะ จำนวน 400 คน
- รวมทั้งสิ้น 1,200 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของแต่ละด้าน คือ ด้าน ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ ซึ่งแต่ละด้านแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ด้านศิลปะ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านการรู้คิด (ความถนัด) จำนวน 20 ข้อ เป็นลักษณะประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ เป็นลักษณะประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านบุคลิกภาพ จำนวน 14 ข้อ เป็นลักษณะประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ด้านดนตรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านการรู้จัก (ความถนัด) จำนวน 9 ข้อ เป็นลักษณะ
ประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ เป็นลักษณะประมาณค่า
(Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านบุคลิกภาพ จำนวน 12 ข้อ เป็นลักษณะประมาณค่า
(Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ด้านนาฏศิลป์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านการรู้จัก (ความถนัด) จำนวน 12 ข้อ เป็นลักษณะ
ประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านความสนใจ จำนวน 8 ข้อ เป็นลักษณะประมาณ
ค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านบุคลิกภาพ จำนวน 28 ข้อ เป็นลักษณะประมาณค่า
(Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้น ดังแสดงในภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 3 การสร้างแบบสอบถาม

ในการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

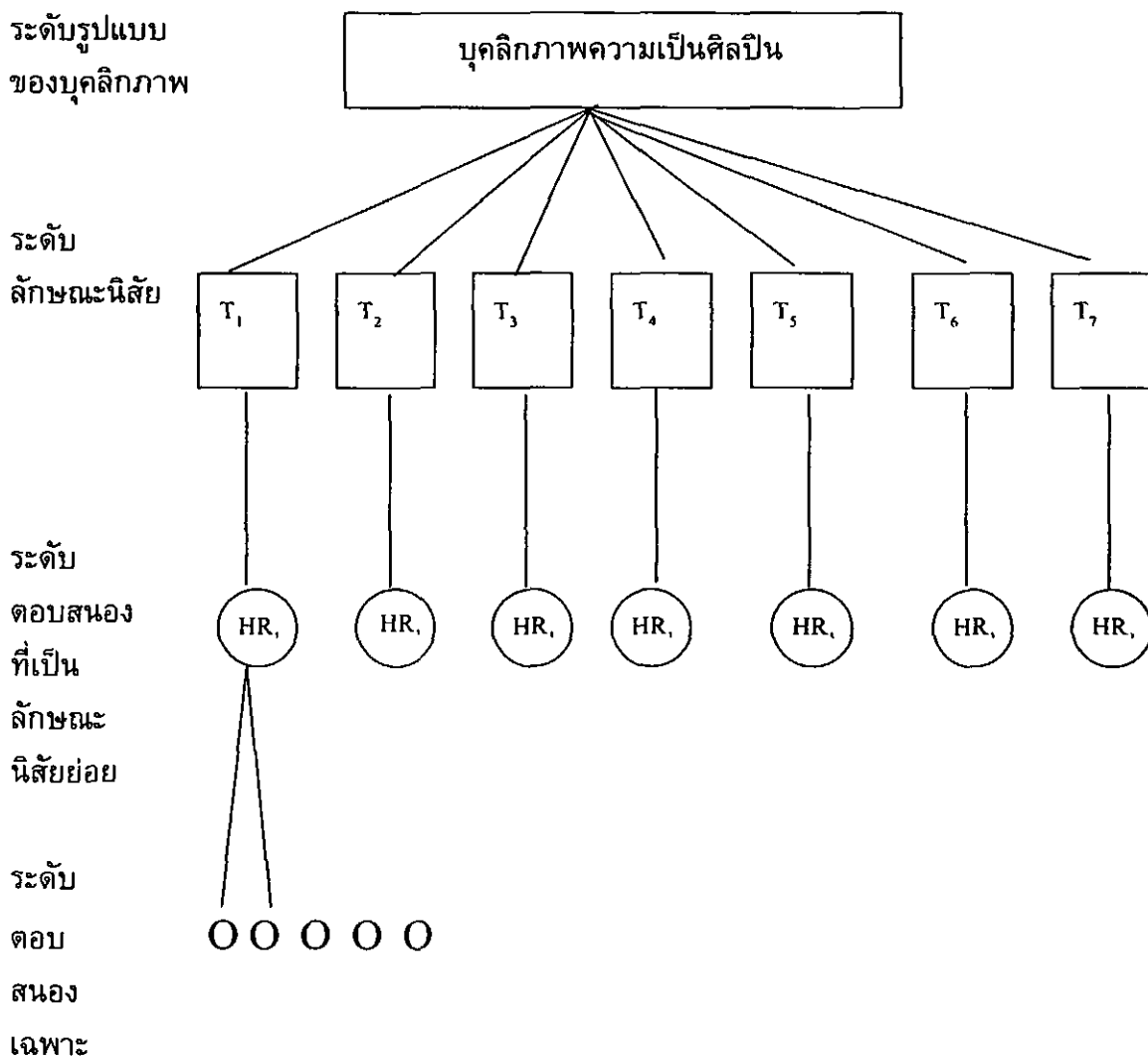
1.1 เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ความเป็นศิลปินเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2 ศึกษาทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของบุคลิกภาพความเป็นศิลปิน และศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นมาตรฐานทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบ และพัฒนาแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

2.1 รวบรวมความหมาย ขอบข่าย และ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ ความเป็นศิลปิน

2.2 สร้างรูปแบบของลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน และนิยามพฤติกรรมที่วัดได้ซึ่งผู้วิจัยกำหนดแบบจำลองเชิงทฤษฎีบุคลิกภาพความเป็นศิลปิน โดยอาศัยทฤษฎีการจัดระบบของไอแซงค์ มากำหนดเป็นแบบจำลองเชิงทฤษฎีบุคลิกภาพความเป็นศิลปิน ดังภาพประกอบ

ภาพ 4 แบบจำลองเชิงทฤษฎีของบุคลิกภาพความเป็นศิลปิน

หมายเหตุ T หมายถึง ลักษณะนิสัย (Traits)

HR หมายถึง การตอบสนองที่เป็นลักษณะนิสัย

หรือลักษณะนิสัยย่อย (Habitual Response or Hexis)

ที่มา อรวรรณ แซ่เจียว 2540 60 , อ้างอิงจาก Enysenck 1970 30-35

แบบจำลองนี้ เป็นตัวแทนโครงสร้างบุคลิกภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน มีการจัดระบบตามลักษณะชั้น คือ เริ่มจัดระดับการตอบสนองเฉพาะอย่างไปสู่การตอบสนองที่เป็นลักษณะนิสัย หรือลักษณะนิสัยย่อย จากการตอบสนองที่เป็นลักษณะนิสัยไปสู่รูปแบบของบุคลิกภาพ นั่นคือที่มีลักษณะความเป็นศิลปิน

จะต้องแสดงพฤติกรรมการตอบสนองบางอย่าง และเมื่อตอบสนองอย่างนี้ไปบ่อย ๆ ครั้งขึ้น ภายใต้สถานการณ์เดิมก็จะกลายเป็น พฤติกรรมการตอบสนองที่เป็นนิสัยขึ้นมา เมื่อบุคคลดังกล่าวมีการตอบสนองที่เป็นนิสัยหลาย ๆ อย่าง ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน กลุ่มพฤติกรรมการตอบสนองที่เป็นนิสัยดังกล่าวจะรวมกันเป็นลักษณะนิสัย และลักษณะนิสัยหลาย ๆ อย่าง ซึ่งสัมพันธ์เหล่านี้รวมกันแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีลักษณะของความเป็นศิลปิน

จากแบบจำลองเชิงทฤษฎีของลักษณะความเป็นศิลปิน จึงได้กำหนดลักษณะนิสัยเป็นรายด้าน ดังนี้

ลักษณะที่พึงประสงค์ของศิลปิน

T₁ ลักษณะนิสัยที่ 1 ความคิดสร้างสรรค์

- HR₁ - มีความสามารถพลิกแพลงแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ลุล่วงด้วยดี
- HR₂ - ไม่ยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกินไป ชอบทำงานเพื่อความสนุกและความพอใจของตนเอง
- HR₃ - มีความแคล่วคล่อง แก้ปัญหาเร็ว คิดได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน
- HR₄ - รู้จักตัดสินใจ
- HR₅ - มีความสามารถในการจัดทำขึ้นใหม่โดยใช้งานเดิมเป็นแนวคิด

T₂ ลักษณะนิสัยที่ 2 ช่างสังเกต

- HR₁ - สนใจสิ่งที่อยู่รอบตัว
- HR₂ - แยกแยะความเหมือนและความต่างได้เร็ว
- HR₃ - รับรู้สิ่งปกติได้
- HR₄ - ช่างจดช่างจำ จดจำสิ่งต่าง ๆ เป็นรูปภาพมากกว่าเสียง

T₃ ลักษณะนิสัยที่ 3 มีใจรักงานด้านศิลปะ

- HR₁ - ติดตามผลงานของศิลปินต่าง ๆ
- HR₂ - สะสมงานเกี่ยวกับศิลปะ
- HR₃ - ขอบุญนิตการเกี่ยวกับศิลปะหากมีโอกาส
- HR₄ - ชอบที่จะวาดรูปในเวลาว่างมากกว่าทำอย่างอื่น แสดงออกวาชื่นชอบงานศิลปะ
- HR₅ - สนุกกับการขีด เขียน การวาดภาพ การระบายสี การปั้น

- T₄ **ลักษณะนิสัยที่ 4 มีความตั้งใจทำงาน**
- HR₁ - หุ่่มเทให้กับงานศิลปะอย่างจริงจังและมีความสุขที่ได้ทำงานศิลปะ
- HR₂ - มีสมาธินานถ้าทำงานศิลปะ
- T₅ **ลักษณะนิสัยที่ 5 มีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว**
- HR₁ - สามารถผสมผสานความคิด จินตนาการ และอารมณ์ออกมาเป็นงาน ศิลปะได้ด้วยตนเองโดยไม่ซ้ำใคร
- HR₂ - มีลักษณะงานเฉพาะตัว และมีวิธีสร้างงานทางศิลปะอย่างไม่ซ้ำแบบ ซึ่งอาจแตกต่างจากประเพณีนิยมหรือที่ปฏิบัติมา
- T₆ **ลักษณะนิสัยที่ 6 รักอิสระ**
- HR₁ - ไม่ชอบอยู่ในกฎเกณฑ์
- HR₂ - ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าที่จะทำงานเป็นกลุ่ม
- HR₃ - มีความคิดและความรู้สึกที่เป็นอิสระ
- HR₄ - มักทำงานด้วยความพึงพอใจ
- HR₅ - มองหลายแงหลายมุมไม่มีลักษณะตายตัว

ลักษณะที่พึงประสงค์ของดนตรี

- T₁ **ลักษณะนิสัย 1 สนใจใ้รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี**
- HR₁ - ชอบศึกษาติดตามประวัติและผลงานของนักดนตรีที่มีชื่อเสียง
- HR₂ - กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรี
- HR₃ - ขวนขวายหาความรู้ทางดนตรีเพิ่มขึ้นด้วยตนเอง
- HR₄ - ติดตามรายการแสดงดนตรีและเข้าร่วมฟังทุกครั้งที่มีขโอกาส
- HR₅ - สมัครประกวดเล่นดนตรีหรือร้องเพลงทุกครั้งที่มีโอกาส
- HR₆ - ชอบสะสมผลงานเพลง
- HR₇ - สนใจอยากมีอาชีพทางดนตรี เช่น เป็นนักร้อง นักดนตรี นักแต่งเพลงฯ
- HR₈ - ชอบคบหาพูดคุยกับผู้ที่มีความสนใจทางดนตรี

- T₂ **ลักษณะนิสัย 2 : ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางดนตรี**
- HR₁ - สามารถสร้างท่วงทำนอง หรือเนื้อร้องได้ด้วยตนเอง
 - HR₂ - สามารถถ่ายทอดเพลงออกมาได้หลากหลายอารมณ์
 - HR₃ - ปรับท่วงทำนอง ให้เป็นไปตามต้องการได้
 - HR₄ - ชอบเสนอผลงานทางดนตรีต่อที่สาธารณะ
 - HR₅ - มีความมั่นใจในตนเอง
- T₃ **ลักษณะนิสัย 3 . ทักษะการฟังและเรื่องจังหวะดนตรี**
- HR₁ - สามารถแยกแยะเพลงที่มีท่วงทำนองคล้ายกันได้อย่างแม่นยำ
 - HR₂ - สามารถบอกได้ว่าเพลงที่ได้ยินเล่นด้วยเครื่องดนตรีชนิดใด
 - HR₃ - สามารถสนองตอบต่อจังหวะดนตรีได้ตรงจังหวะ(จังหวะแม่นยำ)
 - HR₄ - รับรู้ความแตกต่างของเสียงดนตรีได้อย่างละเอียดทั้งระดับเสียงความดังและจังหวะ
- T₄ **ลักษณะนิสัย 4 ขยันฝึกซ้อม**
- HR₁ - ทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมดนตรี
 - HR₂ - มีวินัย ในการฝึกซ้อม
 - HR₃ - มีความสุขขณะที่ฝึกซ้อม
 - HR₄ - ตั้งใจฝึกซ้อม
 - HR₅ - มีสมาธิในการฝึกซ้อม
- T₅ **ลักษณะนิสัย 5 . อดทน**
- HR₁ - ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากในการฝึกฝนดนตรี
 - HR₂ - พยายามแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
 - HR₃ - สามารถทำกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรีได้ครั้งละนาน ๆ
 - HR₄ - มีความมุ่งมั่นถึงความสำเร็จทางดนตรี
 - HR₅ - สามารถทำกิจกรรมซ้ำ ๆ เกี่ยวกับดนตรีได้
 - HR₆ - เล่นดนตรีหรือร้องเพลงได้แม้อยู่ในสภาวะที่ถูกรบกวน

- T₆ **ลักษณะนิสัย 6 · รักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ**
- HR₁ - มีอารมณ์คล้อยตามบทเพลง
- HR₂ - มีความประทับใจต่อเสียงดนตรี
- HR₃ - ชอบจินตนาการตามบทเพลง
- HR₄ - เพลิดเพลินใจไปกับเสียงดนตรี
- HR₅ - มีความสุขที่ได้อยู่กับเสียงดนตรี
- HR₆ - ในแต่ละวันให้เวลาในการฟังเพลงมาก
- HR₇ - ฟังดนตรีได้หลากหลายแนว
- HR₈ - ชีวิตขาดเสียงเพลงไม่ได้

ลักษณะที่พึงประสงค์ของนาฏศิลป์

- T₁ **ลักษณะนิสัยที่ 1 ความอดทน**
- HR₁ - อดทน อดกลั้นต่อความยากลำบากและอุปสรรคต่าง ๆ
- HR₂ - มีความเพียรพยายาม
- T₂ **ลักษณะนิสัยที่ 2 ศิลปนิสัย**
- HR₁ - การเป็นผู้มีใจรักเกี่ยวกับนาฏศิลป์
- HR₂ - มีความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนาฏศิลป์
- HR₃ - มีการติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนาฏศิลป์
- HR₄ - มีความถนัดทางด้านนาฏศิลป์
- HR₅ - อนุรักษ์ในงานศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณี
- HR₆ - มีทัศนคติที่ดีต่อนาฏศิลป์
- T₃ **ลักษณะนิสัยที่ 3 : ความขยันหมั่นเพียร**
- HR₁ - มีการฝึกฝนอยู่เสมอ
- HR₂ - ตรงต่อเวลา
- HR₃ - รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- HR₄ - มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนาฏศิลป์
- T₄ **ลักษณะนิสัยที่ 4 : ความจำดี**
- HR₁ - สามารถจดจำทำท่าต่าง ๆ ได้
- HR₂ - สามารถจดจำท่วงทำนองของเพลงได้
- HR₃ - สามารถจดจำเนื้อร้องของเพลงได้

- T₅ **ลักษณะนิสัยที่ 5 : ความสามัคคี**
 HR₁ - สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
 HR₂ - ให้ความร่วมมือกับทุก ๆ คน
 HR₃ - ชอบทำงานเป็นกลุ่ม
- T₆ **ลักษณะนิสัยที่ 6 : กล้าแสดงออก**
 HR₁ - กล้าแสดงออกในการคิด การพูด การกระทำ
 HR₂ - มีความมั่นใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ
 HR₃ - มีความเป็นผู้นำ
- T₇ **ลักษณะนิสัยที่ 7 .ความอ่อนน้อมถ่อมตน**
 HR₁ - เคารพผู้ใหญ่ ครูอาจารย์
 HR₂ - สุภาพเรียบร้อย
 HR₃ - มีสัมมาคารวะ
 HR₄ - มีความเกรงใจ
 HR₅ - ไม่แสดงอาการเย่อหยิ่งหรือโอ้อวด
- T₈ **ลักษณะนิสัยที่ 8 : บุคลิกภาพดี**
 HR₁ - ไม่พิการ ร่างกายปกติ
 HR₂ - ใบหน้ารูปไข่
 HR₃ - รูปร่างสูงโปร่ง
 HR₄ - ไม่อ้วน

3 เขียนโครงสร้าง พฤติกรรมที่แสดงถึง ความมีลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปินที่สามารถสังเกตได้ และวัดได้ในรูปนิยามเชิงปฏิบัติการ ที่สรุปจากนิยามและลักษณะของศิลปินจากเอกสารต่าง ๆ การให้คำปรึกษาของผู้ที่เกี่ยวข้อง

4 เขียนข้อสอบตามค่านิยามแต่ละประเภท โดยมีรูปแบบดังนี้

4 1 ลักษณะของข้อสอบที่สร้างขึ้น เป็นแบบรายกายตนเอง ประเภทข้อความเดี่ยว ลักษณะประมาณค่า (Rating Scale) 5 มาตรา

4 2 แบบทดสอบที่สร้างขึ้นแบ่งเป็นองค์ประกอบแต่ละด้านดังนี้

4 2 1 ศิลปะ 6 ด้าน คือความคิดสร้างสรรค์ , ช่างสังเกต , มีใจรักงานด้านศิลปะ, มีความตั้งใจทำงาน , มีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว , และรักอิสระ

4 2 2 ด้านดนตรี 6 ด้านคือ สนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี ,ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางดนตรี, รักรการฟังดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ ,ขยันฝึกซ้อม ,อดทน, และซาบซึ้งในเสียงดนตรี

4 2 3 ด้านนาฏศิลป์ 7 ด้าน คือ ความอดทน ,ศิลปะนิสัย, ความขยันหมั่นเพียร,ความจำดี, ความสามัคคี ,กล้าแสดงออก,และ ความอ่อนน้อมถ่อมตน

4 3 การให้คะแนนมีน้ำหนักตั้งแต่ 1-5 คะแนน

4 4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ด้านละ 3 ท่าน ด้านศิลปะ คือ อาจารย์นรินทร์ สรวีย์ศิริกุล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต , อาจารย์นภัทรพงษ์ วัจนะจรรย์ มหาววิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, อาจารย์ดารยา ดันตินีรนารถ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ด้านดนตรี คือ อาจารย์กนกวรรณ ศุภสิริโรจน์ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย , ผศ วิเชียร อ่อนละมูล , รศ จันทรพร นวลแพง มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านนาฏศิลป์ คือ อาจารย์กุลชไม สืบพัก , อาจารย์บุปผชาติ อุปถัมภ์กรม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และอาจารย์นริศรา ภูตระกูล โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงพินิจ (Face Validity) เพื่อพิจารณาว่า ข้อความในเครื่องมือที่สร้างขึ้นนั้น สามารถวัดได้ตรงตามนิยาม ที่กำหนดไว้หรือไม่ รวมทั้ง ภาษาที่ใช้ เหมาะสมหรือไม่ ควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อความใดรวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ ด้วย ซึ่งผลปรากฏว่าแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.5 ขึ้นไป

4 5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง โดยข้อความทั้งหมดมีค่าตรงความสอดคล้องมากกว่า 0.5 – 1.0

5 ทดลองครั้งที่ 1 (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดอนเมืองจตุรจินดา จำนวน 100 คน แล้วนำคะแนนดิบที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน

6 ทดลองครั้งที่ 2 นำไปให้กลุ่มผู้รู้ (Know group) จำนวน 50 คน จากนิสิตชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม วิชาเอกศิลปกรรม นาฏศิลป์ และดนตรี เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการศิลปิน

7 นำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,200 คน จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิชาเอกดนตรี และวิชาเอกนาฏศิลป์ อย่างละ 400 คน และนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา 2 จำนวน 400 คน เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norm)

8 เขียนคู่มือแบบทดสอบ

ตัวอย่างแบบวัดลักษณะพึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน

ข้อความที่เป็นบวก

มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นจริงมากที่สุด ให้ 5 คะแนน
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นจริงมาก ให้ 4 คะแนน
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นจริงปานกลาง ให้ 3 คะแนน
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นจริงน้อย ให้ 2 คะแนน
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นจริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่เป็นลบ

มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นจริงมากที่สุด ให้ 1 คะแนน
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นจริงมาก ให้ 2 คะแนน
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นจริงปานกลาง ให้ 3 คะแนน
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นจริงน้อย ให้ 4 คะแนน
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นจริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

ตัวอย่างข้อสอบและวิธีตอบ

คำชี้แจง

ข้อความต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ความรู้สึกและความสนใจของท่านที่มีต่อ
 สิ่งต่าง ๆ ขอให้ท่านพิจารณาว่ามีความรู้สึก หรือเคยปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้มาก น้อย
 หรือน้อยเพียงใด คำถามส่วนใหญ่จะไม่มีคำตอบที่ถูก หรือ ผิด ความคิดเห็นของบุคคลต่อ
 สิ่งเดียวกันหรือ ในเรื่องเดียวกันนั้นย่อมแตกต่างกัน สิ่งที่ท่านต้องปฏิบัติ คือ ตอบคำถามทุก
 ข้อให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านกับความเป็นจริงมากที่สุด คำตอบของท่านจะไม่มี
 ผลกระทบกระเทือนต่อท่านประการใด

ให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ในช่องที่แสดงความรู้สึกต่าง ๆ 5 ระดับ คือ
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นประจำ ทำเครื่องหมายในช่อง จริงมากที่สุด
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ เป็นส่วนใหญ่ ทำเครื่องหมายในช่อง จริงมาก
 มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ นานๆ ครั้ง ทำเครื่องหมายในช่อง จริงน้อย
ไม่เคย มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ ทำเครื่องหมายในช่อง จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างข้อสอบในแต่ละคุณลักษณะ

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>ด้านศิลปะ</u>					
	ความคิดสร้างสรรค์					
000	ข้าพเจ้าชอบคิดค้นประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ					
000	ข้าพเจ้ามักชอบคิดแตกต่างจากผู้อื่น					
	ช่างสังเกต					
000	ข้าพเจ้าจดจำสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวเองได้ดี					
000	ข้าพเจ้าสามารถบอกได้ว่าคน ๆ หนึ่งรู้สึกอย่างไร					
	มีใจรักงานด้านศิลปะ					
000	ข้าพเจ้าชอบไปดูนิทรรศการศิลปะตามที่ต่าง ๆ					
000	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าชอบวาดรูป					
	มีความตั้งใจทำงาน					
000	ข้าพเจ้าสามารถวาดรูปได้เป็นเวลานาน ๆ					
000	ข้าพเจ้าจะทำงานนี้ออกมาให้ดีที่สุด					
	มีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว					
000	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานรูปแบบเดียวกับผู้อื่น					
000	ข้าพเจ้ามักใช้วิธีการคิดมากกว่าการดูแบบเวลาเขียน					
	รักอิสระ					
000	ข้าพเจ้าชอบทำงานคนเดียว					
000	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ใครมาบังคับ					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0 00 0 00 0 00 0 00 0 00 0 0	<p>ด้านดนตรี</p> <p>สนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี</p> <p>เมื่อเปิดโทรทัศน์พบเรื่องราวเกี่ยวกับดนตรี ข้าพเจ้าจะไม่เปลี่ยนช่องไปชมรายการอื่น</p> <p>เมื่อทราบข่าวว่าจะมีการแสดงดนตรี ข้าพเจ้าจะรีบชวนเพื่อนไปดู</p> <p>ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางดนตรี</p> <p>ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เล่นดนตรีหรือร้องเพลงให้ เพื่อนๆ ฟัง</p> <p>ข้าพเจ้าสามารถแต่งดนตรี ในแบบที่ข้าพเจ้า ต้องการได้</p> <p>ทักษะการฟังและเรื่องจังหวะดนตรี</p> <p>เมื่อฟังเพลงข้าพเจ้ารู้ได้ว่าประกอบด้วย เครื่องดนตรีชนิดใดบ้าง</p> <p>ข้าพเจ้าสามารถตบเท้าได้ตรงจังหวะกับ เสียงเพลงที่ได้ยินเสมอ</p> <p>ขยันฝึกซ้อม</p> <p>ข้าพเจ้ามันฝึกซ้อมดนตรีหรือร้องเพลงอย่าง สม่ำเสมอไม่เคยขาด</p> <p>ข้าพเจ้าฝึกซ้อมดนตรีหรือร้องเพลง โดยไม่ต้องให้ใครบังคับ</p> <p>อดทน</p> <p>เมื่อพบดนตรีที่มีทำนองที่ยาก ข้าพเจ้าพยายามฝึกหัด กระทั่งเล่นได้</p> <p>รักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ</p> <p>เสียงเพลงทำให้ชีวิตของข้าพเจ้า มีความสุขมาก</p>					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	ด้านนาฏศิลป์					
	ความอดทน					
000	ข้าพเจ้าพยายามฝึกท่ารำที่ยากจนรำได้สวยงาม					
000	ข้าพเจ้าสามารถรอคอยผู้อื่นได้เป็นเวลานาน					
	ศิลปะนิสัย					
000	ข้าพเจ้าชอบดูรายการเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์					
000	ข้าพเจ้าเรียนวิชานาฏศิลป์ด้วยใจรัก					
	ความขยันหมั่นเพียร					
000	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้ามักซ้อมรำ					
000	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเมื่อมีเวลาว่าง					
	ความจำดี					
000	ข้าพเจ้าจดจำท่ารำได้ดี					
000	ข้าพเจ้าจดจำทำนองได้ดี					
	ความสามัคคี					
000	ข้าพเจ้าชอบทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ					
000	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม กับเพื่อน ๆ					
	กล้าแสดงออก					
000	เมื่อถึงเวลาเรียนรำข้าพเจ้ามักชอบอยู่ตำแหน่งหน้า					
000	ข้าพเจ้าชอบแสดงต่อหน้าผู้อื่น					
	ความอ่อนน้อมถ่อมตน					
000	ข้าพเจ้าทำความเคารพผู้ใหญ่ทุกครั้งที่ได้เ็นส่วนกัน					
000	ข้าพเจ้าแต่งกายเรียบร้อย					

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูลนั้นผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

- 1 นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยติดต่อขอ
อนุญาตและขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารโรงเรียน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2 ติดต่อขอความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษาของกลุ่มที่ทดลองใช้ เพื่อกำหนด
วันและเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้งและวางแผนการดำเนินการสอบ ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยเป็นผู้ดำเนินการสอบ

4 อธิบายให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้าใจในวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบสอบถาม

5 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

5.1 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกและแก้ไขแล้วไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนิสิต วิชาเอก ศิลปะ จำนวน 50 คน วิชาเอกนาฏศิลป์ จำนวน 50 คน และวิชาดนตรี จำนวน 50 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น

5.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกและแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 1,200 คน ซึ่งแยกออกเป็น นักเรียนวิชาเอก นาฏศิลป์ และวิชาเอกดนตรี จากโรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 400 คน วิชาเอกศิลปะ จากโรงเรียนสตรีวิทยา 2 จำนวน 400 คน เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ

6 นำแบบทดสอบที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูล

7 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm)

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 หาสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S D)

1.2 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยวิธีหาคาดัดชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency IOC) ใช้สูตรของโรวินเนลลี และ แสมเบลตัน (พิชิต ฤทธิ์จรรยา 2545 : 150)

$$IOC = \frac{R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้อง มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1

R แทน ผลรวมของการพิจารณา

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.3 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบวัดโดยใช้สูตร t-test ของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2538 : 215)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	เป็นดัชนีอำนาจจำแนกแต่ละข้อ
	\bar{X}_H	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงทำข้อนั้น
	\bar{X}_L	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำทำข้อนั้น
	S_H^2	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L^2	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ
	n_H	จำนวนคนสอบในกลุ่มได้คะแนนสูง
	n_L	จำนวนคนสอบในกลุ่มได้คะแนนต่ำ

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha -Coefficient) ของครอนบัทซ์ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ 2545 : 158) ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	เป็นสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	K	เป็นจำนวนข้อหรือตอน (part)
	S_i^2	เป็นความแปรปรวนของของคะแนนข้อที่ i
	S^2	เป็นความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	\sum	เป็นผลรวมทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

n	แทน	จำนวนข้อของแบบวัด
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X_1	แทน	แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปินด้านศิลปะ
X_2	แทน	แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปินด้านนาฏศิลป์
X_3	แทน	แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปินด้านดนตรี
t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด
T	แทน	คะแนนที่ปกติ (Normalized T – score)
α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 การทดสอบครั้งที่ 1 การวิเคราะห์เครื่องมือเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 3 การทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาความเชื่อมั่น ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 4 การทดสอบครั้งที่ 3

4 1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน

4 2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค

4 3 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ด้านละ 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อความกับนิยาม นำผลการพิจารณามาคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 05 ขึ้นไป ผลปรากฏว่า ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์จำนวน 131 ข้อ แยกเป็นด้านศิลปะ จำนวน 48 ข้อ ด้านดนตรี 35 ข้อ ด้านนาฏศิลป์จำนวน 48 ข้อ ไปใช้ในการทดสอบต่อไป

ตอนที่ 2 การทดสอบครั้งที่ 1

ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินที่ผ่านการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ ไปทดสอบกับนักเรียนทดลองครั้งที่ 1 (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดอนเมืองจาตรุงจินดา จำนวน 100 คน แล้วนำคะแนนดิบที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 100)

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์	ก่อนคัดเลือก		หลังคัดเลือก		จำนวนข้อที่ตัดออก
	n	t	n	t	
1 ด้านศิลปะ (X₁)					
- การรู้จัก	20	2 49 – 9 31	20	2 49 – 9 31	-
- ความสนใจ	14	7 26 – 10 44	14	7 26 – 10 44	-
- บุคลิกภาพ	14	3 66 – 7 01	14	3 66 – 7 01	-
รวม	48	2 38 – 10 44	48	2 38 – 10 44	-
2 ด้านนาฏศิลป์ (X₂)					
- การรู้จัก	12	4 52 – 12 08	12	4 52 – 12 08	-
- ความสนใจ	8	7 16 – 12 96	8	7 16 – 12 96	-
- บุคลิกภาพ	28	1.79 – 14 48	28	1 79 – 14 48	-
รวม	48	1 79 – 14 48	48	1 79 – 14 48	-

ตาราง 4 (ต่อ)

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์	ก่อนคัดเลือก		หลังคัดเลือก		จำนวนข้อที่ตัดออก
	n	t	n	t	
3 ด้านดนตรี (X ₃)					
- การรู้จัก	9	7 51 – 11 77	9	7 51 – 11 77	-
- ความสนใจ	14	1 89 -14 12	14	1 89 -14 12	-
- บุคลิกภาพ	12	2 79 – 13 53	12	2 79 – 13 53	-
รวม	35	1 89 – 14 12	35	1 89 – 14 12	-

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินด้านศิลปะ ก่อนการคัดเลือกจำนวน 48 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2 38 ถึง 10 44 หลังคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 48 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2 38 ถึง 10 44 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ก่อนการคัดเลือกจำนวน 48 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1 79 ถึง 14 48 หลังคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 48 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1 79 ถึง 14 48 และแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ก่อนการคัดเลือกจำนวน 35 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1 89 ถึง 14 12 หลังคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 35 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1 89 ถึง 14 12

ตอนที่ 3 การทดสอบครั้งที่ 2

ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน รวม 131 ข้อ จากการทดสอบครั้งที่ 1 (กลุ่มรู้จัก) จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัท ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของกลุ่มตัวอย่าง (n=50)

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์	n	α
1 ด้านศิลปะ (X_1)		
- การรู้จัก	20	86
- ความสนใจ	14	88
- บุคลิกภาพ	14	76
รวม	48	92
2 ด้านนาฏศิลป์ (X_2)		
- การรู้จัก	12	85
- ความสนใจ	8	79
- บุคลิกภาพ	28	89
รวม	48	91
3 ด้านดนตรี (X_3)		
- การรู้จัก	9	89
- ความสนใจ	14	90
- บุคลิกภาพ	12	90
รวม	35	95

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ มีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 92 เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 76 ถึง 88 โดยด้านความสนใจมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรู้จัก และด้านบุคลิกภาพ โดยมีค่าความเชื่อมั่น 88 , 86 และ 76 ตามลำดับ

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ มีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 91 เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 79 ถึง 89 โดยในด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรู้จัก และด้านความสนใจ โดยมีค่าความเชื่อมั่น 89 , 85 และ 79 ตามลำดับ

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี มีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 95 เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 89 ถึง 90 โดยในด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรู้จัก โดยมีค่าความเชื่อมั่น 89 , และ 90 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การทดสอบครั้งที่ 3

ผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน รวม 131 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 จำนวน 400 คน และโรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิชาเอกดนตรี และวิชาเอกนาฏศิลป์ วิชาเอกละ 400 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,200 คน เพื่อหาสถิติพื้นฐาน (ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) หาค่าความเชื่อมั่นและสร้างเกณฑ์ปกติ ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเชื่อมั่นแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของกลุ่มตัวอย่าง (N = 1,200)

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	α
1 ด้านศิลปะ (X_1)	48	240	166.47	24.84	94
2 ด้านนาฏศิลป์ (X_2)	48	240	190.56	14.68	85
3 ด้านดนตรี (X_3)	35	175	121.59	14.97	84

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า คะแนนลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน มีค่าเฉลี่ยด้านศิลปะเท่ากับ 166.47 ด้านนาฏศิลป์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 190.56 และด้านดนตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 121.59 ความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน มีค่าความเชื่อมั่นรายด้านอยู่ระหว่าง 84 ถึง 94 โดยในด้านศิลปะมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ด้านนาฏศิลป์ และด้านดนตรี โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 94 , 85 และ 84 ตามลำดับ

ตาราง 7 เกณฑ์ปกติ (Norms) ในแต่ละด้าน ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ (N = 400)

คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ไทล์ PR	คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ไทล์ PR
240	77	99.63	215	70	97.63
231	74	99.13	214	69	97.13
220	73	98.88	212	68	96.88
219	72	98.63	210	68	96.13
217	71	98.38	208	67	95.13
216	71	98.13	207	66	94.63

ตาราง 7 (ต่อ)

คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ไทล์ PR	คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ไทล์ PR
206	66	94 38	169	51	54 13
205	66	94 13	168	51	52 50
204	65	93 75	167	50	51 38
203	65	93 13	166	50	50 13
202	64	92 63	165	50	48 25
201	64	92 25	164	49	46 75
200	64	91 63	163	49	45 38
199	63	90 88	162	48	44 00
198	63	90 38	161	48	42 25
197	62	89 63	160	48	40 75
195	62	88 88	159	47	39 00
194	62	88 25	158	46	36 88
193	61	86 88	157	46	35 38
192	60	85 75	156	46	33 50
191	60	84 75	155	45	31 63
190	60	83 00	154	45	30 50
189	59	81 63	153	45	29 25
188	59	80 75	152	44	27 25
187	58	79 88	151	44	25 38
186	58	78 88	150	43	24 13
185	58	77 63	149	43	23 00
184	57	76 25	148	42	21 75
183	57	75 13	147	42	20 38
182	57	74 25	146	41	19 13
181	56	72 88	145	41	17 88
180	56	71 25	144	40	15 13
179	55	70 00	143	39	12 38
178	55	68 63	142	38	11 38
177	54	67 13	141	38	10 63
176	54	66 00	138	37	10 00
175	54	64 50	137	37	9 50
174	53	62 88	136	36	8 88
173	53	61 75	135	36	8 25
172	53	60 25	132	36	7 75
171	52	57 88	131	35	7 38
170	51	55 63	128	35	7 13

ตาราง 7 (ต่อ)

คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ PR	คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ PR
126	35	6 50	117	30	2 00
125	34	5 63	116	29	1 63
124	34	5 00	115	28	1 38
123	33	4 50	113	27	1 13
122	33	4 13	112	26	0 88
121	32	3 88	99	25	0 63
120	32	3 38	90	23	0 38
118	31	2 63	48	20	0 13

จากตาราง 7 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 48 - 240 คะแนน คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 - T77

ตาราง 8 เกณฑ์ปกติ (Norms) ในแต่ละด้านของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน จำนวนผู้ศิลป์ (N = 400)

คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ PR	คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ PR
224	80	99 86	205	63	90 30
221	77	99 65	204	62	88 49
219	75	99 38	203	61	86 43
216	74	99 18	202	59	81 59
215	73	98 93	201	58	78 81
214	72	98 61	200	57	75 80
213	70	97 72	199	56	72 57
212	69	97 13	198	55	69 51
211	68	96 41	197	54	65 54
210	87	95 54	196	53	61 79
209	67	95 54	195	52	57 93
208	66	94 52	194	51	53 98
207	65	93 32	193	50	50 30
206	64	91 92	192	49	46 02

ตาราง 8 (ต่อ)

คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ PR	คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ PR
191	48	42.07	165	35	6.68
190	47	38.21	164	35	6.68
189	46	34.46	163	34	5.48
188	46	34.46	162	34	5.48
187	45	30.85	161	34	5.47
186	44	27.43	160	34	5.47
185	43	24.20	159	33	4.46
184	43	24.20	157	33	4.46
183	42	21.19	156	32	3.59
182	41	18.41	154	31	2.87
181	40	15.87	153	31	2.87
180	39	13.57	151	30	2.28
179	39	13.57	149	30	2.28
178	38	11.51	147	29	1.79
176	38	11.51	146	28	1.39
175	37	9.68	145	27	1.07
174	37	9.68	139	26	0.82
173	36	8.08	124	25	0.62
172	36	8.08	119	23	0.35
167	35	6.68	112	20	0.13
166	35	6.68			

จากตาราง 8 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็น
ศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 112 - 224 คะแนน คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง
T20 - T80

ตาราง 9 เกณฑ์ปกติ (Norms) ในแต่ละด้านของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็น
ศิลปิน ด้านดนตรี (N = 400)

คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ไทล์ PR	คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ไทล์ PR
156	80	99 88	122	50	49 88
154	77	99 63	121	49	47 63
153	75	99 38	120	49	45 00
150	74	99 13	119	48	42 38
149	72	98 63	118	47	39 25
148	70	97 88	117	46	36 38
147	69	97 38	116	46	33 63
146	69	97 00	115	45	31 00
145	68	96 63	114	45	29 00
144	68	96 13	113	44	26 75
143	67	95 25	112	43	24 25
142	66	94 38	111	42	22 13
141	65	93 38	110	42	20 13
140	64	92 00	109	41	18 38
139	62	89 88	108	40	16 38
138	61	87 13	107	39	14 00
137	60	84 63	106	39	12 38
136	59	81 88	105	38	11 25
135	58	79 13	104	37	10 00
134	58	77 38	103	36	8 75
133	57	75 25	102	36	8 00
132	56	72 50	101	35	7 38
131	55	70 50	100	35	6 63
130	55	68 88	99	34	5 88
129	54	66 25	98	34	5 13
128	53	63 63	96	33	4 63
127	53	61 00	94	33	4 38
126	52	57 88	93	33	4 13
125	52	56 13	92	32	3 75
124	51	54 13	90	32	3 38
123	50	51 63	89	32	3 13

ตาราง 9 (ต่อ)

คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ไทล์ PR	คะแนนดิบ	T	เปอร์เซ็นต์ไทล์ PR
86	31	2 63	77	26	0 88
84	30	2 00	71	25	0 63
81	29	1 63	68	23	0 38
80	28	1 38	60	20	0 13
78	27	1 13			

จากตาราง 9 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรีมีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 60 - 156 คะแนน คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 - 80

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนโดยเทียบกับเกณฑ์ปกติ ถ้าต้องการทราบระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ให้นำคะแนนดิบมาเทียบกับคะแนนที่ปกติ และพิจารณา ตามเกณฑ์ ดังนี้

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า	แปลว่า	มีลักษณะลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน สูงมาก
ตั้งแต่ T55 - T64	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน สูง
ตั้งแต่ T45 - T54	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ปานกลาง
ตั้งแต่ T35 - T 44	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ต่ำ
ตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ต่ำมาก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1 เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปินของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 ภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,200 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ดังรายละเอียดดังนี้

- 1 โรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิชาเอกดนตรี จำนวน 400 คน
 - 2 โรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิชาเอกนาฏศิลป์ จำนวน 400 คน
 - 3 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 แผนก ศิลปะ จำนวน 400 คน
- รวมทั้งสิ้น 1,200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน โดยแบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

- 1 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ตอนที่ 1 ด้านการรู้จัก จำนวน 20 ข้อ เป็นลักษณะประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)
ตอนที่ 2 ด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ เป็นลักษณะประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)
ตอนที่ 3 ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 14 ข้อ เป็นลักษณะประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

- 2 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านดนตรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 1 ด้านการรู้จัก จำนวน 9 ข้อ เป็นลักษณะประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ตอนที่ 2 ด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ เป็นลักษณะประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ตอนที่ 3 ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 12 ข้อ เป็นลักษณะประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

3 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านนวัตศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 1 ด้านการรู้จัก จำนวน 12 ข้อ เป็นลักษณะประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ตอนที่ 2 ด้านความสนใจ จำนวน 8 ข้อ เป็นลักษณะประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

ตอนที่ 3 ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 28 ข้อ เป็นลักษณะประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ (Likert)

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1 นำหนังสือขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ติดต่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารโรงเรียน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2 ติดต่อขอความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษาของกลุ่มที่ทดลองใช้ เพื่อกำหนด วัน และเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้งและวางแผนการดำเนินการสอบซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยเป็นผู้ดำเนินการสอบ

4 อธิบายให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้าใจในวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบวัด

5 นำแบบวัดไปทดสอบกับกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

5 1 นำแบบวัดที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัด

5 2 นำแบบวัดที่คัดเลือกและแก้ไขแล้วไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนิสิตชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม วิชาเอกศิลปกรรม ดนตรี และนาฏศิลป์ วิชาเอกละ 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

5.3 นำแบบวัดที่คัดเลือกและแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,200 คน จาก โรงเรียนวิทยาลักษณ์นาฏศิลป์ วิชาเอกดนตรี และวิชาเอกนาฏศิลป์ จำนวน เอกละ 400 คน และจากโรงเรียนสตรีวิทยา 2 เอกศิลปะ จำนวน 400 คน เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ

6 นำแบบทดสอบที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบวัดก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

7 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm)

การวิเคราะห์ข้อมูล

คุณภาพของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดย

1.1 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามปฏิบัติกรกับข้อความของแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

1.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดโดยวิเคราะห์เป็นรายด้าน โดยพิจารณาจากค่าความเชื่อมั่น (r)

1.4 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยกลุ่มรู้จัก (Known Group) โดยใช้ t-test

2 วิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดย t-test แบบเทคนิค 27 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ

3 หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4 หาคะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยหาคะแนนที่ปกติแบบยึดพื้นที่ได้โค้งเป็นหลัก (Area Transformation) จากการหาตำแหน่งเปอร์เซนต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วนำค่าเปอร์เซนต์ไทล์ที่ได้เปิดตารางสำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนนที่ปกติ (Normalized T-score)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการสร้างเครื่องมือแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินสรุปได้ดังนี้ การทดสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินดังนี้

1 ในการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินทั้งหมด 3 วิธี ดังนี้

1.1 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามปฏิบัติการกับข้อความของแบบวัด จำนวน 131 ข้อ แบ่งเป็น

1.1.1 ด้านศิลปะ จำนวน 48 ข้อ แยกเป็น ด้านการรู้จัก จำนวน 20 ข้อ ด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ และด้านบุคลิกภาพ จำนวน 14 ข้อ

1.1.2 ด้านนาฏศิลป์ จำนวนทั้งหมด 48 ข้อ แยกเป็นด้านการรู้จัก 12 ข้อ ด้านความสนใจ 8 ข้อ และด้านบุคลิกภาพ 28 ข้อ

1.1.3 ด้านดนตรี จำนวน 35 ข้อ แยกเป็น ด้านการรู้จัก 9 ข้อ ความสนใจ 14 ข้อ ด้านบุคลิกภาพ 12 ข้อ

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านละ 3 ท่าน รวมทั้งหมด 9 ท่าน พบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.5 – 1.00 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อความที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 และคัดเลือกไว้ทั้งหมด

1.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเป็นรายข้อของแบบวัดจากการทดสอบครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง 100 คน แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินด้านศิลปะ ก่อนการคัดเลือกจำนวน 48 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.38 ถึง 10.44 หลังการคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ จำนวน 48 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.38 ถึง 10.44 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ก่อนการคัดเลือกจำนวน 48 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.79 ถึง 14.48 หลังคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 48 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.79 ถึง 14.48 และแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินด้านดนตรี ก่อนการคัดเลือกมีจำนวน 35 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.89 ถึง 14.12 หลังคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 35 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.89 ถึง 14.12

1.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัด ด้วยกลุ่มรู้จัก (Know Group) โดยใช้ t-test เป็นคาสถิติในการทดสอบ ผลปรากฏว่าแบบวัดมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2 ความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ มีความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 92 เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 76 ถึง 88 โดยด้านความสนใจมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมา

ได้แก่ ด้านการรู้จัก และด้านบุคลิกภาพ โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 88 , 86 , และ 76 ตามลำดับ

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ มีความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 91 เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 79 ถึง 89 โดยด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรู้จัก และด้านความสนใจ โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 89 , 85 , และ 79 ตามลำดับ

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี มีความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 95 เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 89 ถึง 90 โดยด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรู้จัก โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 89 และ 90 ตามลำดับ

4 หาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดแต่ละฉบับ ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ โดยใช้คะแนนที่-ปกติ (Normalized T-score) ปรากฏผลดังนี้ แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ มีช่วงคะแนนที่-ปกติอยู่ระหว่าง T20 - T77 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ มีช่วงคะแนนที่-ปกติอยู่ระหว่าง T20 – T80 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี มีช่วงคะแนนที่-ปกติอยู่ระหว่าง T20 – T80

อภิปรายผลการวิจัย

การทดสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1 ความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน เพื่อให้ผลวิจัยมีความเที่ยงตรงเป็นที่น่าเชื่อถือมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงทั้งหมด 4 วิธี ดังนี้

1 1 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามปฏิบัติกรกับข้อความของแบบวัด จำนวน 131 ข้อ แบ่งเป็น

1 1 1 ด้านศิลปะ 48 ข้อ

1 1 1 1 ด้านการรู้จัก จำนวน 20 ข้อ

1 1 1 2 ด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ

1 1 1 3 ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 14 ข้อ

1 1 2 ด้านนาฏศิลป์ 48 ข้อ

1 1 2 1 ด้านการรู้จัก จำนวน 12 ข้อ

1 1 2 2 ด้านความสนใจ จำนวน 8 ข้อ

1 1 2 3 ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 28 ข้อ

1 1 3 ด้านดนตรี 35 ข้อ

1 1 3 1 ด้านการรู้จัก จำนวน 9 ข้อ

1 1 3 2 ด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ

1 1 3 3 ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 12 ข้อ

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ด้านละ 3 ท่าน รวมทั้งสิ้น 9 ท่าน พิจารณาและตรวจสอบแก้ไขให้ตรงกับนิยามปฏิบัติการณ์และกลั่นกรองภาษา โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อความที่มค่า IOC > 0.66 ขึ้นไปได้ข้อความทั้งหมด 131 ข้อ แบ่งเป็นด้านศิลปะ 48 ข้อ แยกเป็น ด้านการรู้จัก จำนวน 20 ข้อ ด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 14 ข้อ ด้านนาฏศิลป์ 48 ข้อ แยกเป็น ด้านการรู้จัก จำนวน 12 ข้อ ด้านความสนใจ จำนวน 8 ข้อ ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 28 ข้อ ด้านดนตรี 35 ข้อ แยกเป็น ด้านการรู้จัก จำนวน 9 ข้อ ด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 12 ข้อ

1.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Face Validity) ได้ข้อความในแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ ก่อนการคัดเลือกจำนวน 48 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.38 ถึง 10.44 หลังคัดเลือกผลปรากฏว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.38 ถึง 10.44 หลังการคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ จำนวน 48 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.38 ถึง 10.44 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ก่อนการคัดเลือกจำนวน 48 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.79 ถึง 14.48 หลังคัดเลือกผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 48 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.79 ถึง 14.48 และแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินด้านดนตรี ก่อนการคัดเลือกมีจำนวน 35 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.89 ถึง 14.12 หลังคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 35 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.89 ถึง 14.12

1.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบวัดด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยพิจารณาจากค่าความเชื่อมั่น (r) พบว่าแบบวัดแต่ละด้านประกอบด้วยจำนวนข้อความ และค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ มีความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 92 เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 76 ถึง 88 โดยด้านความสนใจมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรู้จัก และด้านบุคลิกภาพ โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 88 , 86 , และ 76 ตามลำดับ

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ มีความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 91 เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่

ระหว่าง 79 ถึง 89 โดยด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรู้จักคิด และด้านความสนใจ โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 89 , 85 , และ 79 ตามลำดับ

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี มีความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 95 เมื่อพิจารณารายด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 89 ถึง 90 โดยด้านความสนใจและด้านบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการรู้จักคิด โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 89 และ 90 ตามลำดับ

1.4 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัด ด้วยกลุ่มรู้จัก (Known Group) โดยใช้ t-test เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ผลปรากฏว่าแบบวัดมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. คะแนนแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยด้านศิลปะเท่ากับ 166.47 ด้านนาฏศิลป์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 190.56 ด้านดนตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 121.59 ความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านอยู่ระหว่าง 84 ถึง 94 โดยในด้านศิลปะมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ด้านนาฏศิลป์ และด้านดนตรี โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 94 , 85 และ 84 ตามลำดับ

3. หาเกณฑ์ปกติ (Norms) จากการวิจัยในครั้งนี้เมื่อได้แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านศิลปินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ผู้วิจัยหาค่าที่-ปกติของแบบวัดในรูปของคะแนนที่-ปกติ (Normalized T-score) โดยใช้เกณฑ์ของชวาล แพรัตน์กุล ทำให้สามารถแบ่งระดับบุคลิกภาพของผู้ที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินได้เป็น 5 ระดับ คือ 1 ระดับของผู้ที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ T65 และสูงกว่า หรือได้คะแนนดิบตั้งแต่ 141 ขึ้นไป 2 ระดับของผู้ที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินสูง หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนปกติตั้งแต่ T55 - T64 หรือได้คะแนนดิบตั้งแต่ 130 - 206 3 ระดับของผู้ที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินปานกลาง หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนเกณฑ์ปกติตั้งแต่ T45 - T54 หรือได้คะแนนดิบตั้งแต่ 114 - 197 4 ระดับของผู้ที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินต่ำ หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนเกณฑ์ปกติตั้งแต่ T35 - T44 หรือได้คะแนนดิบตั้งแต่ 100 - 186 5 ระดับของผู้ที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินต่ำมาก หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนเกณฑ์ปกติตั้งแต่ T34 และต่ำกว่า หรือได้คะแนนดิบตั้งแต่ 98 และต่ำกว่า สำหรับผู้ที่ได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T65, T55, T45 และ T35 หรือได้คะแนนดิบเท่ากับ 203, 207, 141, 130, 131, 198, 179, 114, 115, 187, 154, 155, 164-167, 126, 128, 131, 100 และ 101พอดี ให้เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่มสูงถัดไปเสมอ

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะทั่วไปจากการทำวิจัย

1.1 จากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน นั้นประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 3 ลักษณะ คือ 1 ด้านการรู้จัก 2 ด้านความสนใจ 3 ด้านบุคลิกภาพ จากการศึกษาดังกล่าว มีความเหมาะสมที่จะเป็นประโยชน์แก่ครูแนะแนวหรือผู้ปกครองหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษานักเรียนหรือผู้ที่มีความสนใจเกี่ยวกับด้านศิลปะ นาฏศิลป์ และดนตรี

1.2 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ นำมาเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาในการเลือกศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นและเพื่อพิจารณาในการประกอบอาชีพของนักเรียนและผู้สนใจในด้านศิลปะ นาฏศิลป์ และดนตรี ได้พิจารณาดูว่าตนเองมีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการศึกษาเกี่ยวกับศิลปะ นาฏศิลป์ และดนตรี หรือไม่ โดยประเมินผลจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้แต่อย่างไรก็ตามควรใช้เกณฑ์อื่นมารวมในการพิจารณาด้วย เพราะเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ช่วยในการตัดสินใจเท่านั้น

2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาในโรงเรียนที่สังกัดงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือโรงเรียนในเขตพื้นที่อื่น นอกเหนือจากที่ได้ศึกษามาแล้วในงานวิจัยฉบับนี้

2.2 ศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่คาดว่าจะอาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเลือกศึกษาด้านศิลปะ นาฏศิลป์ และดนตรี เช่น เพศ แรงจูงใจ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสามัญ,กระทรวงศึกษาธิการ (2544) เอกสารประกอบการสอนวิชาดนตรีศึกษา
ทัศนศึกษาและ ดนตรีศึกษา หน่วยนิเทศก์เขตการศึกษา 4
- กรมสามัญ,กระทรวงศึกษาธิการ (2539) เอกสารประกอบการสอนการสร้างบวัต
คุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพ
- กรมวิชาการ,กระทรวงศึกษาธิการ (2544) คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงพิมพ์องค์การรับสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์
- กรมวิชาการ,กระทรวงศึกษาธิการ (2544) เอกสารศูนย์แนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพ
กรุณาแดงสุวรรณ (2539) การสร้างบวัตคุณลักษณะของพยาบาลวิชาชีพ วิทยานิพนธ์
พย ม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (ม ป ป) จิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
กิติกร มีทรัพย์ (2535) จิตวิทยาแห่งความรัก นนทบุรี เจริญวิทย์การพิมพ์
กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ บำรุงสาส์น
- โกวิทย์ ชันธิศิริ สังคัตินิยมตะวันตก กรุงเทพฯ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
, ม ป ป
- ชนิษฐา ไพโรจน์ (2544) ทศนคติที่มีต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิตสาขาจิตวิทยา
การแนะแนว บัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- จิตรา วสุวานิช (ม ป ป) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เจียน มาลัยมัลย์ (2517) "สร้อยสนธรรมศาสตร์," ใน งานไหว้ครูชุมนุมดนตรีไทย กรุงเทพฯ
องค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- จำเนียร ศรีไทยพันธ์ (2535) "เบื้องหลังการเรียนดนตรีไทย", ใน สารคดีดนตรีศึกษา แนวคิด
สู่แนวปฏิบัติ กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์
- เฉลิมศักดิ์ นาศิริรัตน์,บ้านเทิง ชลช่วยชีพ และนลินี ณ นคร (2536) ศิลปะกับชีวิต 5-6
กรุงเทพฯ อักษรเจริญทัศน์, ม ป ป
- ชะลูด นิยมเสมอ (2534) องค์ประกอบศิลปะ กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ (2543) การวิจัยทางศิลปะ กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
เชื้อ ดนตรีรส (2533) "ครูเชื่อ ดนตรีสอนผู้ปฏิบัติว่าจะสอนจนกว่าจะหมดแรง" ใน ที่ระลึก
การแสดงดนตรีไทยมัธยมศึกษา ครั้งที่ 14 กรุงเทพฯ

- ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2532) สังคีตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก กรุงเทพฯ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2534) “แนวทางการผลิตครูดนตรีสำหรับสังคมไทย ในศตวรรษหน้าของ
การ ครุศึกษาไทย” ในศตวรรษหน้าของการครุศึกษาไทยม,“ ใน *ครุศาสตร์ 20(1)*
กรกฎาคม - กันยายน
- ชนิด อยู่โพธิ์ (2516) ศิลปะการละคอนรำหรือคู่มือนาฏศิลป์ไทย กรุงเทพฯ ศิวพรการพิมพ์
- นพิสี นิมมานเหมินท์ (2529) “ดนตรีกับเด็ก,” ใน *ถนนดนตรี*
- บุญเชิด ภิญโญนนต์พงษ์ (2545) การสร้างมาตรฐานประเมินและเกณฑ์ปกติ (Norms)
ศักยภาพการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษารายงานการวิจัย คณะ
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- บุญธรรม ตราโมท (2537) ” การประกวดดนตรีไทยระดับ มัธยมศึกษา” ประลองเพลง
ประเลงมโหรี” กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชน
แห่งชาติ
- บุญยงค์ เกตุคง (2534) *เชิดชูเกียรติ 100 ปี ครูพุ่มบาปุยะวาทย์* กรุงเทพฯ สำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- ประดิษฐ์ อินทนิล (2542) *ดนตรีไทยและนาฏศิลป์* กรุงเทพฯ สุวีริยาสาส์น จัดพิมพ์
- ประภาศรี สุทะปา (2544) *การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูคณิตศาสตร์
ระดับประถมศึกษา* วิทยานิพนธ์ ศษ ม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ประเวท กุ่มท (2521) “จริยวัตรของนักดนตรีไทย ใน ที่ระลึก งานดนตรีไทยอุดมศึกษา
ครั้งที่ 11” กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปราณี รามสูต (2528) *จิตวิทยาการศึกษา* กรุงเทพฯ เจริญกิจการพิมพ์
- พูนพิศ อมาตยกุล (2529) *ดนตรีวิจิตร* กรุงเทพฯ สยามสมัย
- พูนพิศ อมาตยกุลและคณะ (2532) *นามานุกรมศิลปินเพลงไทยในรอบ 200 ปี แห่งกรุง
รัตนโกสินทร์* กรุงเทพฯ เรือนแก้วการพิมพ์
- _____ (2529) *อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพนายรวม พรหมบุรี ธนบุรี เรือนแก้ว
การพิมพ์*
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2545) *หลักการวัดและการประเมินผลการศึกษา* กรุงเทพฯ เฮาส์ ออฟ
เดอรัม
- เพทาย เจริญคุณวิภา (2535) ผลของการใช้ชุดแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพ
นาฏศิลป์-ดนตรีไทย ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นตอนต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์
อ่างทอง ปริญญาโท วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- เพลินพิศ ไชยาสุข (2534) *การสร้างแบบวัดคุณลักษณะครูประถมศึกษา* วิทยานิพนธ์
ศษ ม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- โพธิพันธ์ พานิช (2528) การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพนักเรียนนาฏศิลป์ ปรียญญา
นิพนธ์ กต ม กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อัดสำเนา
- มานพ ถนอมศรี (2544) ศิลปะสำหรับครู สำนักพิมพ์สลิปประภา
- มาลินี จุฑะรพ (2537) จิตวิทยาการเรียนการสอน กรุงเทพฯ ทิพย์วิสุทธิ์
- มาลี จุฑา (2542) จิตวิทยาการเรียนการสอน กรุงเทพฯ ทิพย์วิสุทธิ์
- มนตรี ตราโมท (2526) ดนตรีไทยมัธยมศึกษา ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ รุ่งเรืองสาสน์การพิมพ์
_____ (2529) "ครึ่งหนึ่งยังจำได้" ใน อนุสรณ์พระราชทานเพลิงศพ นายรวม
พรหมบุรี กรุงเทพฯ เรือนแก้วการพิมพ์
- ยุทธนา อยู่สิน (2521) "ฆ้อง" ใน ที่ระลึก งานดนตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 11
กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์ (2533) การวัดทัศนคติเบื้องต้น ชลบุรี มหาวิทยาลัยบูรพา
- ราชบัณฑิตยสถาน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525) กรุงเทพฯ อักษรเจริญทัศน์
อจท จำกัด
- ราชนี โรงเรียน (2518) ครูวัง นิรุช ม ปท
- เรณู โกศินานนท์ (2534) ดนตรีคือภาษา
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543) การวัดด้านจิตพิสัย กรุงเทพฯ สุวีริยาสาสน์
----- (2525) หลักการสร้างแบบทดสอบความถนัด กรุงเทพฯ
สุวีริยาสาสน์
----- (2542) การวัดด้านจิตพิสัย ภาควิชาพื้นฐานฯ คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ
สุวีริยะสาสน์
----- (2538) เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา กรุงเทพฯ
สุวีริยาสาสน์
- วณิช บรรจง (2514) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ กรุงเทพมหานครการพิมพ์
- วรรณชวี ชะเอม (2546) การจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ตามการรับรู้ของครูใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ วิทยานิพนธ์ บัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วรรณิ ลิ้มอักษร (2541) จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ
- วารินทร์ สายโอบเอื้อ (2542) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะ
แนว คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร
- วาสิษฐ จิรณยานนท์ (2538) สวนขเลมน้อย กรุงเทพฯ โรงพิมพ์รานนการพิมพ์
- วิภา คงคากุล (2529) ความสำคัญของดนตรีต่อสังคม" ใน วารสารถนนดนตรี กรุงเทพฯ
โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์

- วิภาดา เพชรโชติ (2538) การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นนาฏศิลป์ของ
นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ปริญญาโท กศ ม กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วิเชียร ออณะมน (2533) "ทางเลือกการสอนดนตรีไทยปฏิบัติ," ใน *ที่ระลึกการแสดง
ดนตรี ไทย มัธยมศึกษา ครั้งที่ 14* กรุงเทพฯ
- ศุภกิจ จารุวรรณ (2531) *ไหว้ครูดนตรีไทย* ขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ศิริสมบุรณ์ สายโกสุม (2535) *จิตวิทยาทั่วไป* กรุงเทพฯ หจก แสงจันทร์การพิมพ์
- ศรียา - ประภัสสร นิยมธรรม (2541) *พัฒนาการทางภาษา ภาควิชาการศึกษาพิเศษ*
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ศรีสุดา รัชตวรรณ (2534) "ครูพุ่ม ปานุยาวิทย์ ครูผู้สร้างสรรค์เพลงสังคีตสัมพันธ์," ใน
เชิดชู 100 ปีครูพุ่ม ปานุยาวิทย์ กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม
แห่งชาติ
- สมชาย รัชมี (2536) *คู่มือนักดนตรี การเรียบเรียงเสียงประสาน* กรุงเทพฯ วิทยาลัย
สารพัดช่างพระนคร
- สมบัติ จำปาเงิน, สำเนียง มณีกาญจน์ (2529) *ปกิณกะดนตรีและเพลงไทย*
กรุงเทพฯ อมรการพิมพ์
- สังต์ ภูเขาทอง (2532) *การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์เรือน
แก้วการพิมพ์
- _____ (2530) "ดนตรีกับความบันเทิงบนความเศร้า" ใน *วารสารถนนสายดนตรี*
กรุงเทพฯ โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์
- สถิต วงษ์สวรรค์ (2525) *จิตวิทยาการศึกษา* กรุงเทพฯ บำรุงสาสน์
- สิริชัย ประทีปฉาย (2533) *การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว จันทบุรี*
วิทยาลัยรำไพพรรณ
- สุกรี เจริญสุข (2536) *ระบบนิ้วของเครื่องเป่า* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุสภา
----- (2529) *วารสารถนนดนตรี* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์
- สุรัตน์ วรวงศ์รัตน์ (2514) *สังคีตนิยม* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุสภา
- สุนีย์ ธีรดากร (2525) *จิตวิทยาการศึกษา* กรุงเทพฯ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร
- เสวก พรหมบุรี (2529) *อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพนายรวม พรหมบุรี ธนบุรี*
เรือนแก้วการพิมพ์
- สุรพล วิรุฬักษ์ (2544) *นาฏศิลป์ปริทัศน์*
- โสภา ชปิลมันน์ (2536) *บุคลิกภาพและพัฒนาการ แนวโน้มสู่พฤติกรรมผิดปกติ และการมี
พฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน* กรุงเทพฯ คณะสังคมศาสตร์และมนุษย
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อรรวรรณ บรรจงศิลป์ (2535) สาระดนตรีศึกษา แนวคิดสู่แนวปฏิบัติ กรุงเทพฯ
จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย

----- (2538) การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรรวรรณ แซ่เจียว (2540) การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นนักดนตรีไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ปริญญาณีพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ

อุทิศ นาคสวัสดิ์ (2521) พิธีไหว้ครูชมรมดนตรีไทย กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
อุษณีย์ โพธิ์สุข (2537) เอกสารประกอบการสอน กพ 554 วิธีสอนเด็กปัญญาเลิศ ภาควิชา
การศึกษาพิเศษคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

----- (2543) แผนที่สู่การพัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก มุลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์

----- (2545) สร้างเด็กให้เป็นอัจฉริยะ(Rasing a Genius) มุลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์
เอกสารประกอบการสอนวิชาดนตรีศึกษา 2544

Bhavani,Enakshi (1970) The Dance in India 2nd ed Bombay D D karkaria

Good, Carter V (1973) Dictionary of education 3rd ed New York McGraw Hill
Book

Graver,Rhoda and Gerald Jones,Dance New York Harry N Aramr,inc

Lim,Arora Roxas (1986) "The opening address at the opening ceremony of The
SPAFA workshop for choreographers and dancer for younger generation
(I-WG)," October 20,West Java,Indonesia SPAFA Final Report
301 7/ws19/87,Appendix 29,p 47

Soedarsona (1974) Dance in Indonesia Indonesia P T Karya Nusantara

Tolstoy, Leo (1965) Art-the Language of Emotion Jerome Stalmitz (copyright),
macmillan Publishing New York

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 10 คาความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คาความ สอดคล้อง	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	0	1	2	07
2	1	1	1	3	10
3	1	1	1	3	10
4	1	1	1	3	10
5	1	1	1	3	10
6	1	1	1	3	10
7	0	1	1	2	07
8	1	1	1	3	10
9	0	1	1	2	07
10	1	1	1	3	10
11	1	1	0	2	07
12	1	0	1	2	07
13	1	1	1	3	10
14	1	1	1	3	10
15	0	1	1	2	07
16	1	1	1	3	10
17	1	1	1	3	10
18	1	1	1	3	10
19	1	0	1	2	07
20	1	1	1	3	10
21	1	1	1	3	10
22	1	1	1	3	10
23	1	1	1	3	10
24	1	1	1	3	10
25	1	0	1	2	07

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
26	1	1	0	2	07
27	1	1	1	3	10
28	1	1	1	3	10
29	1	0	1	2	07
30	1	1	1	3	10
31	1	1	1	3	10
32	0	1	1	2	07
33	1	1	1	3	10
34	1	1	1	3	10
35	1	1	1	3	10
36	1	1	1	3	10
37	1	1	1	3	10
38	1	1	1	3	10
39	1	0	1	2	07
40	1	1	1	3	10
41	1	1	1	3	10
42	1	1	1	3	10
43	1	1	1	3	10
44	0	1	1	2	07
45	1	1	1	3	10
46	1	1	0	2	07
47	1	1	1	3	10
48	1	1	1	3	10

ตาราง 11 ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	3	10
2	1	1	1	3	10
3	1	1	1	3	10
4	1	1	1	3	10
5	1	1	1	3	10
6	1	1	1	3	10
7	1	1	1	3	10
8	1	1	1	3	10
9	1	1	1	3	10
10	1	1	0	2	07
11	1	1	1	3	10
12	1	1	1	3	10
13	1	1	1	3	10
14	0	1	1	2	07
15	1	1	1	3	10
16	1	1	1	3	10
17	1	0	1	2	07
18	1	1	1	3	10
19	1	1	1	3	10
20	1	1	1	3	10
21	0	1	1	2	07
22	1	1	1	3	10
23	1	1	1	3	10
24	1	1	1	3	10
25	1	1	1	3	10

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
26	1	1	1	3	10
27	1	1	1	3	10
28	1	1	1	3	10
29	1	1	1	3	10
30	1	1	1	3	10
31	1	1	1	3	10
32	1	1	1	3	10
33	1	0	1	2	07
34	1	1	1	3	10
35	1	1	1	3	10
36	1	1	1	3	10
37	0	1	1	2	07
38	1	1	1	3	10
39	1	1	1	3	10
40	1	1	1	3	10
41	1	1	1	3	10
42	1	1	1	3	10
43	1	1	1	3	10
44	1	1	1	3	10
45	1	0	1	2	07
46	1	1	1	3	10
47	1	1	1	3	10
48	1	1	1	3	10

ตาราง 12 ค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	3	10
2	1	1	1	3	10
3	1	1	1	3	10
4	1	1	1	3	10
5	1	1	1	3	10
6	1	1	1	3	10
7	1	1	1	3	10
8	1	0	1	2	07
9	1	1	1	3	10
10	1	1	1	3	10
11	0	1	1	2	07
12	1	1	1	3	10
13	1	1	1	3	10
14	1	1	1	3	10
15	1	0	1	2	07
16	1	1	1	3	10
17	1	1	1	3	10
18	1	1	1	3	10
19	1	1	0	2	07
20	1	1	1	3	10
21	1	1	1	3	10
22	1	1	1	3	1.0
23	1	1	1	3	10
24	1	1	1	3	10
25	1	1	1	3	10

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
26	1	1	1	3	10
27	1	1	1	3	10
28	1	1	1	3	10
29	1	1	1	3	10
30	1	1	1	3	10
31	0	1	1	2	07
32	1	1	1	3	10
33	1	1	0	2	07
34	1	1	1	3	10
35	1	1	1	3	10

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านการรู้จักของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องการรู้จักด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านศิลปะ</u>		
1	3 71	0 37
2	3 53	0 30
3	3 50	0 31
4	3 64	0 31
5	4 14	0 31
6	3 93	0 25
7	3 86	0 44
8	3 86	0 39
9	3 50	0 53
10	3 93	0 19
11	4 43	0 24
12	3 82	0 66
13	3 89	0 68
14	3 86	0 73
<u>เรื่องการรู้จัก ด้านการสังเกต ด้านศิลปะ</u>		
15	3 82	0 58
16	3 82	0 69
17	3 75	0 69
18	3 86	0 65
19	3 54	0 66
20	3 71	0 71

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งหมดเท่ากับ 0 92

ตาราง 14 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านความสนใจของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความสนใจรักในงานศิลปะ</u>		
21	3 96	0 69
22	3 54	0 72
23	3 71	0 64
24	3 43	0 73
25	4 18	0 71
26	3 64	0 69
27	4 00	0 68
<u>เรื่องความสนใจในการใส่ใจในงานศิลปะ</u>		
28	4 14	0 72
29	3 78	0 71
30	3 50	0 73
31	3 32	0 69
32	3 64	0 64
33	3 21	0 70
34	3 07	0 55

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0 86

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านบุคลิกภาพของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องมีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว</u>		
35	4 75	0 45
36	3 79	0 30
37	4 42	0 29

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องมีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว (ต่อ)</u>		
38	4 64	0 38
39	4 39	0 49
40	4 07	0 33
41	3 82	0 57
<u>เรื่องความรักอิสระ</u>		
42	4 21	0 54
43	4 03	0 44
44	2 96	0 29
45	3 75	0 45
46	3 82	0 46
47	4 39	0 56
48	4 35	0 39

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0 88

ตาราง 16 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านการรูดิจของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความจำดี</u>		
1	3 45	0 42
2	2 99	0 71
3	3 08	0 65
4	2 85	0 77
5	2 82	0 79
6	2 57	0 77
7	2 55	0 72
8	3 13	0 48

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความจำดี (ต่อ)</u>		
9	2 42	0 73
10	2 69	0 72
11	2 56	0 67
12	2 35	0 76

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0 89

ตาราง 17 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านความสนใจของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องศิลปินนิสัย</u>		
13	3 41	0 37
14	2 40	0 77
15	2 14	0 76
16	2 08	0 69
17	2 06	0 71
18	2 70	0 74
19	2 16	0 76
20	2 10	0 75

ค่าความเชื่อทั้งฉบับเท่ากับ 0 85

ตาราง 18 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านบุคลิกภาพของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความขยันหมั่นเพียร</u>		
21	2 70	0 83
22	2 97	0 78
23	3 20	0 58
24	2 43	0 76
<u>เรื่องความอดทน</u>		
25	2 85	0 75
26	2 78	0 72
27	3 36	0 53
28	3 33	0 19
29	3 89	0 42
30	3 54	0 55
<u>เรื่องความสามัคคี</u>		
31	3 90	0 43
32	3 88	0 57
33	3 94	0 53
<u>เรื่องความกล้าแสดงออก</u>		
34	3 13	0 76
35	3 24	0 67
36	3 25	0 57
37	3 56	0 54
38	3 09	0 69
39	3 00	0 67
40	3 56	0 49
<u>เรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตน</u>		
41	2 97	0 44
42	3 16	0 69
43	2 89	0 79

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อความ (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตน (ต่อ)</u>		
44	4 11	0 46
45	3 91	0 40
46	3 69	0 41
47	2 13	0 69
48	2 37	0 70

ค่าความเชื่อทั้งหมดเท่ากับ 0 79

ตาราง 19 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านการรู้จักของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)

ข้อความ (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางด้านดนตรี</u>		
1	4 14	0 48
2	3 46	0 54
3	3 75	0 56
4	3 60	0 70
5	3 88	0 63
6	4 12	0 68
7	3 85	0 54
8	3 83	0 63
9	4 09	0 67

ค่าความเชื่อมั่นทั้งหมดเท่ากับ 0 90

ตาราง 20 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านความสนใจของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องทักษะการฟังและเรื่องจังหวะดนตรี</u>		
10	4 14	0 73
11	3 98	0 79
12	4 00	0 66
<u>เรื่องสนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี</u>		
13	4 14	0 49
14	3 85	0 78
15	4 39	0 66
16	4 07	0 52
17	4 24	0 71
<u>เรื่องขยันฝึกซ้อม</u>		
18	3 92	0 19
19	4 49	0 51
<u>เรื่องรักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ</u>		
20	4 36	0 36
21	3 93	0 74
22	3 82	0 57
23	4 44	0 56

ค่าความเชื่อมั่นทั้งหมดนับเท่ากับ 0 89

ตาราง 21 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านบุคลิกภาพของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) (n = 100)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความอดทน</u>		
24	3 68	0 68

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความอดทน (ต่อ)</u>		
25	4 07	0 66
26	3 92	0 45
27	4 07	0 26
28	3 78	0 73
29	3 78	0 73
30	3 68	0 78
31	3.93	0 71
32	4 19	0 42
33	4 19	0 42
34	3 73	0 74
35	3 95	0 61

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0 89

ตาราง 22 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านการรู้จักใช้กับกลุ่มผู้จัด (Known Group) (n = 50)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องการรู้จักด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านศิลปะ</u>		
1	3 40	0 32
2	3 40	0 39
3	3 32	0 28
4	3 44	0 29
5	3 66	0 37
6	3 74	0 08
7	3 62	0 39
8	3 52	0 41
9	3 30	0 45

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องการรื้อคิดด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านศิลปะ (ต่อ)</u>		
10	3 62	0 34
11	3 94	0 20
12	3 30	0 63
13	3 26	0 71
14	3 52	0 67
<u>เรื่องการรื้อคิด ด้านการสังเกต ด้านศิลปะ</u>		
15	3 34	0 47
16	3 16	0 55
17	3 20	0 44
18	3 30	0 54
19	3 08	0 52
20	3 20	0 62

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0 86

ตาราง 23 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านความสนใจ ที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความสนใจรักในงานศิลปะ</u>		
21	3 28	0 68
22	3 02	0 49
23	3 38	0 58
24	3 10	0 57
25	3 42	0 60
26	2 94	0 49
27	3 32	0 56

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความสนใจในการใส่ใจในงานศิลปะ</u>		
28	3 22	0 63
29	3 10	0 64
30	3 04	0 56
31	2 88	0 33
32	3 06	0 31
33	2 98	0 44
34	2 88	0 34

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0 88

ตาราง 24 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านบุคลิกภาพที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องมีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว</u>		
35	3 90	0 48
36	3 04	0 22
37	3 68	0 06
38	3 92	0 17
39	3 86	0 32
40	3 70	0 16
41	3 20	0 48
<u>เรื่องความรักอิสระ</u>		
42	3 66	0 52
43	3 60	0 26
44	2 86	0 23
45	3 46	0 30
46	3 24	0 46
47	3 28	0 65

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
เรื่องความรักอิสระ(ต่อ)		
48	3.52	0.58

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.76

ตาราง 25 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านการรูดัดที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
เรื่องความจำดี		
1	3.62	0.22
2	3.58	0.48
3	3.66	0.40
4	3.68	0.51
5	3.54	0.56
6	3.54	0.45
7	3.34	0.53
8	3.68	0.32
9	3.32	0.42
10	3.32	0.43
11	3.32	0.37
12	3.22	0.43

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

ตาราง 26 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านความสนใจ ที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องศิลปนิสัย</u>		
13	3 62	0 34
14	3 24	0 60
15	3 02	0 42
16	3 10	0 35
17	3 00	0 26
18	3 70	0 23
19	3 18	0 43
20	3 26	0 34

ค่าความเชื่อทั้งหมดเท่ากับ 0 85

ตาราง 27 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านบุคลิกภาพ ที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความขยันหมั่นเพียร</u>		
21	3 74	0 33
22	3 74	0 46
23	3 50	0 40
24	3 52	0 52
<u>เรื่องความอดทน</u>		
25	3 56	0 34
26	3 50	0 26
27	3 62	0 39
28	3 50	0 33
29	3 80	0 20

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความอดทน (ต่อ)</u>		
30	3 92	0 44
<u>เรื่องความสามัคคี</u>		
31	3 86	0 36
32	4 00	0 47
33	3 82	0 42
<u>เรื่องความกล้าแสดงออก</u>		
34	3 62	0 56
35	3 62	0 50
36	3 58	0 39
37	3 64	0 27
38	3 68	0 43
39	3 46	0 33
40	3 68	0 38
<u>เรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตน</u>		
41	3 56	0 56
42	3 72	0 59
43	3 84	0 54
44	4 28	0 37
45	4 18	0 29
46	3 80	0 41
47	3 08	0 49
48	3 32	0 46

ค่าความเชื่อทั้งหมดมีเท่ากับ 0 79

ตาราง 28 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านการรูดัด ที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางด้านดนตรี</u>		
1	3.28	0.51
2	2.64	0.58
3	3.04	0.65
4	2.60	0.73
5	3.04	0.72
6	3.12	0.72
7	3.12	0.48
8	3.00	0.67
9	2.90	0.70

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

ตาราง 29 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านความสนใจ ที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องทักษะการฟังและเรื่องจังหวะดนตรี</u>		
10	2.92	0.70
11	2.66	0.77
12	2.76	0.62
<u>เรื่องสนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี</u>		
13	3.36	0.49
14	2.60	0.79
15	3.14	0.64
16	3.30	0.54
17	2.72	0.76

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องขยันฝึกซ้อม</u>		
18	3 78	0 11
19	3 48	0 57
<u>เรื่องรักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ</u>		
20	3 74	0 40
21	2 82	0 73
22	2 88	0 62
23	3 52	0 67

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0 89

ตาราง 30 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านบุคลิกภาพ ที่ใช้กับกลุ่มรู้จัก (Known Group) (n = 50)

ข้อคำถาม (k)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
<u>เรื่องความอดทน</u>		
24	2 64	0 66
25	2 96	0 62
26	3 40	0 38
27	3 74	0 23
28	2 74	0 69
29	2 54	0 75
30	2 44	0 79
31	2 62	0 66
32	3 66	0 44
33	3 60	0 43
34	2 66	0 76
35	3 02	0 64

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0 90

ตาราง 31 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านการรู้จัก (n = 400)

แบบวัดด้านการรู้จัก ด้านศิลปะ		t	r
<u>เรื่องการรู้จักด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านศิลปะ</u>			
1	สามารถถ่ายทอดความรู้ทางด้านศิลปะให้แก่ผู้ที่สนใจได้	2 85	0 41
2	ดัดแปลงสิ่งต่าง ๆ ออกมาเป็นงานของตนเองได้	3 75	0 56
3	สามารถคิดอะไรหลาย ๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน	2 07	0 39
4	สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว	2 14	0 28
5	ไม่ยึดติดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป	3 92	0 43
6	ชอบทำงานที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง	3 60	0 42
7	สามารถวิจารณ์งานด้านศิลปะได้	2 51	0 37
8	ชอบวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งงานของตนเอง	3 83	0 45
9	ชอบแสดงออกทางด้านความคิด	3 57	0 57
10	คิดค้นประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่แตกต่างจากผู้อื่นอยู่เสมอ ๆ	3 60	0 33
11	สามารถดัดแปลงวัสดุต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวเองให้เป็นอุปกรณ์ในงานศิลปะอย่างง่าย ๆ ได้	2 96	0 29
12	ชอบคิดอิสระมากกว่าภายใต้การคิดที่มีกรอบ	4 17	0 62
13	มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในงานศิลปะ	3 57	0 61
14	มีพื้นฐานทางงานศิลปะ	3 89	0 60
<u>เรื่องการรู้จัก ด้านการสังเกต ด้านศิลปะ</u>			
15	สามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้เป็นอย่างดีและนำมาถ่ายทอดได้	3 37	0 61
16	สามารถบอกความแตกต่างและความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ ได้ดี	2 85	0 65
17	ชอบจดจำสิ่งต่าง ๆ เป็นภาพมากกว่าเสียง	2 59	0 60
18	สามารถบอกได้ว่างานศิลปะนั้น ๆ ทำมาจากวัสดุใด	3 83	0 56
19	สามารถแยกแยะประเภทของงานศิลปะได้	2 14	0 65
20	มีทักษะในการใช้สี	2 58	0 11

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0 85

ตาราง 32 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านความสนใจ (n = 400)

แบบวัดด้านความสนใจ ด้านศิลปะ		t	r
<u>เรื่องความสนใจรักในงานศิลปะ</u>			
21	สนใจทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับศิลปะ	4 39	0 69
22	ติดตามผลงานของบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านศิลปะ	3 18	0 71
23	ชื่นชมบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านศิลปะ	4 25	0 63
24	สะสมผลงานทางด้านศิลปะ	2 85	0 54
25	ชอบชมนิทรรศการต่าง ๆ เกี่ยวกับงานศิลปะ	2 14	0 68
26	มีอุปกรณ์ในการทำงานศิลปะ	3 92	0 64
27	มีความใฝ่ฝันอยากจะทำประกอบอาชีพเกี่ยวกับศิลปะ	2 77	0 59
<u>เรื่องความสนใจในการใส่ใจในงานศิลปะ</u>			
28	มักฝึกฝนตนเองด้วยการทำงานทางด้านศิลปะเป็นประจำ	3 37	0 66
29	มีความสุขกับการได้ทำงานเกี่ยวกับศิลปะ	3 03	0 67
30	ทุ่มเทให้กับการทำงานศิลปะ	3 46	0 65
31	สามารถใช้เวลาว่าง ๆ ในการทำงานศิลปะได้	2 07	0 69
32	ชอบวิเคราะห์วิจารณ์งานศิลปะ	2 33	0 65
33	ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องของศิลปะเพิ่มเติมอยู่เสมอ	4 03	0 63
34	ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทางด้านศิลปะ	4 42	0 55

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0 94

ตาราง 33 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านศิลปะ ด้านบุคลิกภาพ (n = 400)

แบบวัดด้านบุคลิกภาพ ด้านศิลปะ		t	r
<u>เรื่องมีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว</u>			
35	มีเอกลักษณ์ในการทำงานไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่น	3 83	0 44
36	มักมองอะไรหลายแง่หลายมุมไม่มีอะไรที่เป็นลักษณะที่ตายตัว	3 92	0 35
37	ชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลที่มีความสามารถทางด้านศิลปะ	4 78	0 38

ตาราง 33 (ต่อ)

แบบวัดด้านบุคลิกภาพ ด้านศิลปะ		t	r
<u>เรื่องมีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว (ต่อ)</u>			
38	เป็นคนมีความเชื่อมั่นตนเอง	2 59	0 31
39	มีเอกลักษณ์ในการแต่งตัว	2 33	0 39
40	ไม่สนใจสายตาผู้อื่นหากมองว่าเราเป็นคนแปลก	3 07	0 33
41	ไม่ชอบให้ใครมาขัดจังหวะเวลาทำงานด้านศิลปะ	4 25	0 59
<u>เรื่องความรักอิสระ</u>			
42	ชอบทำงานอิสระ	3 37	0 54
43	ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าเป็นกลุ่ม	3 18	0 44
44	ไม่ชอบอยู่ในกฎเกณฑ์	3 71	0 42
45	ชอบทำงานตามความพึงพอใจของตนเองมากกว่าถูกบังคับ	2 85	0 49
46	เป็นคนอ่อนไหวง่าย	3 71	0 44
47	มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพที่ทำงานเกี่ยวกับศิลปะ	4 25	0 55
48	ไม่ค่อยคำนึงถึงความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้อื่น	4 39	0 53

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

ตาราง 34 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านการรูดัด (n = 400)

แบบวัดด้านการรูดัด ด้านนาฏศิลป์		t	r
<u>เรื่องความจำดี</u>			
1	สามารถแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้หากเกิดข้อผิดพลาด	3 75	0 13
2	สามารถจดจำท่ารำต่าง ๆ ได้รวดเร็วและแม่นยำ	3 79	0 17
3	สามารถจดจำท่วงทำนองต่าง ๆ ได้ดี	3 93	0 29
4	เคยแสดงหรือรำตามงานต่าง ๆ	4 07	0 40
5	ทักษะพื้นฐานทางด้านการรำ การแสดง	4 00	0 26
6	สามารถรำเพลงใดเพลงหนึ่งได้จนจบเพลง	3 75	0 19
7	สามารถถ่ายทอดท่ารำหรือการแสดงให้กับผู้อื่นได้	3 60	0 29

ตาราง 34 (ต่อ)

แบบวัดด้านการรู้จัก ด้านนาฏศิลป์		t	r
<u>เรื่องความจำดี (ต่อ)</u>			
8	ชอบทำกิจกรรมมากกว่าการเรียนวิชาการ	3 82	0 23
9	สามารถออกแบบท่ารำ การแสดงอย่างง่าย ๆ ให้เหมาะสมกับเพลงได้	3 50	0 28
10	สามารถแต่งตัวและแต่งหน้าได้ด้วยตนเอง	3 57	0 40
11	สามารถเป็นผู้นำในการรำหรือการแสดงได้	3 60	0 39
12	สามารถรู้ว่าการแสดงแต่ละชุดควรแต่งตัวอย่างไร	3 57	0 35

ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0 86

ตาราง 35 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านความสนใจ (n = 400)

แบบวัดด้านความสนใจ ด้านนาฏศิลป์		t	r
<u>เรื่องศิลปินนิสัย</u>			
13	ชอบดูการแสดงละครในโอกาสต่าง ๆ	4 07	0 37
14	ชอบพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่มีความสามารถทางด้านนาฏศิลป์	3 71	0 38
15	ใฝ่หาความรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพิ่มเติมอยู่เสมอ	3 21	0 42
16	สนใจประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์	2 96	0 39
17	สนใจอยากจะทำอาชีพทางด้านนาฏศิลป์	3 17	0 41
18	รู้สึกภูมิใจในขณะรำหรือแสดง	3 89	0 32
19	ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทางนาฏศิลป์	3 46	0 31
20	เมื่อมีเวลาว่างจะฝึกซ้อมการรำหรือการละครเป็นประจำ	3 28	0 30

ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0 84

ตาราง 36 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านนาฏศิลป์ ด้านบุคลิกภาพ (n = 400)

แบบวัดด้านบุคลิกภาพ ด้านนาฏศิลป์		t	r
<u>เรื่องความขยันหมั่นเพียร</u>			
21	มาตรฐานเวลาทุกครั้งที่มีการนัดหมาย เพื่อการฝึกซ้อมหรือเพื่อการแสดง	4 00	0 39
22	มีความรับผิดชอบ เอาใจใส่งานและตั้งใจทำให้ดีที่สุด	4 18	0 24
23	มีความมุ่งมั่นที่ต้องต้องรำในแต่ละเพลงให้สำเร็จ	3 75	0 27
24	มีความใฝ่ฝันจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับนาฏศิลป์	3 57	0 41
<u>เรื่องความอดทน</u>			
25	มีความอดทนที่จะฝึกฝนท่ารำ หรือการแสดงต่าง ๆ	3 75	0 34
26	เข้าฝึกซ้อมการรำทุกครั้งเมื่อมีโอกาส	3 71	0 25
27	มักเบื่อกับกิจกรรมที่ทำซ้ำ ๆ	4 00	0 19
28	ไม่รู้สึกรอคอยถ้าหากเราทำไม่ได้	3 53	0 13
29	สามารถเก็บอารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี	4 14	0 29
30	รู้สึกอึดอัดหากถูกห้ามไม่ให้รำหรือแสดง	4 07	0 25
<u>เรื่องความสามัคคี</u>			
31	ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น	4 25	0 24
32	สามารถทำตามกฎ ระเบียบต่าง ๆ ได้ดี	4 39	0 29
33	สามารถทำตามความคิดเห็นของส่วนรวมได้	4 43	0 34
<u>เรื่องความกล้าแสดงออก</u>			
34	กล้าที่จะแสดงต่อหน้าสาธารณชน	4 04	0 21
35	พยายามรักษารูปร่าง บุคลิกภาพของตนเองให้ดูดีเสมอ	4 04	0 25
36	รู้สึกมั่นใจเวลาอยู่บนเวที หรือขณะแสดง	3 82	0 25
37	สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ต่อหน้าผู้อื่นได้ดี	4 07	0 23
38	มีความภาคภูมิใจทุกครั้งที่ได้แสดงต่อหน้าผู้อื่น	4 11	0 42
39	มีความสุขที่ได้รำหรือทำงานทางด้านนาฏศิลป์	3 93	0 42
40	เป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ	3 96	0 23

ตาราง 36 (ต่อ)

แบบวัดด้านบุคลิกภาพ ด้านนาฏศิลป์		t	r
<u>เรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตน</u>			
41	มีความอ่อนน้อมถ่อมตนอยู่เสมอ	4.78	0.42
42	ก่อนการแสดงหรือการซ้อมนึกถึงครูบาอาจารย์เสมอ	4.18	0.29
43	เป็นบุคคลที่มีสัมมาคารวะ	4.18	0.38
44	ระลึกอยู่เสมอว่าผู้สอนเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของเรา	4.43	0.24
45	เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่เสมอ ๆ	4.32	0.16
46	รู้สึกอยู่เสมอว่าตนเองเก่งกว่าผู้อื่น	4.32	0.32
47	ทำความเคารพผู้อาวุโสกว่าเสมอ	3.46	0.49
48	รู้สึกไม่ดีหากมีผู้อื่นพูดถึงอาชีพที่เกี่ยวกับนาฏศิลป์ในทางที่ไม่ดี	3.79	0.47

ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

ตาราง 37 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ค่าสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านการรู้จัก (n = 400)

แบบวัดด้านการรู้จัก ด้านดนตรี		t	r
<u>เรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางด้านดนตรี</u>			
1	สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อย 1 ชนิด	3.32	0.16
2	แยกแยะเสียงดนตรีได้ว่าเป็นเสียงดนตรีของเครื่องดนตรีชนิดใด	3.74	0.29
3	จดทำนอง เนื้อเพลงจังหวะของเพลงได้ดี	3.34	0.30
4	สามารถแสดงดนตรีต่อหน้าสาธารณชนได้	3.42	0.28
5	สามารถแยกแยะประเภทของเพลงได้	3.16	0.32
6	สามารถร้องหรือเล่นดนตรีได้ถูกต้องตามจังหวะ	2.94	0.37
7	เคลื่อนไหวตามจังหวะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	3.22	0.35
8	สามารถแก้ปัญหาได้หากเกิดข้อผิดพลาดในการฝึกซ้อมหรือการแสดง	3.90	0.29
9	รู้ว่าตนเองมีความถนัดเครื่องดนตรีประเภทใด	3.68	0.31

ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

ตาราง 38 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) คาสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านความสนใจ (n = 400)

แบบวัดด้านความสนใจ ด้านดนตรี		t	r
<u>เรื่องทักษะการฟังและเรื่องจังหวะดนตรี</u>			
10	ชอบจินตนาการตามบทเพลงที่ได้ยิน	3 32	0 42
11	ไม่ยึดติดกับแนวเพลงใดแนวเพลงหนึ่ง แนวเพลง	คือสามารถฟังได้ทุก	3 38 0 38
12	มีอารมณ์คล้อยตามบทเพลงที่ได้ยิน	2 88	0 43
<u>เรื่องสนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี</u>			
13	ชอบศึกษาหาความรู้ทางด้านดนตรีเพิ่มเติม	3 04	0 35
14	ชอบพบปะพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลที่มี ความสามารถทางด้านดนตรี	2 98	0 36
15	ติดตาม รายการ การแสดง เกี่ยวกับดนตรีเป็นประจำ	3 70	0 36
16	ชื่นชมบุคคลที่มีความสามารถทางด้านดนตรี	3 22	0 33
17	สนใจศึกษาประวัติของบุคคลที่มีความสามารถทางด้านดนตรี	3 68	0 35
<u>เรื่องขยันฝึกซ้อม</u>			
18	เมื่อมีเวลาว่างมักจะทำกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี	3 38	0 32
19	ไม่เมือหน่ายกับการฝึกซ้อม	2 94	0 29
<u>เรื่องรักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ</u>			
20	เมื่อมีเวลาว่างมักซ้อมเพลงหรือทำกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี	3 10	0 31
21	สามารถอยู่กับเครื่องดนตรีหรือเพลงได้เป็นเวลานาน	3 90	0 34
22	ใฝ่ฝันอยากจะทำงานทางด้านดนตรี	2 88	0 33
23	ฟังหรือเล่นดนตรีเป็นประจำ	3 32	0 34

ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0 90

ตาราง 39 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) คาสหสัมพันธ์รายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ด้านดนตรี ด้านบุคลิกภาพ (n = 400)

แบบวัดด้านบุคลิกภาพ ด้านดนตรี		t	r
<u>เรื่องความอดทน</u>			
24	มีความมั่นใจเวลาแสดงดนตรี	3 22	0 39

ตาราง 39 (ต่อ)

แบบวัดด้านบุคลิกภาพ ด้านดนตรี		t	r
เรื่องความอดทน (ต่อ)			
25	มีความตั้งใจจริงในการทำงานเกี่ยวกับด้านดนตรี	3 04	0 38
26	ชอบทำงานกับคนเป็นหมู่คณะ	2 98	0 37
27	สามารถรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้	2 99	0 31
28	มีเวลาให้กับการฝึกซ้อมเสมอ	3 06	0 36
29	มุ่งมั่นที่จะทำงานทางด้านดนตรีให้สำเร็จ	3 29	0 36
30	พยายามฝึกฝนงานทางด้านดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	3 16	0 35
31	เข้าฝึกซ้อมดนตรีทุกครั้งที่มีการนัดหมาย	3 30	0 33
32	ชื่นชมกับบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านดนตรี	3 62	0 41
33	เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย	3 44	0 35
34	เมื่อมีเวลาว่างมักจะใช้เวลาไปกับการฝึกซ้อมร้องหรือเล่นดนตรีเสมอ	3 52	0 35
35	รักษาสุขภาพของตนเองให้แข็งแรงอยู่เสมอ (สำหรับนักร้อง รักษาสุขภาพเสียงของตนเอง)	3 66	0 33

ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0 90

ภาคผนวก ข

- คู่มือดำเนินการสอบแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คู่มือดำเนินการสอบแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีแนวโน้มบ่งบอกว่า บุคคลนั้นจะประสบความสำเร็จในอาชีพที่เกี่ยวกับการเป็นศิลปิน ซึ่งประกอบด้วยลักษณะ 3 ด้านดังนี้

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดศักยภาพ ลักษณะเฉพาะที่มีอยู่ในตัวบุคคล ประกอบด้วย 3 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านประกอบด้วยคุณลักษณะดังนี้

ลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านศิลปะ แบ่งเป็น 3 ด้าน

1 ด้านการรู้จัก หมายถึง ลักษณะความสามารถในการคิดจากสิ่งที่ตนเองได้รับรู้ จากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเกี่ยวกับศิลปะ แบ่งเป็น

1 1 ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่จากสิ่งที่มีอยู่เดิมแล้วหรือสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ ได้แก่

- 1 1 1 มีความสามารถพลิกแพลงแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ลุล่วงด้วยดี
- 1 1 2 ไม่ยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกินไป ชอบทำงานเพื่อความสุขและความพอใจของตนเอง
- 1 1 3 มีความแคล่วคล่อง แก้ปัญหาเร็ว คิดได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน
- 1 1 4 มีความสามารถในการตัดสินใจ
- 1 1 5 มีความสามารถในการจัดทำขึ้นใหม่โดยใช้งานเดิมเป็นแนวคิด

1 2 สังเกต หมายถึง จดจำสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวได้ดี แยกความแตกต่างได้อย่างรวดเร็ว รับรู้สิ่งผิดปกติได้ ช่างจดจำ โดยมีลักษณะดังนี้

- 1 2 1 สนใจสิ่งที่อยู่รอบตัว
- 1 2 2 แยกแยะความเหมือนและความต่างได้เร็ว
- 1 2 3 รับรู้สิ่งผิดปกติได้
- 1 2 4 ช่างจดช่างจำ
- 1 2 5 จดจำสิ่งต่าง ๆ เป็นรูปภาพมากกว่าเสียง

2 ด้านความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบและสนใจในศิลปะ แบ่งเป็น

2 1 รั้งงานด้านศิลปะ หมายถึง ชอบงานเกี่ยวกับด้านศิลปะ ติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และฝึกฝนตนเองในงานด้านศิลปะอยู่เสมอ โดยมีลักษณะดังนี้

- 2 1 1 ติดตามผลงานของศิลปินต่าง ๆ
- 2 1 2 สะสมงานเกี่ยวกับศิลปะ
- 2 1 3 ชอบดูนิทรรศการเกี่ยวกับศิลปะหากมีโอกาส
- 2 1 4 ชอบที่จะวาดรูปในเวลาว่างมากกว่าทำอย่างอื่น แสดงออกว่าชื่นชอบงานศิลปะ
- 2 1 5 สนุกกับการขีด เขียน การวาดภาพ การระบายสี การปั้น

2 2 ใส่ใจในงาน หมายถึง ตั้งใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้เป็นเวลานาน และฝึกฝนอยู่เสมอ ๆ และพัฒนาฝีมือให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีลักษณะดังนี้

- 2 2 1 ทุ่มเทักับงานศิลปะอย่างจริงจังและมีความสุขที่ได้ทำงานศิลปะ
- 2 2 2 มีสมาธินานถ้าทำงานศิลปะ

3 ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลรวมทั้งท่าทาง อุปนิสัย ที่รวมกันเป็นแบบอย่างเฉพาะบุคคล จะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ ซึ่งทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรม การแสดงออกทางร่างกายที่สามารถสังเกตเห็นได้ แบ่งเป็น

3 1 มีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว หมายถึง สร้างสรรค์งานออกมาด้วยตนเองเป็นงานที่ไม่ซ้ำแบบใคร โดยมีลักษณะดังนี้

- 3 1 1 สามารถผสมผสานความคิด จินตนาการ และอารมณ์ออกมาเป็นงานศิลปะได้ด้วยตนเองโดยไม่ซ้ำใคร
- 3 1 2 มีลักษณะงานเฉพาะตัว และมีวิธีสร้างงานทางศิลปะอย่างไม่ซ้ำแบบซึ่งอาจแตกต่างจากประเพณีนิยมหรือที่ปฏิบัติมา

3 2 รักอิสระ หมายถึง มีความคิดและการกระทำเป็นอิสระ ไม่ชอบอยู่ในกรอบหรือกฎเกณฑ์ของสังคม มีเหตุผลเป็นของตนเอง โดยมีลักษณะดังนี้

- 3 2 1 ไม่ชอบอยู่ในกฎเกณฑ์
- 3 2 2 ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าที่จะทำงานเป็นกลุ่ม
- 3 2 3 มีความคิดและความรู้สึกที่เป็นอิสระ
- 3 2 4 มักทำงานด้วยความพึงพอใจ
- 3 2 5 มองหลายแง่หลายมุมไม่มีลักษณะตายตัว

ลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านดนตรี แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1 ด้านการรู้จัก หมายถึง ลักษณะความสามารถในการคิดจากสิ่งที่ตนเองได้รับรู้ จากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเกี่ยวกับดนตรี แบ่งเป็น

1 1 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางดนตรี หมายถึง สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพลงขึ้นมาใหม่หรือทำสิ่งเดิมให้ดีขึ้น โดยมีลักษณะดังนี้

- 1 1 1 สามารถสร้างท่วงทำนอง หรือเนื้อร้องได้ด้วยตนเอง
- 1 1 2 สามารถถ่ายทอดเพลงออกมาได้หลากหลายอารมณ์
- 1 1 3 ปรับท่วงทำนอง ให้เป็นไปตามต้องการได้
- 1 1 4 ชอบเสนอผลงานทางดนตรีต่อที่สาธารณะ
- 1 1 5 มีความมั่นใจในตนเอง

2 ด้านความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบและสนใจในดนตรี แบ่งเป็น

2 1 ทักษะการฟังและเรื่องจังหวะดนตรี หมายถึง ฟังและแยกแยะเรื่องของจังหวะของดนตรีได้ โดยมีลักษณะดังนี้

- 2 1 1 สามารถแยกแยะเพลงที่มีท่วงทำนองคล้ายกันได้อย่างแม่นยำ
- 2 1 2 สามารถบอกได้ว่าเพลงที่ได้ยินเล่นด้วยเครื่องดนตรีชนิดใด
- 2 1 3 สามารถสนองตอบต่อจังหวะดนตรีได้ตรงจังหวะ (จังหวะแม่นยำ)
- 2 1 4 รับรู้ความแตกต่างของเสียงดนตรีได้อย่างละเอียดทั้งระดับเสียงความดังและจังหวะ

2 2 สนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี หมายถึง มีความสนใจเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับดนตรี โดยมีลักษณะดังนี้

- 2 2 1 ชอบศึกษาติดตามประวัติและผลงานของนักดนตรีที่มีชื่อเสียง
- 2 2 2 กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรี
- 2 2 3 ขวนขวายหาความรู้ทางดนตรีเพิ่มขึ้นด้วยตนเอง
- 2 2 4 ติดตามรายการแสดงดนตรีและเข้าร่วมฟังทุกครั้งที่มีโอกาส
- 2 2 5 สนใจประกวดเล่นดนตรีหรือร้องเพลงทุกครั้งที่มีโอกาส
- 2 2 6 ชอบสะสมผลงานเพลง
- 2 2 7 สนใจอยากมีอาชีพทางดนตรี เช่น เป็นนักร้อง นักดนตรี นักแต่งเพลงฯ

2 2 8 ชอบคบหาพูดคุยกับผู้ที่มีความสนใจทางดนตรี

2 3 ขยันฝึกซ้อม หมายถึง การทำงานเกี่ยวกับเรื่องดนตรีอย่างเต็มที่ โดยมีลักษณะดังนี้

2 3 1 ทุ่มเวลาให้กับการฝึกซ้อมดนตรี

2 3 2 มีวินัย ในการฝึกซ้อม

2 3 3 มีความสุขขณะที่ฝึกซ้อม

2 3 4 ตั้งใจฝึกซ้อม

2 3 5 มีสมาธิในการฝึกซ้อม

2 4 รักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ หมายถึง ชอบเกี่ยวกับเรื่องเสียงดนตรีต่าง ๆ โดยมีลักษณะดังนี้

2 4 1 มีอารมณ์คล้อยตามบทเพลง

2 4 2 มีความประทับใจต่อเสียงดนตรี

2 4 3 ชอบจินตนาการตามบทเพลง

2 4 4 เพลิดเพลินใจไปกับเสียงดนตรี

2 4 5 มีความสุขที่ได้อยู่กับเสียงดนตรี

2 4 6 ในแต่ละวันให้เวลาในการฟังเพลงมาก

2 4 7 ฟังดนตรีได้หลากหลายแนว

2 4 8 ชีวิตขาดเสียงเพลงไม่ได้

3 ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลรวมทั้งท่าทาง อุปนิสัย ที่รวมกันเป็นแบบอย่างเฉพาะบุคคล จะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็น ซึ่งทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรม การแสดงออกทางร่างกายที่สามารถสังเกตเห็น แบ่งเป็น

3 1 อุตทน หมายถึง ไม่ย่อถ้อต่อความยากลำบากในการทำงาน สามารถทำงานได้ครั้งละนาน ๆ โดยมีลักษณะดังนี้

3 1 1 ไม่ย่อถ้อต่อความยากลำบากในการฝึกฝนดนตรี

3 1 2 พยายามแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

3 1 3 สามารถทำกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรีได้ครั้งละนาน ๆ

3 1 4 มีความมุ่งมั่นถึงความสำเร็จทางดนตรี

3 1 5 สามารถทำกิจกรรมซ้ำ ๆ เกี่ยวกับดนตรีได้

3 1 6 เล่นดนตรีหรือร้องเพลงได้แม้อยู่ในสภาวะที่ถูกรบกวน

ลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านนาฏศิลป์ แบ่งเป็น 3 ด้านดังนี้

1 ด้านการรู้จัก หมายถึง ลักษณะความสามารถในการคิดจากสิ่งที่ตนเองได้รับรู้ จากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเกี่ยวกับนาฏศิลป์ แบ่งเป็น

1.1 ความจำดี หมายถึง สามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดี แม่นยำ โดยมีลักษณะดังนี้

1.1.1 สามารถจดจำท่ารำต่าง ๆ ได้

1.1.2 สามารถจดจำท่วงทำนองของเพลงได้

1.1.3 สามารถจดจำเนื้อร้องของเพลงได้

2 ด้านความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบและสนใจในดนตรี แบ่งเป็น

2.1 ศิลปินนิสัย หมายถึง รัก สนใจ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในนาฏศิลป์ โดยมีลักษณะดังนี้

2.1.1 การเป็นผู้มีใจรักเกี่ยวกับนาฏศิลป์

2.1.2 มีความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนาฏศิลป์

2.1.3 มีการติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนาฏศิลป์

2.1.4 มีความถนัดทางด้านนาฏศิลป์

2.1.5 อนุรักษ์ในงานศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณี

2.1.6 มีทัศนคติที่ดีต่อนาฏศิลป์

3 ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลรวมทั้งท่าทาง อุปนิสัย ที่รวมกันเป็นแบบอย่างเฉพาะบุคคล จะแสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ ซึ่งทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรม การแสดงออกทางร่างกายที่สามารถสังเกตได้ แบ่งเป็น

3.1 ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ทำงานอย่างเต็มความสามารถ ไม่ทอดทิ้งงาน และฝึกฝนอยู่เป็นประจำ โดยมีลักษณะดังนี้

3.1.1 มีการฝึกฝนอยู่เสมอ

3.1.2 ตรงต่อเวลา

3.1.3 รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

3.1.4 มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนาฏศิลป์

3.2 ความอดทน หมายถึง ไม่ย่อถอยต่อความยากลำบากในการทำงาน สามารถทำงานได้ครั้งละนาน ๆ โดยมีลักษณะดังนี้

3.2.1 อดทน อดกลั้นต่อความยากลำบากและอุปสรรคต่าง ๆ

3.2.2 มีความเพียรพยายาม

3.3 ความสามัคคี หมายถึง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ราบรื่น ไม่มีปัญหา โดยมีลักษณะดังนี้

3.3.1 สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

3.3.2 ให้ความร่วมมือกับทุก ๆ คน

3.3.3 ชอบทำงานเป็นกลุ่ม

3.4 กล้าแสดงออก หมายถึง ชอบแสดงออกทางด้านความคิดและการกระทำต่อสาธารณชน มั่นใจ ในตนเอง ช่างซักถาม โดยมีลักษณะดังนี้

3.4.1 กล้าแสดงออกในการคิด การพูด การกระทำ

3.4.2 มีความมั่นใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ

3.4.3 มีความเป็นผู้นำ

3.5 ความอ่อนน้อมถ่อมตน หมายถึง มีสัมมาคารวะ มีกิริยามารยาทที่เรียบร้อย สุภาพไม่ยกตนข่มท่าน โดยมีลักษณะดังนี้

3.5.1 เคารพผู้ใหญ่ ครูอาจารย์

3.5.2 สุภาพเรียบร้อย

3.5.3 มีสัมมาคารวะ

3.5.4 มีความเกรงใจ

3.5.5 ไม่แสดงอาการเย่อหยิ่งหรือโอ้อวด

โครงสร้างของแบบวัด

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สร้างครอบคลุมเนื้อหาและสอดคล้องกับหลักสูตรของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) ซึ่งมีทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านศิลปะ นาฏศิลป์ และดนตรี ซึ่งแต่ละด้านแบ่งออกเป็น ตอนที่ 1 แบบวัดด้านการรู้คิด ตอนที่ 2 แบบวัดด้านความสนใจ ตอนที่ 3 แบบวัดด้านบุคลิกภาพ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ดังนี้

แบบวัดด้านศิลปะแบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบวัดด้านการรู้คิด จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบวัดด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบวัดด้านบุคลิกภาพ จำนวน 14 ข้อ

แบบวัดด้านนาฏศิลป์แบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบวัดด้านการรูกิจ	จำนวน 12 ข้อ
ตอนที่ 2 แบบวัดด้านความสนใจ	จำนวน 8 ข้อ
ตอนที่ 3 แบบวัดด้านบุคลิกภาพ	จำนวน 28 ข้อ

แบบวัดด้านดนตรีแบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบวัดด้านการรูกิจ	จำนวน 9 ข้อ
ตอนที่ 2 แบบวัดด้านความสนใจ	จำนวน 14 ข้อ
ตอนที่ 3 แบบวัดด้านบุคลิกภาพ	จำนวน 12 ข้อ

การพัฒนาแบบวัด

ในการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ดำเนินการทดลองและปรับปรุงตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2547 ถึงเดือนมกราคม 2548 จึงสำเร็จตามความต้องการ การดำเนินการทดลองและปรับปรุง มีขั้นตอนดังนี้

1 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามปฏิบัติการกับข้อความของแบบวัดด้านการรูกิจทุกด้านรวมทั้งสิ้น 41 ข้อ แบบวัดด้านความสนใจ จำนวน 36 ข้อ และแบบวัดด้านบุคลิกภาพ จำนวน 54 ข้อ แล้วนำผลการพิจารณาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.5 ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ จำนวน 131 ข้อ และได้้นำเก็บไว้เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งต่อไป

2 การทดสอบครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง 100 คน การทดสอบครั้งนี้ได้หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของ

2.1 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ด้านการรูกิจ จำนวน 20 ข้อ ก่อนการคัดเลือกมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.49 ถึง 9.31 หลังจากคัดเลือก ผลปรากฏว่ามีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ จำนวน 20 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.49 ถึง 9.31 ผู้วิจัยได้เก็บข้อที่ผ่านเกณฑ์เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งต่อไป

2.1.2 ด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 7.26 ถึง 10.44 หลังจากการคัดเลือก ผลปรากฏว่าแบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 14 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 7.26 ถึง 10.44

2.1.3 ด้านบุคลิกภาพ ก่อนการคัดเลือกจำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 3.66 ถึง 7.31 หลังการคัดเลือกผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 14 ข้อ ซึ่งผ่านเกณฑ์การคัดเลือกทั้งหมด

ค่าอำนาจจำแนกทั้งฉบับอยู่ที่ 2 38 ถึง 10 44

2 2 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์

2 2 1 ด้านการรู้คิด จำนวน 12 ข้อ ก่อนการคัดเลือกมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 4 52 ถึง 12 08 หลังจากคัดเลือก ผลปรากฏว่ามีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 4 52 ถึง 12 08 ผู้วิจัยได้เก็บข้อที่ผ่านเกณฑ์เพื่อใช้ในครั้งต่อไป

2 2 2 ด้านความสนใจ จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 7 16 ถึง 12 96 หลังจากคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 8 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 7 16 ถึง 12 96

2 2 3 ด้านบุคลิกภาพ ก่อนการคัดเลือกจำนวน 28 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1 79 ถึง 14 48 หลังการคัดเลือกผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 28 ข้อ ซึ่งผ่านเกณฑ์การคัดเลือกทั้งหมด มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1 79 ถึง 14 48

มีค่าอำนาจจำแนกทั้งฉบับอยู่ที่ 1 79 ถึง 14 48

2 3 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี

2 3 1 ด้านการรู้คิด จำนวน 9 ข้อ ก่อนการคัดเลือกมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 7 51 ถึง 11 77 หลังจากคัดเลือก ผลปรากฏว่ามีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 7 51 ถึง 11 77 ผู้วิจัยได้เก็บข้อที่ผ่านเกณฑ์เพื่อใช้ในครั้งต่อไป

2 3 2 ด้านความสนใจ จำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1 89 ถึง 14 12 หลังจากคัดเลือก ผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 14 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1 89 ถึง 14 12

2 3 3 ด้านบุคลิกภาพ ก่อนการคัดเลือกจำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2 79 ถึง 13 53 หลังการคัดเลือกผลปรากฏว่าได้แบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์จำนวน 12 ข้อ ซึ่งผ่านเกณฑ์การคัดเลือกทั้งหมด มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2 79 ถึง 13 53

มีค่าอำนาจจำแนกทั้งฉบับอยู่ที่ 1 89 ถึง 14 12

3 การทดสอบครั้งที่ 2 กับกลุ่มรู้จัก (Knoe Group) จำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3 1 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ ด้านการรู้คิด เท่ากับ 86 ด้านความสนใจ เท่ากับ 88 ด้านบุคลิกภาพ เท่ากับ 76 รวมทั้งฉบับ เท่ากับ 92

32 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ ด้านการรูดัด เท่ากับ 85 ด้านความสนใจ เท่ากับ 79 ด้านบุคลิกภาพ เท่ากับ 89 รวมทั้งฉบับ เท่ากับ 91

33 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี ด้านการรูดัด เท่ากับ 89 ด้านความสนใจ เท่ากับ 90 ด้านบุคลิกภาพ เท่ากับ 90 รวมทั้งฉบับ เท่ากับ 95

4 ทดสอบครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่าง 1,200 คน มีค่าเฉลี่ยด้านศิลปะเท่ากับ 166.47 ด้านนาฏศิลป์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 190.56 และด้านดนตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 121.59 ความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าความเชื่อมั่นรายด้านอยู่ระหว่าง 84 ถึง 94 โดยในด้านศิลปะมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด รองลงมาได้แก่ด้านนาฏศิลป์ และด้านดนตรี โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 94 , 85 , และ 84 ตามลำดับ

วิธีตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนน ผู้ตรวจถือหลักเกณฑ์ดังนี้

1 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านการรูดัด ด้านความสนใจ ด้านบุคลิกภาพ สำหรับข้อที่ตอบ

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2 ในกรณีที่ผู้ทดสอบ เว้นว่าง หรือตอบเกินกว่าหนึ่งตัวเลือกจะไม่มี การตรวจให้คะแนน

คะแนนเกณฑ์ปกติ (T-score)

คะแนนเกณฑ์ปกตินี้ เป็นเกณฑ์ระดับท้องถิ่น (localnorm) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 สังกัดกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 800 คน และสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 400 คน คะแนนปกตินี้เป็นคะแนนมาตรฐานในรูปคะแนนปกติ (Normalized T-score)

เกณฑ์การตัดสิน

เนื่องจากการตีความหมายของคะแนนเป็นแบบอิงกลุ่ม เกณฑ์ปกติของแบบวัดใช้คะแนนมาตรฐานในรูปของคะแนนที่ ปกติ (Normalized T-score) และเพื่อสะดวกแก่ผู้นำไปใช้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเกณฑ์การตัดสินดังนี้

เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
240	77	193	62	167	50
231	74	192	60	166	50
220	73	191	60	163	49
219	72	190	60	162	48
217	71	189	59	161	48
216	71	188	59	160	48
215	70	187	58	159	47
214	69	183	57	158	46
212	68	182	57	157	46
210	68	181	56	156	46
208	67	180	56	155	45
207	66	179	55	154	45
206	66	178	55	153	45
205	66	177	54	152	44
204	65	176	54	151	44
203	65	175	54	150	43
202	64	174	53	149	43
201	64	174	53	148	42
200	64	173	53	147	42
199	63	172	53	146	41
198	63	171	52	145	41
197	62	170	51	144	40
195	62	169	51	143	39
194	62	168	51	142	38

เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ (ต่อ)

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
141	38	125	34	115	28
138	37	124	34	113	27
137	37	123	33	112	26
136	36	122	33	99	25
135	36	121	32	90	23
132	36	120	32	48	20
131	35	118	31		
128	35	117	30		
126	35	116	29		

จากตาราง คะแนนปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 48 – 240 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 – T77

เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
224	80	209	67	199	56
221	77	208	66	198	55
219	75	207	65	197	54
216	74	206	64	196	53
215	73	205	63	195	52
214	72	204	62	194	51
213	70	203	61	193	50
212	69	202	59	192	49
211	68	201	58	191	48
210	67	200	57	190	47

เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ (ต่อ)

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
189	46	175	37	157	33
188	46	174	37	156	32
187	45	173	36	154	31
186	44	172	36	153	31
185	43	167	35	151	30
184	43	166	35	149	30
183	42	165	35	147	29
182	41	164	35	146	28
181	40	163	34	145	27
180	39	162	34	139	26
179	39	161	34	124	25
178	38	160	34	119	23
176	38	159	33	112	20

จากตาราง คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 112 – 224 คะแนน
เกณฑ์ปกติอยู่ระหว่าง T20 – T80

เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
156	80	147	69	141	65
154	77	146	69	140	64
153	75	145	68	139	62
150	74	144	68	138	61
149	72	143	67	137	60
148	70	142	66	136	59

เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี (ต่อ)

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
135	58	117	46	99	34
134	58	116	46	98	34
133	57	115	45	96	33
132	56	114	45	94	33
131	55	113	44	93	33
130	55	112	43	92	32
129	54	111	42	90	32
128	53	110	42	89	32
127	53	109	41	86	31
126	52	108	40	84	30
125	52	107	39	81	29
124	51	106	39	80	28
123	50	105	38	78	27
122	50	104	37	77	26
121	49	103	36	71	25
120	49	102	36	68	23
119	48	101	35	60	20
118	47	100	35		

จากตาราง คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 60 – 156 คะแนนคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T20 – T80

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีดำเนินการสอบ ดำเนินการเป็น 3 ระยะ คือ การเตรียมตัวก่อนสอบ วิธีปฏิบัติก่อนสอบ และวิธีปฏิบัติเมื่อสอบเสร็จ ดังนี้

1 การเตรียมตัวก่อนสอบ ดำเนินการดังนี้

1.1 กำหนด วัน เวลา สถานที่ล่วงหน้า และแจ้งให้ผู้สอบทราบวัตถุประสงค์ของการสอบ

1 2 เตรียมแบบวัดให้พร้อม โดยการเตรียมแบบวัดให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและมากกว่าจำนวนนักเรียนผู้เข้าทดสอบประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์

1 3 การเตรียมตัวสำหรับผู้ดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบควรศึกษาคำชี้แจงในการทำแบบวัดล่วงหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สามารถดำเนินการสอบได้อย่างคล่องแคล่ว

2 วิธีดำเนินการสอบ ดำเนินการดังนี้

2 1 แจกวัสดุประสงค์ของการทำแบบวัดให้ผู้ทดสอบเข้าใจ

2 2 ผู้ดำเนินการสอบต้องชี้แจงรายละเอียดของแบบวัดให้ผู้ทดสอบเข้าใจ ซึ่งในการทดสอบครั้งนี้ใช้เวลา 30 นาที และผู้เข้าสอบลงมือทำแบบวัดพร้อมกันทุกคน แล้วเริ่มจับเวลาตั้งแต่ผู้ดำเนินการสอบอนุญาตให้นักเรียนเริ่มทำข้อสอบ

2 3 การเตือนเวลาให้ผู้คุมสอบเตือนเวลา 2 ครั้ง เมื่อหมดเวลาครั้งแรกและเมื่อเหลือเวลาอีก 5 นาที

3 วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลา ควรปฏิบัติดังนี้

3 1 ให้ผู้เข้าสอบทุกคน วางปากกาแล้วเก็บแบบวัด

3 2 เมื่อเสร็จสิ้นการสอบ ก่อนออกจากห้อง ผู้ดำเนินการสอบ ควรกล่าวชมเชยนักเรียน ในความตั้งใจในการทำแบบวัด เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของคะแนนโดยเทียบกับเกณฑ์ปกติ ถ้าต้องการทราบระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้นำคะแนนมาเทียบกับคะแนนที่ปกติและพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้ (ชวาล แพรัตน์กุล 2520 53)

ตั้งแต่	T65 และสูงกว่า	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินสูงมาก
ตั้งแต่	T55 - T64	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินสูง
ตั้งแต่	T45 - T54	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินปานกลาง
ตั้งแต่	T35 - T44	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินต่ำ
ตั้งแต่	T34 และต่ำกว่า	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปินต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดีคือ T35, T45, T55, T65 ให้เลื่อนไปอยู่ใน
กลุ่มสูงถัดไปเสมอ
ค่าคะแนนที่ที่เหมาะสมในการเรียนวิชาศิลปะ ,นาฏศิลป์,ดนตรี อยู่ที่ T45 ขึ้นไป

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้

1 เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นศิลปิน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็น
ศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้าน
ศิลปะ ฉบับนี้ ประกอบด้วย 3 ด้านคือ

1 แบบวัดด้านการรู้คิด มี 2 เรื่อง

เรื่องที่ 1 ความคิดสร้างสรรค์

เรื่องที่ 2 การสังเกต

2 แบบวัดด้านความสนใจ มี 2 เรื่อง

เรื่องที่ 1 รักงานศิลปะ

เรื่องที่ 2 ใส่ใจในงาน

3 แบบวัดด้านบุคลิกภาพ มี 2 เรื่อง

เรื่องที่ 1 มีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

เรื่องที่ 2 รักอิสระ

2 แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้าน
ศิลปะ ฉบับนี้ใช้เวลาในการทำ 30 นาที

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : ด้านศิลปะ : ด้านการรู้จัก

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้ เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ ด้านการรู้จัก ของตัวนักเรียน โปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียน นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบคำถาม และทุกคำตอบจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด เมื่อนักเรียนตอบคำถามตรงกับความเป็นจริงของตัวเอง และเพื่อนำคำตอบของนักเรียนไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ ด้านการรู้จัก ต่อไป

แบบวัดด้านการรู้จักด้านศิลปะมีข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกขีดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนด ซึ่งตรงกับความรู้สึกของนักเรียนในด้านศิลปะมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านศิลปะมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านศิลปะมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็รู้บางครั้งก็ไม่รู้เกี่ยวกับด้านศิลปะ
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านศิลปะมาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านศิลปะมากที่สุด

ซึ่งแบบวัดด้านการรู้จัก ด้านศิลปะ นี้จะประกอบด้วย 2 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 ความคิดสร้างสรรค์

เรื่องที่ 2 การสังเกต

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ใกล้เคียงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
<u>เรื่องการวิจิตรด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านศิลปะ</u>						
1	สามารถถ่ายทอดความรู้ทางด้านศิลปะให้แก่ผู้ที่สนใจได้					
2	ดัดแปลงสิ่งต่าง ๆ ออกมาเป็นงานของตนเองได้					
3	สามารถคิดอะไรหลาย ๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน					
4	สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว					
5	ไม่ยึดติดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป					
6	ชอบทำงานที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง					
7	สามารถวิจารณ์งานด้านศิลปะได้					
8	ชอบวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งงานของตนเอง					
9	ชอบแสดงออกทางด้านความคิด					
10	คิดค้นประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่แตกต่างจากผู้อื่นอยู่เสมอ ๆ					
11	สามารถดัดแปลงวัสดุต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวเองให้เป็นอุปกรณ์ในงานศิลปะอย่างง่าย ๆ ได้					
12	ชอบคิดอิสระมากกว่าภายใต้การคิดที่มีกรอบ					
13	มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในงานศิลปะ					
14	มีพื้นฐานทางงานศิลปะ					
<u>เรื่องการวิจิตร ด้านการสังเกต ด้านศิลปะ</u>						
15	สามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้เป็นอย่างดีและนำมาถ่ายทอดได้					
16	สามารถบอกความแตกต่างและความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ ได้ดี					
17	ชอบจดจำสิ่งต่าง ๆ เป็นภาพมากกว่าเสียง					
18	สามารถบอกได้ว่างานศิลปะนั้น ๆ ทำมาจากวัสดุใด					
19	สามารถแยกแยะประเภทของงานศิลปะได้					
20	มีทักษะในการใช้สี					

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : ด้านศิลปะ : ด้านความสนใจ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้ เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ ด้านความสนใจของตัวนักเรียน โปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียน นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบคำถาม และทุกคำตอบจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด เมื่อนักเรียนตอบคำถามตรงกับความเป็นจริงของตัวเอง และเพื่อนำคำตอบของนักเรียนไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ ด้านความสนใจ ต่อไป

แบบวัดด้านความสนใจด้านศิลปะมีข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกขีดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนด ซึ่งตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านศิลปะมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านศิลปะมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านศิลปะมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงบางครั้งก็ไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านศิลปะ
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านศิลปะมาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านศิลปะมากที่สุด

ซึ่งแบบวัดด้านความสนใจ ด้านศิลปะ นี้จะประกอบด้วย 2 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 รักงานศิลปะ

เรื่องที่ 2 ใส่ใจในงาน

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ใกล้เคียงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
<u>เรื่องความสนใจรักในงานศิลปะ</u>						
1	สนใจทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับศิลปะ					
2	ติดตามผลงานของบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านศิลปะ					
3	ชื่นชมบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านศิลปะ					
4	สะสมผลงานทางด้านศิลปะ					
5	ชอบชมนิทรรศการต่าง ๆ เกี่ยวกับงานศิลปะ					
6	มีอุปกรณ์ในการทำงานศิลปะ					
7	มีความใฝ่ฝันอยากจะทำอาชีพเกี่ยวกับศิลปะ					
<u>เรื่องความสนใจในการใส่ใจในงานศิลปะ</u>						
8	มักฝึกฝนตนเองด้วยการทำงานทางด้านศิลปะเป็นประจำ					
9	มีความสุขกับการได้ทำงานเกี่ยวกับศิลปะ					
10	ทุ่มเทให้กับงานศิลปะ					
11	สามารถใช้เวลานาน ๆ ในการทำงานศิลปะได้					
12	ชอบวิเคราะห์วิจารณ์งานศิลปะ					
13	ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องของศิลปะเพิ่มเติมอยู่เสมอ					
14	ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทางด้านศิลปะ					

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : ด้านศิลปะ : ด้านบุคลิกภาพ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้ เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ ด้านบุคลิกภาพของตัวนักเรียน โปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียน นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบคำถาม และทุกคำตอบจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด เมื่อนักเรียนตอบคำถามตรงกับความเป็นจริงของตัวเอง และเพื่อนำคำตอบของนักเรียนไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านศิลปะ ด้านบุคลิกภาพ ต่อไป

แบบวัดด้านบุคลิกภาพด้านศิลปะมีข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกขีดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนด ซึ่งตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านศิลปะมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนด้านศิลปะมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านศิลปะมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงบางครั้งก็ไม่ตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านศิลปะ
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านศิลปะมาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านศิลปะมากที่สุด

ซึ่งแบบวัดด้านบุคลิกภาพ ด้านศิลปะ นี้จะประกอบด้วย 2 เรื่อง คือ

- เรื่องที่ 1 มีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว
เรื่องที่ 2 รักอิสระ

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ใกล้เคียงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
<u>เรื่องมีผลงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว</u>						
1	มีเอกลักษณ์ในการทำงานไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่น					
2	มักมองอะไรหลายแง่มุมไม่มีอะไรที่เป็น ลักษณะที่ตายตัว					
3	ชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลที่มี ความสามารถทางด้านศิลปะ					
4	เป็นคนมีความเชื่อมั่นตนเอง					
5	มีเอกลักษณ์ในการแต่งตัว					
6	ไม่สนใจสายตาผู้อื่นหากมองว่าเราเป็นคนแปลก					
7	ไม่ชอบให้ใครมาขัดจังหวะเวลาทำงานด้านศิลปะ					
<u>เรื่องความรักอิสระ</u>						
8	ชอบทำงานอิสระ					
9	ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าเป็นกลุ่ม					
10	ไม่ชอบอยู่ในกฎเกณฑ์					
11	ชอบทำงานตามความพึงพอใจของตนเองมากกว่าถูก บังคับ					
12	เป็นคนอ่อนไหวง่าย					
13	มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพที่ทำงานเกี่ยวกับศิลปะ					
14	ไม่คอยคำนึงถึงความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้อื่น					

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : ด้านนาฏศิลป์ : ด้านการรู้จัก

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้ เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ ด้านการรู้จัก โปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียน นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบคำถาม และทุกคำตอบจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด เมื่อนักเรียนตอบคำถามตรงกับความเป็นจริงของตัวเอง และเพื่อนำคำตอบของนักเรียนไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ ด้านการรู้จัก ต่อไป

แบบวัดด้านการรู้จักด้านนาฏศิลป์มีข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกขีดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนด ซึ่งตรงกับความรู้คิดของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์มากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านนาฏศิลป์มากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านนาฏศิลป์มาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็รู้บางครั้งก็ไม่รู้เกี่ยวกับด้านนาฏศิลป์
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านนาฏศิลป์มาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านนาฏศิลป์มากที่สุด

ซึ่งแบบวัดด้านการรู้จัก ด้านนาฏศิลป์ นี้จะประกอบด้วย 1 เรื่อง คือ เรื่องที่ 1 ความจำดี

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ใกล้เคียงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่จริง ที่สุด
<u>เรื่องความจำดี</u>						
1	สามารถแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้หากเกิด ข้อผิดพลาด					
2	สามารถจดจำทำร่ำต่าง ๆ ได้รวดเร็วและ แม่นยำ					
3	สามารถจดจำท่วงทำนองต่าง ๆ ได้ดี					
4	เคยแสดงหรือรำตามงานต่าง ๆ					
5	ทักษะพื้นฐานทางด้านการรำ การแสดง					
6	สามารถรำเพลงใดเพลงหนึ่งได้จนจบเพลง					
7	สามารถถ่ายทอดท่ารำหรือการแสดงให้กับ ผู้อื่นได้					
8	ชอบทำกิจกรรมมากกว่าการเรียนวิชาการ					
9	สามารถออกแบบท่ารำ การแสดงอย่างง่าย ๆ ให้เหมาะสมกับเพลงได้					
10	สามารถแต่งตัวและแต่งหน้าได้ด้วยตนเอง					
11	สามารถเป็นผู้นำในการรำหรือการแสดงได้					
12	สามารถรู้ว่าการแสดงแต่ละชุดควรแต่งตัว อย่างไร					

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : ด้านนาฏศิลป์ : ด้านความสนใจ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้ เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ ด้านความสนใจของตัวนักเรียน โปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียน นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบคำถาม และทุกคำตอบจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด เมื่อนักเรียนตอบคำถามตรงกับความเป็นจริงของตัวเอง และเพื่อนำคำตอบของนักเรียนไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ ด้านความสนใจ ต่อไป

แบบวัดด้านความสนใจด้านนาฏศิลป์มีข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกขีดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนด ซึ่งตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์มากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์มากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์มาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงบางครั้งก็ไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์มาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์มากที่สุด

ซึ่งแบบวัดด้านความสนใจ ด้านนาฏศิลป์ นี้จะประกอบด้วย 1 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 ศิลปินนิสัย

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ใกล้เคียงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่จริง ที่สุด
เรื่องศิลปินนิสัย						
1	ชอบดูการแสดงละครในโอกาสต่าง ๆ					
2	ชอบพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่มีความสามารถทางด้านนาฏศิลป์					
3	ใฝ่หาความรู้ทางด้านนาฏศิลป์เพิ่มเติมอยู่เสมอ					
4	สนใจประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์					
5	สนใจอยากจะทำประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์					
6	รู้สึกภูมิใจในขณะรำหรือแสดง					
7	ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทางนาฏศิลป์					
8	เมื่อมีเวลาวางจะฝึกซ้อมการรำหรือการละครเป็นประจำ					

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : ด้านนาฏศิลป์ : ด้านบุคลิกภาพ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้ เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ ด้านบุคลิกภาพของตัวนักเรียน โปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียน นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบคำถาม และทุกคำตอบจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด เมื่อนักเรียนตอบคำถามตรงกับความเป็นจริงของตัวเอง และเพื่อนำคำตอบของนักเรียนไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านนาฏศิลป์ ด้านบุคลิกภาพ ต่อไป

แบบวัดด้านบุคลิกภาพด้านนาฏศิลป์มีข้อคำถามจำนวน 28 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกขีดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนด ซึ่งตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์มากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนด้านนาฏศิลป์มากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์มาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงบางครั้งก็ไม่ตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์มาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านนาฏศิลป์มากที่สุด

ซึ่งแบบวัดด้านบุคลิกภาพ ด้านนาฏศิลป์ นี้จะประกอบด้วย 5 เรื่อง คือ

- เรื่องที่ 1 ความขยันหมั่นเพียร
- เรื่องที่ 2 ความอดทน
- เรื่องที่ 3 ความสามัคคี
- เรื่องที่ 4 กล้าแสดงออก
- เรื่องที่ 5 ความอ่อนน้อมถ่อมตน

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ใกล้เคียงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
<u>เรื่องความขยันหมั่นเพียร</u>						
1	มาตรงเวลาทุกครั้งที่มีการนัดหมาย เพื่อการฝึกซ้อมหรือเพื่อการแสดง					
2	มีความรับผิดชอบ เอาใจใส่งานและตั้งใจทำให้ดีที่สุด					
3	มีความมุ่งมั่นที่ต้องต้องรำในแต่ละเพลงให้สำเร็จ					
4	มีความใฝ่ฝันจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับนาฏศิลป์					
<u>เรื่องความอดทน</u>						
5	มีความอดทนที่จะฝึกฝนท่ารำ หรือการแสดงต่าง ๆ					
6	เข้าฝึกซ้อมการรำทุกครั้งเมื่อมีโอกาส					
7	มักเบื่อง่ายกับกิจกรรมที่ทำซ้ำ ๆ					
8	ไม่รู้สึกท้อแท้หากเราทำไม่ได้					
9	สามารถเก็บอารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี					
10	รู้สึกอึดอัดหากถูกห้ามไม่ให้รำหรือแสดง					
<u>เรื่องความสามัคคี</u>						
11	ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น					
12	สามารถทำตามกฎ ระเบียบต่าง ๆ ได้ดี					
13	สามารถทำตามความคิดเห็นของส่วนรวมได้					
<u>เรื่องความกล้าแสดงออก</u>						
14	กล้าที่จะแสดงต่อหน้าสาธารณชน					
15	พยายามรักษารูปร่าง บุคลิกภาพของตนเองให้ดูดีเสมอ					
16	รู้สึกมั่นใจเวลาอยู่บนเวที หรือขณะแสดง					
17	สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ต่อหน้าผู้อื่นได้ดี					
18	มีความภาคภูมิใจทุกครั้งที่ได้แสดงต่อหน้าผู้อื่น					
19	มีความสุขที่ได้รำหรือทำงานทางด้านนาฏศิลป์					
20	เป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
<u>เรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตน</u>						
21	มีความอ่อนน้อมถ่อมตนอยู่เสมอ					
22	ก่อนการแสดงหรือการชอมนึกถึงครูบาอาจารย์เสมอ					
23	เป็นบุคคลที่มีสัมมาคารวะ					
24	ระลึกอยู่เสมอว่าผู้สอนเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ ของเรา					
25	เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่เสมอ ๆ					
26	รู้สึกอยู่เสมอว่าตนเองเก่งกว่าผู้อื่น					
27	ทำความเคารพผู้อาวุโสกว่าเสมอ					
28	รู้สึกไม่ดีหากมีผู้อื่นพูดถึงอาชีพที่เกี่ยวกับนาฏศิลป์ ในทางที่ไม่ดี					

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : ด้านดนตรี : ด้านการรู้จัก

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้ เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี ด้านการรู้จัก ของตัวนักเรียน โปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียน นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบคำถาม และทุกคำตอบจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด เมื่อนักเรียนตอบคำถามตรงกับความเป็นจริงของตัวเอง และเพื่อนำคำตอบของนักเรียนไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี ด้านการรู้จัก ต่อไป

แบบวัดด้านการรู้จักด้านดนตรีมีข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกขีดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนด ซึ่งตรงกับความรู้สึกของนักเรียนในด้านดนตรีมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านดนตรีมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านดนตรีมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็รู้บางครั้งก็ไม่รู้เกี่ยวกับด้านดนตรี
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านดนตรีมาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักในด้านดนตรีมากที่สุด

ซึ่งแบบวัดด้านการรู้จัก ด้านดนตรี นี้จะประกอบด้วย 1 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางดนตรี

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ใกล้เคียงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
เรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางด้านดนตรี						
1	สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อย 1 ชนิด					
2	แยกแยะเสียงดนตรีได้ว่าเป็นเสียงดนตรีของเครื่องดนตรีชนิดใด					
3	จดทำนอง เนื้อเพลงจังหวะของเพลงได้ดี					
4	สามารถแสดงดนตรีต่อหน้าสาธารณชนได้					
5	สามารถแยกแยะประเภทของเพลงได้					
6	สามารถร้องหรือเล่นดนตรีได้ถูกต้องตามจังหวะ					
7	เคลื่อนไหวตามจังหวะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง					
8	สามารถแก้ปัญหาได้หากเกิดข้อผิดพลาดในการฝึกซ้อมหรือการแสดง					
9	รู้ว่าตนเองมีความถนัดเครื่องดนตรีประเภทใด					

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : ด้านดนตรี : ด้านความสนใจ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้ เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี ด้านความสนใจของตัวนักเรียน โปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียน นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบคำถาม และทุกคำตอบจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด เมื่อนักเรียนตอบคำถามตรงกับความเป็นจริงของตัวเอง และเพื่อนำคำตอบของนักเรียนไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี ด้านความสนใจ ต่อไป

แบบวัดด้านความสนใจด้านดนตรีมีข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกขีดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนด ซึ่งตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านดนตรีมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านดนตรีมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านดนตรีมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงบางครั้งก็ไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านดนตรี
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านดนตรีมาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความสนใจของนักเรียนในด้านดนตรีมากที่สุด

ซึ่งแบบวัดด้านความสนใจ ด้านดนตรี นี้จะประกอบด้วย 4 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 ทักษะการฟังและเรื่องจังหวะดนตรี

เรื่องที่ 2 สนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี

เรื่องที่ 3 ขยันฝึกซ้อม

เรื่องที่ 4 รักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ใกล้เคียงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
<u>เรื่องทักษะการฟังและเรื่องจังหวะดนตรี</u>						
1	ชอบจินตนาการตามบทเพลงที่ได้ยิน					
2	ไม่ยึดติดกับแนวเพลงใดแนวเพลงหนึ่ง คือสามารถฟังได้ทุกแนวเพลง					
3	มีอารมณ์คล้อยตามบทเพลงที่ได้ยิน					
<u>เรื่องสนใจใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับดนตรี</u>						
4	ชอบศึกษาหาความรู้ทางด้านดนตรีเพิ่มเติม					
5	ชอบพบปะพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลที่มีความสามารถทางด้านดนตรี					
6	ติดตาม รายการ การแสดง เกี่ยวกับดนตรีเป็นประจำ					
7	ชื่นชมบุคคลที่มีความสามารถทางด้านดนตรี					
8	สนใจศึกษาประวัติของบุคคลที่มีความสามารถทางด้านดนตรี					
<u>เรื่องขยันฝึกซ้อม</u>						
9	เมื่อมีเวลาว่างมักจะทำกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี					
10	ไม่เบื่อหน่ายกับการฝึกซ้อม					
<u>เรื่องรักดนตรีเป็นชีวิตจิตใจ</u>						
11	เมื่อมีเวลาว่างมักซ้อมเพลงหรือทำกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี					
12	สามารถอยู่กับเครื่องดนตรีหรือเพลงได้เป็นเวลานาน					
13	ใฝ่ฝันอยากจะทำงานทางด้านดนตรี					
14	ฟังหรือเล่นดนตรีเป็นประจำ					

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : ด้านดนตรี : ด้านบุคลิกภาพ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำถามในแบบวัดฉบับนี้ เป็นคำถามเพื่อวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นศิลปิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี ด้านบุคลิกภาพของตัวนักเรียน โปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียน นักเรียนมีอิสระเต็มที่ในการตอบคำถาม และทุกคำตอบจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด เมื่อนักเรียนตอบคำถามตรงกับความเป็นจริงของตัวเอง และเพื่อนำคำตอบของนักเรียนไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านดนตรี ด้านบุคลิกภาพ ต่อไป

แบบวัดด้านบุคลิกภาพด้านดนตรีมีข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกขีดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่กำหนด ซึ่งตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านดนตรีมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนด้านดนตรีมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านดนตรีมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงบางครั้งก็ไม่ตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านดนตรี
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านดนตรีมาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียนในด้านดนตรีมากที่สุด

ซึ่งแบบวัดด้านบุคลิกภาพ ด้านดนตรี นี้จะประกอบด้วย 1 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 อดทน

จงอ่านข้อความด้านล่างแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ใกล้เคียงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ จริง	ไม่ จริง ที่สุด
<u>เรื่องความอดทน</u>						
1	มีความมั่นใจเวลาแสดงดนตรี					
2	มีความตั้งใจจริงในการทำงานเกี่ยวกับด้านดนตรี					
3	ชอบทำงานกับคนเป็นหมู่คณะ					
4	สามารถรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้					
5	มีเวลาให้กับการฝึกซ้อมเสมอ					
6	มุ่งมั่นที่จะทำงานทางด้านดนตรีให้สำเร็จ					
7	พยายามฝึกฝนงานทางด้านดนตรีอย่างสม่ำเสมอ					
8	เข้าฝึกซ้อมดนตรีทุกครั้งที่มีการนัดหมาย					
9	ชื่นชมกับบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านดนตรี					
10	เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย					
11	เมื่อมีเวลาว่างมักจะใช้เวลาไปกับการฝึกซ้อมร้องหรือเล่นดนตรีเสมอ					
12	รักษาสุขภาพของตนเองให้แข็งแรงอยู่เสมอ (สำหรับ นักร้องรักษาสุขภาพเสียงของตนเอง)					

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร ประเสริฐสุข	ภาควิชาจิตวิทยาเพื่อการศึกษาและการ แนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์นรินทร์ สรวีทย์ศิริกุล	ภาควิชาศิลปกรรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
อาจารย์ภัทรพงษ์ รัชนีจ่างค์	โปรแกรมวิชาศิลปกรรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
อาจารย์ดารายา ตันตินีรนารถ	ภาควิชาศิลปะ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
อาจารย์กุลชไม สิบพิัก	โปรแกรมวิชานาฏศิลป์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
อาจารย์บุปผชาติ อุปถัมภ์นภกร	โปรแกรมวิชานาฏศิลป์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
อาจารย์นริศรา ภูตระกูล	ภาควิชานาฏศิลป์ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิเชียร อ่อนละมุล	โปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
รองศาสตราจารย์จันทร์พร นวลแพ่ง	โปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
อาจารย์กนกวรรณ ศุภสิริโรจน์	ภาควิชาดนตรี โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นางสาวรักชนก ลาภหนูน
วันเดือนปีเกิด	2 เมษายน 2518
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	596/7 หมู่ 4 ซอยชื่นสันธิ์ 25 พหลโยธิน 62 ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12130
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย 67 ซอยสุขุมวิท 19 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนวิทย์-คณิต จากโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง
พ.ศ. 2539	ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว วิชาโทภาษาอังกฤษ จากสถาบันราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม) วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ